

**ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΣΑΝΤΟΥΙΤΣΑΔΙΚΑ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

Της Μανίνας Ζουμπουλάκη
σελ. 18

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Θα μπορούσε να είναι η
βαριά βιομηχανία της πόλης
Ο Ηλίας Βλαχάκης εξηγεί πώς

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ.12

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ

Η κυβερνητική εκπρόσωπος
μιλά για πολιτική αλλά και
για τις προσωπικές της στιγμές

Του Ευτύχη Παλλίκαρη, σελ. 8

**ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ
ή ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ;**

Απαντάει ο Δημήτρης Χριστόπουλος

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ.10

ENERGY TOOK OVER ATHENS

ULTRA**BOOST**

adidas

το γεγονός ότι κανένας δεν μιλάει για το ίδιο το θέμα, αλλά για τους «εχθρούς» μας. Που είναι ανάμεσά μας. Ο «Νίκος-Κεμάλ-Φίλης» λέει φτύνοντας μίσος κάποια στην τηλεόραση. Δεξιοί, αριστεροί, ένα είναι το κόμμα του μίσους, αυτό που απελευθερώθηκε το 2010, το 2011. Αυτό που δικαιολόγησαν, χάρδισαν, νομιμοποίησαν. Τώρα θα το αντιμετωπίσουν. Και πρέπει να είναι πάλι οι ψύχραιμοι, δημοκρατικοί πολίτες που θα του υπερασπιστούν. Αυτοί που άκουγαν τόσα χρόνια ότι είναι «γερμανοτσολιάδες».

Πρέπει να ξέρουμε γιατί μιλάμε για να μπορούμε να καταλαβαίνουμε τα παιχνίδια, να μη γινόμαστε θύματα της προπαγάνδας. Η γενοκτονία είναι ένας νομικός όρος που εφευρέθηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο για να περιγράψει ένα νέο έγκλημα, την εξόντωση ενός λαού, των Εβραίων, όχι για κάποιο λόγο, αλλά γιατί απλώς υπάρχει. Δεν είναι βαθμός σοβαρότητας του εγκλήματος, δεν είναι υπερθετικός, δεν κάνουμε καλλιστεία πόνου και θανάτου. Ο Πολ Ποτ εξόντωσε το μισό λαό της Καμπότζης. Οι Ουκρανοί θρηνούν 10 εκατομμύρια θύματα από το λιμό που επέβαλε ο Στάλιν. Πόλεμοι, εμφύλιοι, εθνοκαθάρσεις, σφαγές, είναι η φρίκη της ιστορίας, είναι τα δράματα της ανθρωπότητας, δεν τα ονομάζουμε όλα γενοκτονίες. Όχι γιατί δεν είναι σοβαρά, ούτε γιατί τα αμφισβητούμε. Γι' αυτό και υπάρχουν νόμοι για το έγκλημα της γενοκτονίας, γιατί αυτό είναι διαρκές, ακόμα και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που λένε «θάνατος στους Εβραίους». Δεν λένε θάνατος στους Ουκρανούς, ούτε στους Ποντίους. Αν και η σουρεαλιστική αγωγή της ΧΑ εναντίον του Ν. Φίλη δείχνει πόσο προβληματική είναι η ποινικοποίηση της πολιτικής. Στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, κάποιοι διεκδίκησαν τον ορισμό «γενοκτονία» για τα δικά τους θύματα, άλλοτε με ευγενικούς και άλλοτε όχι, σκοπούς. Άλλοτε για να αποκατασταθεί η ιστορική μνήμη από τους αρνητές, και άλλοτε για να δημιουργηθούν εντάσεις με τους «προαιώνιους εχθρούς». Ασκοπες μάχες που στη διεθνή σκηνή σπαταλούν πολύτιμο πολιτικό κεφάλαιο για γεγονότα ενός αιώνα παλιά, ενώ στην πραγματικότητα δημιουργούν «επαγγελματίες πατριώτες» που με πατριδοκαπηλίες, αλτρωτισμούς, διχασμούς σε προδότες και εθνικόφρονες, σιτίζονται από τον πόνο και τη δυστυχία της ιστορίας.

Ενώ έχουμε δει τόσα και τόσα, ακόμα πέφτουμε στις ίδιες παγίδες, μας χειρίζεται ο κάθε ένας μηχανικός της εξουσίας. Το παρακράτος είναι πάντα εδώ και δημιουργεί συνεχώς εστίες σύγκρουσης, η στρατηγική της έντασης τυφλώνει τους ανθρώπους, φτιάχνει εχθρούς, νομιμοποιεί το μίσος.

Βλέπουμε συνεχώς μπροστά μας τα αποτελέσματα της απουσίας απολογισμού. Αυτό κάνουμε σ' αυτή τη χώρα, σαν γάτες κρύβουμε στο χώμα το παρελθόν και συνεχίζουμε χωρίς να παραδεχτούμε ποτέ τι λάθη κάναμε. Γι' αυτό τα επαναλαμβάνουμε συνέχεια. Γι' αυτό μπορούν πάντα οι ίδιες στρατηγικές να εφαρμόζονται ξανά. Να χωριζόμαστε συνέχεια σε πατριώτες και προδότες, σε δικούς μας και εχθρούς, να μένει ατιμώρητη η βία.

Πότε η δημοκρατία μας θα λειτουργεί ως τέτοια; Πότε θα ζητήσουμε ευθύνες από το κράτος όταν η αστυνομία δεν συλλαμβάνει, η δικαιοσύνη δεν τιμωρεί, αφήνει ανενόχλητη τη βία; Τι θα λέγαμε αν με «κράτος της δεξιάς», η «αστυνομία της δεξιάς» άφηνε ανενόχλητους κάποιους «φασίστες» να λιντσάρουν ένα βουλευτή της αριστεράς;

Πότε θα ζητήσουμε ευθύνες από τους εαυτούς μας; Ως πότε θα λέμε «κάποιοι αμαύρωσαν την ειρηνική συγκέντρωση»; Με αυτούς τους κάποιους, δεξιούς ή αριστερούς αδιάφορο, εραστές πάντα της βίας, δεν διαδηλώναμε μαζί; Μετά το ξύλο, μετά τον εμπρησμό, μετά τη δολοφονία γίνονται «κάποιοι»;

Παρά τα όσα λένε τόσο καιρό για τη «δικαιολογημένη οργή», το ξέρεις μέσα σου. Δεν είναι εύκολο να δείς, να χτυπήσεις κάποιον. Οι κανονικοί άνθρωποι δεν γυρνάνε τρελαμένοι να βρίζουν, να χτυπάνε τους άγνωστους διπλανούς τους. Οργανωμένες ομάδες πάντα τα έκαναν και τα κάνουν αυτά. Η Βία δεν είναι ποτέ υπέρ των αδυνάτων. Τα βουλωμένα στόματα δεν είναι δημοκρατία. Προτιμώ να μιλάνε άφοβα κι ως διαφωνώ με ό,τι λένε. Όσοι σου λένε ότι αξίζει να βγούμε στο δρόμο πάλι, να σκοτωθούμε και να χωριστούμε σε εχθρούς και προδότες για τον όρο σφαγή, γενοκτονία ή εθνοκάθαρση, σε κοροϊδεύουν άλλη μια φορά. Η χώρα μας βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Οι απόψεις του Φίλη για τη γενοκτονία δεν έχουν καμία απολύτως σημασία για τα πραγματικά προβλήματά μας σήμερα. Ο τρόπος όμως που η κοινωνία αντιδρά σε κάθε γεγονός, δείχνει πόσο δύσκολη είναι η σωτηρία. **A**

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΟΚΑΝΑΔΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

(του ανταποκριτή μας στο Τορόντο)

- »Τορόντο = Τορόντο
- »Ο κότσης = coach (προπονητής)
- »Η μπάρνα = barn (αχυρώνας)
- »Τα τέξας = taxes (φόροι)
- »Το χερμπουρτάδικο = hamburger restaurant
- »Η λάινα = street lane (λωρίδα δρόμου)
- »Οι μανατζαρέοι = managers
- »Το χοτέλι = hotel
- »Μας έκαναν μπάξι = boxed in traffic (μπλοκαρισμένοι στην κίνηση)
- »Μας έκαναν σάινα με φώτα = Illuminated sign (σινιάλο με τα φώτα)
- »Τα παραμέντια = Paramedics (οι νοσοκόμοι)
- »Το λίσσι = leasing (χρηματοδοτική μίσθωση)
- »Το μασίνι = machine (any) (μηχανή - οποιαδήποτε)
- »Τα καμπανέσια = combinations (οι συνδυασμοί)
- »Τα μισιτέκια = mistakes (τα λάθη)
- »Τα τικέτα = tickets (κλήσεις)
- »Μπαγκαλώσου! = buckle up! (βάλε τη ζώνη ασφαλείας)
- »Η φρίζα = freeze-a (καταψύκτης)
- »Η τζάρα = jar-a (κανάτα)
- »Η μπάξα = box-a (κουτά)
- »Η φάνα = fan-a (ανεμιστήρας)
- »Ο πλαμαδόρος = plumber (υδραυλικός)
- »Το τρόκι = truck-i (φορτηγάκι)
- »Τα μπίλια = bill-ia (λογαριασμοί)
- »Τα σκουρέλια = squirrels (οκίουροι)
- »Τα κουόργια = quarters (τα νομίσματα των 25cents)
- »Δεν μουβάρει = Δεν κινείται
- »Λάτσουαϊμ = Lots of time (πολύς χρόνος)
- »Ντραβέρνεις; = οδηγείς;
- »Εφριζάρανε τα λέκια = The lakes got frozen (πάγωσαν οι λίμνες)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

i

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Βασίλης Γκούμας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1991 και σπούδασε με υποτροφία - μπήκε πρώτος στην ΑΣΚΤ, απ' όπου αποφοίτησε το 2015. Έργο του έχει επιλεγεί για το ημερολόγιο 2014 της Διεθνούς Αμνηστίας και έχει λάβει έπαινο για το έργο του στην 7η Μπιενάλε Φοιτητών της ΑΣΚΤ. Έχει εκθέσει σε 11 ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λονδίνο, Κοπεγχάγη.

Μαρία Θεοχαροπούλου φιλόλογος και Ειρήνη Δόγκα καθηγήτρια αγγλικών, 2013-1989

BACK
2 THE
FUTURE

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΣΛΟΓΚΑΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η υπομονή μας εξαντλήθηκε και... ε-πα-να-κυ-κλο-φο-ρεί.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Έεεερχονται. Σε 6 εβδομάδες.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Ακόμα και την πιο άσχημη πλατεία της Αθήνας μπορούν να ομορφύνουν λίγα λουλούδια.

DARK SIDE TATTOO SOCIETY

Το μέρος όπου «χτυπιέται» όλο το Κολωνάκι έγινε ενός έτους και το γιορτάζει. (στη Λυκαβηττού)

Η ΑΤΑΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Κάποτε με ρώτησε πού να βάλει ένα πορτρέτο της Μάρας Καρέτσου που είχε πάνω από το τζάκι. Της απάντησα να το βάλει μέσα στο τζάκι!» (Ο Λάκης Γαβαλάς για την Έλενα Μακρή-Λυμπέρη στο «ΘΕΜΑ»)

VICE GREECE

Σκίζει. Και γίνεται όλο και καλύτερο.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Πού μένεις;
-Πειραιά.
-Μέσον έχεις;

-Έχω έναν ξάδερφο που δουλεύει στο Δημαρχείο, γιατί;

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΛΙΑΚΑΔΕΣ

Αν συνεχίσουμε έτσι, σιγά μνν πάρουμε ποτέ τους χειμερινούς Ολυμπιακούς.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Τώρα που πάει να χαθεί κι αυτή, καιρός να βάλουν χέρι και στην τελευταία.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

«Αγαπώ το φως της Ελλάδας, αγαπώ τον ουρανό και αγαπώ τη γη. Βρίσκω ότι η Ελλάδα είναι ένας τόπος γεμάτος πάθος και ρομαντισμό». (άραγε σε τι τρानς διατελεί ο υιός του τέως;)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Ήταν πράγματι ένας αυθεντικός ελληνικός Μαραθώνιος. Διαβάσαμε όλες τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες για τα outfits των σελέμπριτιτζ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

Μη ξορκίζετε άλλο τους δαίμονές σας. Γκώσαμε.

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τι θέλει να βγάλει σε βιβλίο μια τόσο μακρινή παλιο-ιστορία;

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Λογιστής για ΦΠΑ νησιών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η ΔΕΗ αποφάσισε να κόψει το ρεύμα σε απλήρωτους λογαριασμούς. Πατί άραγε δεν αγανάκτησε κανείς στο Σύνταγμα;

GREATEST hits

★ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ
ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ Α.Υ. ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ★

CAFÉ GRECO

Θα το γνωρίζεις, αδελφέ πως στην τουρκοκρατία οι Έλληνες μάθαν τον καφέ κι ανοίξαν καφεενεία

Τότε τον λέγαν τουρκικό και τονε πίναν λίγοι σκέτο, βραστό, βαρύ γλυκό μέτριο, με ολίγη

Πίνανε και καφέ ω'λε με γάλα απ' την καρδόρα ρίχνανε και ψωμιά καλέ και κάνανε παπάρα

Μετά έγινε ελληνικός ο τούρκικος του Μήτρου κι έσκασε μύτη ο γαλλικός και ο καφές του φίλτρου

Θυμάσαι με το νεσκαφέ που όλοι είχαν κολλήσει και το χτυπούσαν, αδελφέ μέχρι που να ασπρίσει

Μα τώρα γίναμε Ευρωπαίοι κι οι νέοι όλοι αμέσως κόψανε ελληνικό, φραπέ κι αρχίσαν τα εσπρέσσο

Τώρα ζητούν φρέντο γλυκό μακιάτο, φρεντοτισίνο έναν κορέτο ιταλικό, λούνγκο και καπουτσίνο

Αλλάξαν όλα, αδελφέ γίναν άστα λα βίστα το καφεενείο το λεν καφέ τον καφετζή μπαρίστα

Τα νεύρα έχουν τεντωθεί από την καφεΐνη και όποιος πάει να κοιμηθεί το μάτι του δεν κλείνει

Και σαν τον Κλούνεϊ μπορούν να δώσουνε adesso τα μοκασίνια που φορούν για ένα φλιτζάνι εσπρέσο

SPECTRE
007

EXCELLENT CHOICE,
MR. BOND.

KNOW THE DIFFERENCE

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την εξομίωση των μεγεθών στα φρέσκα κρουασάν βουτύρου)

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ
ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Make up artist
για celebrities
που συμμετέ-
χουν στον
Μαραθώνιο

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ1

Sorry, αλλά αυτή η δήλωση του Τσίπρα στο υπουργικό συμβούλιο ότι «Χρειάζονται μεγάλες μεταρρυθμιστικές τομές» δεν είναι κλεμμένη από τον Κώστα Καραμανλή;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ2

Αφού ο Απόστολος Τζίτζικώστας πιστεύει πως «οι γυναίκες έχουν τον πολύ σοβαρό ρόλο να μένουν σπίτι δίπλα στον άντρα τους», γιατί αφήνει τη δική του να δουλεύει;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ3

Η Δήμητρα Παπανδρέου «είναι σίγουρη ότι πάντως ο Ανδρέας σε εκείνη ήταν πιστός» επειδή ήξερε ότι δεν επιτρέπεται να κάνεις τίποτα ύστερα από ένα τριπλό μπάι-πας ή επειδή τη διαβεβαίωσαν για τις κινήσεις του τα μέντιουμ με τα οποία έκανε παρέα;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Σπαστικολωρίδας»
Ο οδηγός που πηγαίνει τόσο αργά ώστε χαλάει το κενό που κάνει η κυκλοφορία και δεν μπορείς να περάσεις.

Ο «ΒΙΒΛΙΟΦΑΓΟΣ» ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

Γνωρίζοντας ο πρωθυπουργός πως ο λαός δεν συμπαθεί ιδιαίτερα αυτόν που ξέρει αλλά πάντα στηρίζει «αυτόν που προσπαθεί», θέλει να δείξει ότι δεν ανήκει στους ελιτιστές «κουλτουριάρηδες» αλλά προσπαθεί να μάθει. Αυτό ακριβώς είναι που γοητεύει το λαό που έχει εφεύρει τη φράση «ήρθε πρώτος στην καρδιά μας» και τη χρησιμοποιεί από τις ήττες στο ποδόσφαιρο μέχρι τις ήττες στη Eurovision. Να προσπαθείς.

Γι αυτό και στη νέα του επικοινωνιακή επίθεση θέλει να δείξει ότι μπορεί όντως να κάνει ό,τι και οι προηγούμενοι, αλλά τα κάνει επειδή θέλει να μάθει. Και για να μάθει, προσπαθεί. Διαβάζει βιβλία γρήγορης εκμάθησης, ειδικά στα θέματα που υστερεί, όπως στη γεωγραφία και στην κυβέρνηση.

Συμπεράσματα από την υπόθεση Πανούση #001

- Η απάντηση «Αν έχεις στοιχεία να τα πας στον Εισαγγελέα», δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση «να πας τα στοιχεία στον Εισαγγελέα».

- Πατί αν όντως το κάνεις, αν πας δηλαδή στον Εισαγγελέα, τότε:

- α) «Δίνεις ανθρώπους με κυνικό τρόπο (δήλωση Πάνου Λάμπρου)
- β) «Θα έπρεπε να έχεις κάνει κάτι τον καιρό που ήσουν υπουργός» (δήλωση Όλγας Γεροβασίλη)
- γ) «Οι καταγγελίες δεν ενδιαφέρουν όταν δεν είσαι πια υπουργός» (δήλωση Σίας Αναγνωστοπούλου)
- δ) «Ο χειρισμός είναι μη σοβαρός (δήλωση Πάνου Σκουρλέτη) ή

ε) «Δεν νομίζουν ότι κινδυνεύει η ζωή σου τελικά» (δήλωση Νίκου Τόσκα).

Συμπεράσματα από την υπόθεση Πανούση #002

- Στην Ελλάδα, ακόμα και οι τρομοκράτες που υποτίθεται ότι πολεμούν τις αστικές συνήθειες και το σάπιο αστικό σύστημα, ζητάνε κι αυτοί ρουσφέτια από το κράτος.

Ναι, ο Άδωνις Γεωργιάδης προτείνει να διαγραφεί το χρέος των 200.000.000 της ΝΔ, κάνοντας τους νεοδημοκράτες να ανασάνουν με ανακούφιση και να τον συμπαθήσουν.

- Το πρόβλημά του θα ξεκινήσει αν τελικά εκλεγεί αρχηγός της ΝΔ, όταν θα πρέπει να εξηγήσει στους ψηφοφόρους που ΔΕΝ ανήκουν στο κόμμα του

πόσο δίκαιο ήταν που τους φέσωσε.

Μετά από τόσες συζητήσεις για τις δηλώσεις Φίλη σχετικά με τους Πόντιους, μετά από προπηλακισμούς, συλλαλητήρια, απειλές και καταγγελίες, οι 4.000 κενές θέσεις στα σχολεία παραμένουν.

- Και όσο παραμένουν οι 4.000 κενές θέσεις χωρίς κανείς να αντιδρά, εξασφαλίζεται ότι και στο άμεσο μέλλον, μπροστά στο δίλημμα αν θα ασχοληθούμε με τις κενές θέσεις στα σχολεία ή με τους προδότες, θα επιλέγουμε να ασχοληθούμε με τους «προδότες».

Δηλαδή, όταν ο Πάνος Λάμπρου έβλεπε τον

πρωθυπουργό του να συναντά όποιο μπτροπολίτη και αρχιεπίσκοπο έβρισκε μπροστά του, τον δικαιολογούσε στον εαυτό του λέγοντας ότι «συναντά συναδέλφους του πατέρα του Ήηρού»;

Πώς εξηγείται λογικά εκείνοι που κάνουν τα πιο ακραία και τα πιο επιθετικά status updates στο Facebook για τα εθνικά θέματα, να έχουν στο profile τους άφθονες ανακοινώσεις των επιτυχιών τους στο Candy Crash;

Νόμος του Χάους της Εβδομάδας: Ένας πρωθυπουργός που γνωρίζει μια αεροσυνοδό στην Ελλάδα φέρνει το κέρατο σε μια γαλλική οικογένεια... **Α**

η **ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ**
της εβδομάδας

Βαγγέλης Μεϊμαράκης

«Θεωρούμε ότι ηθικός αυτουργός (σ.σ. για τον ξυλοδαρμό Κουμουτσάκου) είναι ο υπουργός Παιδείας Νίκος Φίλος, ο οποίος δεν πρέπει να έχει καμία θέση στην ελληνική κυβέρνηση σήμερα».

Μετάφραση Οι χρυσαιγίτες είναι αθώοι, μωρέ... Αυτός που λέει πράγματα με τα οποία δεν συμφωνούν και δεν τα εγκρίνουν φταίει!

Το εργοστάσιο του κομφορμισμού

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Διαβάζοντας ένα βιβλίο του συνταγματολόγου Cass Sunstein γύρω από τον κομφορμισμό, αισθάνομαι ότι ο Αμερικανός νομικός που πρόσκειται στο Δημοκρατικό Κόμμα αναλύει την παθολογία της ελληνικής κοινωνίας. Μπροστά στην πίεση της ομάδας (group pressure) οι περισσότεροι από μας προτιμάμε να παραμερίζουμε αυτό που πιστεύουμε σωστό (ή λάθος) προκειμένου να συνυπάρξουμε χωρίς τριβές με την πλειοψηφία. Είτε πρόκειται για πολιτικές ιδέες, είτε για διατροφικές, λόγου χάρη, πεποιθήσεις, φοβόμαστε να διαχωριστούμε από το πλήθος: το φαινόμενο εντείνεται, φυσικά, από τα ηλεκτρονικά δίκτυα όπου όλοι οι ανόητοι και αμαθείς μπορούν να εκφράζουν «απόψεις». Αυτές οι «απόψεις» είναι συνήθως παραλλαγές του Zeitgeist.

δεν έχουν άποψη για τίποτα. Για παράδειγμα, τελευταία, γίνεται συζήτηση για την κλιματική αλλαγή: σπεύδω να σημειώσω ότι σε ό,τι με αφορά δεν έχω ιδέα – δεν ξέρω αν υπάρχει κλιματική αλλαγή ή αν πρόκειται για μια διακύμανση του κλίματος. Δεν είμαι περιβαλλοντολόγος και δεν έχω ασχοληθεί καθόλου με τέτοια ζητήματα. Παρατηρώ ωστόσο ότι οι αριστεροί «πιστεύουν» στην κλιματική αλλαγή, άρα στο ότι έχουμε επηρεάσει αρνητικά τον πλανήτη ο οποίος θερμαίνεται επικινδύνως, ενώ οι δεξιοί «πιστεύουν» ότι οι οικολόγοι είναι καταστροφολόγοι. Οι κομφορμιστές διαλέγουν στρατόπεδο (η λέξη είναι δυσάρεστη αλλά κατάλληλη) σύμφωνα με τη γενική τους κοσμοθεωρία: όσοι πρόσκεινται στην αριστερά διαλέγουν την οικολογική ιδέα, όσοι πρόσκεινται στη δεξιά την πιο καθησυχαστική... Και πάλι, λιγοστοί άνθρωποι λένε «δεν ξέρω τι συμβαίνει και ποιος έχει δίκιο»: η προσκόλληση στην ομάδα δεν επιτρέπει ερωτηματικά και απομάκρυνση ή διαφοροποίηση από την ιδεολογική οικογένεια.

Ο Cass Sunstein παραθέτει διάφορα ερωτήματα στα οποία οι μη ειδήμονες δεν μπορούν να έχουν απάντηση (εφόσον τους λείπουν τα στοιχεία και οι πληροφορίες) και παρ' όλ' αυτά παίρνουν θέση ακολουθώντας μια ιδεολογία. Ακόμα κι όταν συλλέγουν πληροφορίες το κριτήριό τους είναι ομαδικό: συλλέγουν εκείνες τις πληροφορίες που προέρχονται από τις πηγές τις οποίες εμπιστεύονται επειδή τους ταιριάζουν. Όσο πιο πλειοψηφική γίνεται μια ιδέα ή μια φήμη τόσο ριζοσπαστικότερη είναι η γνώμη του κομφορμιστή: ο κομφορμιστής συμμορφώνεται με τη νόρμα όσο κι αν αυτή είναι υπόρρητη. Κι εδώ τα ηλε-

κτρονικά δίκτυα λειτουργούν σαν οδοστρωτήρας: οι άνθρωποι ευθυγραμμίζονται με την κυρίαρχη ιδέα που κυκλοφορεί. Η ανεξαρτησία της γνώμης απαιτεί πολύ περισσότερες γνώσεις και πολύ περισσότερο θάρρος: αμφότερα λείπουν από τον σημερινό μικρό άνθρωπο. Όσοι διαφωνούν με την κυρίαρχη ιδέα πέφτουν σιγά-σιγά σ' ένα σπείραμα σιωπής για να αποφύγουν τον εξοστρακισμό: συχνά, αυτή η σιωπή εξελίσσεται σε γενικότερη συμπεριφορά «δεν είδα, δεν άκουσα», δηλαδή σε κώδικα σιωπής.

Όπως έχω ξαναγράψει, από το 1974 μέχρι μόλις προσφάτως, κάτω από

την τυραννία της αριστεράς, πολλοί άνθρωποι, είτε ανέβηκαν στο αριστερό bandwagon υιοθετώντας επιπολαιώς την αριστερή ιδεολογία, είτε παρακολουθούσαν σιωπηλά την παρέλαση αυτού του bandwagon. Σήμερα που η αριστερά έχει σαρώσει τα πάντα, μέσα στη γενικευμένη αμορφωσιά ο καθένας προβάλλει δημοφιλείς και, κατά προτίμηση, πικάντικες γνώμες: μολονότι στον κοινό νου ο κομφορμιστής ταυτίζεται με τον απαθή και σιωπηλό παρατηρητή, στην πραγματικότητα ο κομφορμιστής είναι ο κραυγαλέος εκφραστής των αξιών της πλειοψηφίας, ο άνθρωπος που δεν ερευνά. Υπό αυτή την έννοια, οι θρησκευτικές οργανώσεις καθώς και τα αυταρχικά κόμματα που προέρχονται από τα κομμουνιστικά ή τα φασιστικά είναι ο ιδεώδης τόπος του κομφορμισμού. Όσο για την πλειοψηφία συνιστά μια πολυμελή ομάδα από ανθρώπους χωρίς γνώση, φορείς μιας σειράς προκαταλήψεων που προκύπτουν από κοινωνική επιρροή κι από αδυναμία για ατομική σκέψη. **A**

Στην Ελλάδα –και αλλού– οι άνθρωποι δεν θέλουν να ξεχωρίζουν διότι πιστεύουν ότι θα πληρώσουν αυτή τη διαφοροποίηση με κοινωνική απομόνωση και κατακραυγή. Αυτολογοκρίνονται για να δίνουν την εντύπωση ότι σκέφτονται κι ότι «είναι» σαν όλον τον κόσμο: ο Solomon Asch, που μελέτησε τον «συλλογικό νου» πριν από τον Sunstein, θα έβρισκε στην κοινωνία μας το ιδανικό δείγμα για τα πειράματά του. Οι Έλληνες, παρότι καυχώνται για την απειθαρχία τους, είναι ένα κοπάδι τυφλά πρόβατα που μιμούνται τις ιδέες και τις χειρονομίες του κοπαδιού. Οπωσδήποτε, δεν υπάρχει μόνο ένα κοπάδι, αλλά μια σειρά από κοπάδια στο εσωτερικό των οποίων τα άτομα δεν είναι άτομα – είναι μέλη ενός πλήθους χωρίς περίγραμμα που, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, δεν βλέπουν πως μια γραμμή είναι τεθλασμένη ή πως ο βασιλιάς είναι γυμνός.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΑΡΟΤΙ ΚΑΥΧΩΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΤΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΠΑΔΙ ΤΥΦΛΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΠΟΥ ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΠΑΔΙΟΥ.

Στα πειράματα γύρω από τον κομφορμισμό έχει αποδειχθεί ότι όταν μια ομάδα προβάλλει ένα λανθασμένο συμπέρασμα, μόνο το 1% τολμά να εκφράσει αντίθετη άποψη ή, έστω, να αμφισβητήσει τη γενικώς παραδεκτή ιδέα. Το φαινόμενο παίρνει τερατώδεις διαστάσεις στην περίπτωση της φημολογίας: λιγοστοί είναι όσοι αντιστέκονται στη διάδοση μιας μη αποδεδειγμένης πλην όμως εύλογης ή βολικής φήμης. Ακούγονται πολλά για διάφορα άτομα που δεν αρέσουν στο πλήθος: ότι, π.χ. είναι διεφθαρμένα, ότι είναι κρυπτο-γκέι, ότι διατηρούν σεξουαλικές σχέσεις με κάποιον που έχει εξουσία, ότι είναι «αγάμητα» ή –το αντίθετο αν πρόκειται για γυναίκες– ότι είναι «πουτάνες». Και πάει λέγοντας. Στις φημολογίες και στη λασπολογία, ο κομφορμισμός αναδεικνύεται ως κυρίαρχη στάση: δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά, λέει ο κομφορμιστής και βουλιάζει άνετα στην αγκαλιά του πλήθους που χειροκροτεί ή λιθοβολεί. Κανείς, ή σχεδόν κανείς, δεν έχει τα κότσια να κάνει ένα βήμα μπροστά και να αμφισβητήσει τον πνευματικό πολτό της συλλογικότητας: οι πολλοί έχουν δίκιο εφόσον ισχύει ο νόμος της πλειοψηφίας. Με την ίδια λογική, πάμε στα εστιατόρια που έχουν κόσμο, όχι σ' εκείνα που είναι άδεια.

Εικονικές και πραγματικές ομάδες, που πρόσκεινται συνήθως είτε στην άκρα αριστερά, είτε στην ακροδεξιά, κατασκευάζουν κομφορμιστές μέσω πολλαπλών κοινωνικών πιέσεων. Οι κομφορμιστές έχουν άποψη για όλα επειδή

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ

Μια κοινωνία που διεκδικεί είναι η διαπραγματευτική μας δύναμη
Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Τιμούμε την εμπιστοσύνη των πολιτών, ακόμα και αυτών που δεν μας ψήφισαν, και στηρίζουμε την κοινωνική συνοχή, τονίζει η υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ και κυβερνητική εκπρόσωπος κ. Ολγα Γεροβασίλη. Η κ. Γεροβασίλη μιλά για το μεταναστευτικό, το σύμφωνο συμβίωσης αλλά και τις προσωπικές της στιγμές, στα στενά περιθώρια που αφήνει η ενασχόληση με τα κοινά.

Πολλοί αντιτίθενται στα σκληρά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση, ωστόσο περισσότεροι είναι οι πολίτες που εμφανίζονται αδρανείς.

Πώς το εξηγείτε αυτό; Κάθε κοινωνία οφείλει να διεκδικεί. Εμάς όχι μόνο δεν μας τρομάζει αυτό, αλλά θεωρούμε τις διεκδικήσεις των πολιτών διαπραγματευτική μας δύναμη. Πιστεύω ότι οι πολίτες μάς εμπιστεύονται, ακόμα και όσοι δεν μας ψήφισαν. Εμείς τιμούμε αυτή την εμπιστοσύνη και οφείλουμε, κατά την εφαρμογή του προγράμματος, να στηρίζουμε την κοινωνική συνοχή.

Η ανεργία στους νέους, όπως καταγράφεται επισήμως στις στατιστικές, αγγίζει το 50%. Η απάντηση της κυβέρνησης υπάρχει; Η ανεργία εκτοξεύτηκε από το σοκ λιτότητας που υπέστη η ελληνική οικονομία. Τα ποσοστά που αφορούν στους νέους είναι ιλιγγιώδη και ιδιαίτερα ανησυχητικά. Αυτό ακριβώς προσπαθούμε να αντιστρέψουμε. Υλοποιούμε ήδη μία πολύμορφη σειρά προγραμμάτων στήριξης νέων και κατευθύνουμε κονδύλια του ΕΣΠΑ για την ενίσχυση της νεανικής επιχειρηματικότητας και τη δημιουργία start-ups. Άλλο πράγμα όμως είναι η υποστήριξη των νέων και άλλο η αντιμετώπιση της ανεργίας. Το πρόβλημα της ανεργίας των νέων μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο μέσα από τη σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας και τη δημιουργία πραγματικών θέσεων εργασίας, με προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων. Γι' αυτό εργαζόμαστε για την αναζωογόνηση της ελληνικής οικονομίας, μέσα από μία συνολική πολιτική που δεν περιορίζεται μόνο σε μέτρα και προγράμματα. Επιδιώκουμε την εξυγίανση ολόκληρου του τοπίου και την απαραίτητη αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Είναι έτοιμη η ελληνική κοινωνία να δεχτεί την επέκταση του σύμφωνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια; Η επέκταση του συμφώνου συμβίωσης και στα ομόφυλα ζευγάρια ήταν προεκλογική μας δέσμευση και την υλοποιούμε. Μία ρύθμιση άλλωστε, η οποία καλύπτει ένα κενό που υπήρχε και αφορούσε χιλιάδες συμπολιτών μας. Κακώς υπάρχει η εντύπωση ότι οι Έλληνες δεν είναι έτοιμοι να υποδεχτούν μία τέτοια εξέλιξη. Οι συντηρητικές κυβερνήσεις του παρελθόντος παρουσίαζαν μία στρεβλή εικόνα για την ελληνική κοινωνία, η οποία

δεν διαφέρει σε τίποτε από κάθε άλλη ευρωπαϊκή κοινωνία.

Η ροή των προσφύγων διογκώνεται μέρα με τη μέρα. Έχετε αδρανήσει, όπως σας κατηγορούν κάποιοι; Το αντίθετο. Η κυβέρνηση μας ήταν η πρώτη που έθεσε το θέμα στις πραγματικές διαστάσεις του στα ευρωπαϊκά φόρα. Η ΕΕ αντέδρασε με καθυστέρηση, με αποτέλεσμα να μην είναι ακόμη έτοιμα τα κράτη μέλη να υποδεχτούν ομαλά τις ροές των προσφύγων. Χάρη και στην ευαισθησία των τοπικών κοινωνιών η χώρα μας διασφάλισε την όσο το δυνατόν πιο αξιοπρεπή υποδοχή τους. Θυμίζω ότι ο αριθμός των προσφύγων που πέρασαν τα ελληνικά σύνορα το 2015 υπερβαίνει το μισό εκατομμύριο. Όταν οι υπόλοιποι έκλειναν τα σύνορά τους, οι συμπολίτες άνοιγαν τα σπίτια τους για να φροντίσουν χιλιάδες οικογενειών, μανάδες και παιδιά. Με την ολοκλήρωση υποδομών, όπως χώροι φιλοξενίας και καταγραφής (hot-

spots) στην Ελλάδα και τα υπόλοιπα μέλη της ΕΕ, αλλά και τη συνεννόηση με την Τουρκία που είναι χώρα-σταθμός, θα βελτιωθούν οι συνθήκες για τις χιλιάδες των συνανθρώπων μας που εισρέουν από χώρες που πλήττονται από πολέμους.

Πώς πάει η συγκυβέρνηση; Ο κ. Καμμένος μια με τις μπίρες, μια με τους Πόντιους βάζει δύσκολα. Πού θα πάει η βαλίτσα; Ιδεολογικά μας χωρίζουν πολλά. Πολιτικά όμως, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, έχουμε κοινό στόχο και προγραμματικό και στρατηγικό. Υπάρχει μεγαλύτερο διακύβευμα για τη χώρα από τις επιμέρους πολιτικές διαφωνίες.

Μπορεί ένας υπουργός, όπως ο κ. Φίλης, να εκφράζει ταυτόχρονα θεσμικές και προσωπικές θέσεις; Όταν εκφράζονται ως προσωπικές απόψεις, μπορεί. Ο κ. Φίλης δεν προσπάθησε να αλλάξει τη θέση της κυβέρνησης.

Απάντησε σε μια ερώτηση για ένα παλαιότερο άρθρο του. Η αντιπολίτευση επέλεξε να σηκώσει το θέμα και να υπερβάλει. Η συζήτηση ξέφυγε, οι τόνοι ανέβηκαν, και δημιουργήθηκε κλίμα που αξιοποίησε η ακροδεξιά και η Χρυσή Αυγή για να ασκήσει βία. Η τακτική αυτή -πιστεύω απορρέει από την απουσία πολιτικών θέσεων της ΝΔ στα τρέχοντα, επείγοντα ζητήματα.

Τι απέγινε η διαφορετική άποψη στο ΣΥΡΙΖΑ; Μετά τον Π. Λαφαζάνη δεν βλέπουμε να υπάρχει κίνηση ιδεών στο κόμμα σας... Τελικά όταν υπάρχουν

διαφορετικές απόψεις σε ένα κόμμα είναι «κίνηση ιδεών» ή έλλειψη ενότητας; Είμαστε ένα ανοιχτό, δημοκρατικό κόμμα, όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά. Τόσο μάλλον, ώστε κάποιες φορές αυτό ξένισε το πολιτικό σύστημα. Στα κρίσιμα ζητήματα δεν αποκλείσαμε τους πολίτες. Δεν πήραμε αποφάσεις σε κλειστά γραφεία. Τώρα, προχωράμε στο Συνεδριό μας όπου θα διατυπωθούν όλες οι διαφορετικές πολιτικές απόψεις και θα γίνουν οι ζυμώσεις που θα διαμορφώσουν τον κοινωνικό ΣΥΡΙΖΑ.

Ποιον θα προτιμούσατε για αρχηγό της ΝΔ; Αυτό θα το αποφασίσει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και οι πολίτες που θα ψηφίσουν. Δεν είναι δική μου θέση να εκφράσω προτιμήσεις.

Είστε μια γυναίκα σκληρά εργαζόμενη, με τρία παιδιά και μπλεγμένη με την πολιτική. Πώς τα βγάζετε πέρα; Όπως κάθε άλλη εργαζόμενη γυναίκα. Την ερώτηση αυτή την έχετε κάνει ποτέ σε άντρα πολιτικό;

Η εξουσία σας έχει φθείρει ή σας αναζωογονεί; Δεν το νιώθω ως άσκηση «εξουσίας». Υπηρετώ μια θεσμική θέση. Πιστεύω, όλοι μας στην κυβέρνηση και το κόμμα νιώθουμε τη μεγάλη ευθύνη, την κρισιμότητα της στιγμής, το χρέος μας απέναντι στην κοινωνία, που μας επέλεξε να διαχειριστούμε την έξοδο από την κρίση με κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό με ενδιαφέρει. Και δεν εφησυχάζω.

Συχνά σας βλέπουμε να «δραπετεύετε» νύχτα από τη Βουλή. Έχετε μπει στον πειρασμό να συνεχίσετε με μια παρέα τη βραδιά σε ένα μπαράκι της Αθήνας; Ναι, προτιμώ τη γειτονιά μου, το Παγκράτι.

Βρίσκετε καιρό να διαβάσετε κανένα βιβλίο; Ανάμεσα σε εκατοντάδες σελίδες νομολογιών και καθημερινές ειδήσεις, είναι ξεκούραση να διαβάζω λογοτεχνία. Την εποχή αυτή διαβάζω το «Αγαπημένη» της Toni Morrison.

Πηγαίνετε σινεμά ή θέατρο ή πλέον με τα καθήκοντά σας είναι απαγορευμένος καρπός; Πρόσφατα παρακολούθησα την παράσταση «Δοξαπατρή» του Θοδωρή Αθερίδη και έχω κάποιες ακόμη υπόψη. Εσείς έχετε να μου προτείνετε κάποια άλλη;

(Πρότεινα κάποιες από τις παραστάσεις, που ίσως και να την ενδιαφέρουν και λόγω θέματος, «Αγαπητή Ελένη», «Τα παιδιά του ήλιου», «Το δάνειο»).

Σας λείπει η Άρτα, η ιδιαίτερη πατρίδα σας; Δεν έχω απομακρυνθεί καθόλου από την Άρτα. Επιστρέφω εκεί όποτε οι πιεστικές συνθήκες το επιτρέπουν. Ορισμένες φορές, ακόμη κι αν δεν το επιτρέπουν.

Για εσάς πότε ένα μέσο ενημέρωσης είναι ελεύθερο; Όταν υπάρχει πολυφωνία και ανεξαρτησία. Σεβασμός στην ελευθερία έκφρασης των δημοσιογράφων. Όταν λειτουργεί σε θεσμικό πλαίσιο που στηρίζει την ελευθερία και τη διαφάνεια των Μέσων. **A**

Μας τελείωσαν οι δεξιοί

Στην προεκλογική περίοδο του Σεπτεμβρίου πήγα στη συγκέντρωση του Αλέξη Τσίπρα στο Αιγάλεω. Και είχα καιρό να πάω σε κομματική εκδήλωση. Η τελευταία φορά ήταν στη συγκέντρωση των ΑΝΕΛ στην Ακρόπολη, στις εκλογές του 2012. Τότε με είχαν εντυπωσιάσει τα πάντα. Τα τραγούδια, οι φάτσες, το ύψος του αρχηγού. Στη συγκέντρωση του Τσίπρα δεν βρήκα κάτι για να σπάσω την πλήξη μου. Πιθανότατα επειδή έχω δει αρκετό ΠΑΣΟΚ στα 80ς και στα 90ς. Ήταν ακριβώς τα ίδια πρόσωπα. Λες και έχεις επαγγελματίες κακοπληρωμένους κομπάρσους που αλλάζουν σημαίες και χρώματα. Ίδια ήταν και η μουσική, αν εξαιρέσεις, βέβαια, κάποιες εναλλακτικές παρεμβάσεις του DJ – δεν γίνεται να παίζεις σε συγκέντρωση του κυβερνώντος κόμματος «απόψε τα βλέπω διπλά, ήλιος λάμπει και ας είναι μεσάνυχτα, δύο τσιγάρα πολύ δυνατά και εκτοξεύομαι μες στο διάστημα». Όχι τίποτα άλλο, κάποιοι από κάτω μπορεί να το εκλάβουν ως δέσμευση και να ζητήσουν τα τσιγάρα. Ήταν, που λέτε, σαν reunion πασόκων σε καινούργιο στέκι. Απουσίαζε μόνο ένα σύνθημα: «Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά». Απόρρησα. Πώς είναι δυνατόν το σύνθημα που πάνω του έχτισε επικοινωνία η «δημοκρατική παράταξη» να μη στέλνει θετικές δονήσεις και ντεσιμπέλ προς τον ηγέτη; Υπέθεσα ότι το ξέχασε ο τοπικός κλακαδόρος. Μετά κάποιος από τον ΣΥΡΙΖΑ μου εξήγησε ότι το σύνθημα δεν ακούγεται σκοπίμως. Η αντιπαράθεση δεν ήταν μεταξύ «προόδου» και «δεξιάς». Άλλωστε οι αναφορές του συνθήματος παραπέμπουν στα 60ς. Το διακύβευμα των εκλογών ήταν μεταξύ παλιού και νέου, φθαρμένου και άφθαρτου, σκοτεινού και φωτεινού. Ο Τσίπρας δεν έβαλε ιδεολογικά στοιχεία στην αναμέτρηση, προέταξε τα αισθητικά, τα εντελώς προσωπικά. Αυτό ήταν κατά μία εκδοχή έντιμο, ας το επικαλεστεί στο καθαρτήριο, θα του χρειαστεί. Πώς να καταγγείλει τη Δεξιά όταν, σε επίπεδο εφαρμοσμένης πολιτικής, το μόνο που τον διακρίνει από τον Σαμαρά είναι το άνοιγμα της ΕΡΤ και το σύμφωνο συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια;

Στην πραγματικότητα ο Τσίπρας είναι κατά πολύ χειρότερος, αλλά, τέλος πάντων, πάνω στον ίδιο καμβά μουτζουρώνει και αυτός. Και, μεταξύ μας, το πρόβλημα δεν είναι τόσο του Τσίπρα, όσο του τύπου που θα κάτσει στην καρέκλα της Συγγρού, δοκιμάζοντας να κάνει αποτελεσματική αντιπολίτευση. Κοινώς ο επόμενος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να εξηγήσει στο εκλογικό σώμα για ποιο λόγο να τον επιλέξει, αντί του εθνικού κανακάρη. Αφού η πολιτική είναι ίδια και ο ψηφοφόρος κόβει φάτσες και ρυτίδες, γιατί να μην παραμείνει στον Αλέξη και στον Πάνο; Άλλωστε αυτοί οι δύο, ακόμα και όταν επιδεικνύουν την ημιμάθεια ή το εθνολαϊκό κιτ τους, ταυτίζονται πλήρως με το μέσο ψηφοφόρο, με τον άνθρωπο του λαού. Αυτό είναι το μεγάλο αγκάθι στο πόδι της Νέας Δημοκρατίας. Έχει όμως και ένα μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη. Δεν υπάρχει πλέον αστική τάξη, έχει διαλυθεί, σμπαραλιάζοντας και τους μικροαστούς που συνήθως έκαναν συντηρητικές επιλογές. Χάθηκαν οι διαχωριστικές γραμμές, τις έσβησε ο χρόνος και η κρίση. Παλαιότερα ο δεξιός είχε ιδεολογικές και εμφυλιοπολεμικές αναφορές. Σου έλεγε ο άλλος ότι έχασε πατέρα ή παππού στον εμφύλιο. Τώρα πάνε αυτά, τα άλεσε ο χρόνος και η κρεατομηχανή της κρίσης. Όσοι έχουν απομείνει από δαύτους, τους εξυπηρετεί η Χρυσή Αυγή. Ε, οι υπόλοιποι καλύπτονται από το συνδυασμό ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που τιμά την πατρίδα, τα πάει καλά με τη θρησκεία και αγαπά την ελληνική οικογένεια. Πού να ρίξει το καλάμι του ο νέος πρόεδρος της ΝΔ; Στους εστέτ αστούς; Μα, αυτοί είναι ελάχιστοι. Στους φιλελεύθερους; Η ίδια η ΝΔ τους έστειλε να ψάξουν αλλού στέγη. Στο λαϊκισμό; Φαίνεται ως η πιθανότερη καταφυγή. Αντέχει, όμως, άλλο λαϊκισμό ο πολιτικός λόγος; Η συντηρητική παράταξη την πάτησε. Και όσο η πρόταση για την οικονομία παραμένει ίδια, το μόνο που έχει να ελπίζει είναι η φθορά του Τσίπρα. Μέχρι τότε, όμως, η ΝΔ θα παριστάνει το πορτρέτο και ο Τσίπρας τον Ντόριαν Γκρέι. ●

→ giannakidis@protagon.gr

33ος ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μήνυμα αλληλεγγύης από τη WIND Running Team

Περισσότεροι από 40 χιλιάδες άνθρωποι από κάθε σημείο του πλανήτη και από κάθε γωνιά της Ελλάδας πλημμύρισαν τους δρόμους της πόλης την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, στον 33ο Αυθεντικό Μαραθώνιο της Αθήνας, ο οποίος εξελίχθηκε σε μια μεγάλη γιορτή αισιοδοξίας και αλληλεγγύης. Παρούσα στο μεγάλο ραντεβού ήταν και η WIND, με τη WIND Running Team να έχει περισσότερα μέλη από κάθε άλλη φορά, καθώς 1.500 δρομείς έτρεξαν με τα χρώματά της τόσο στην κλασική διαδρομή όσο και στους αγώνες των 5 και 10 χλμ. Η παρουσία της WIND ήταν και φέτος ξεχωριστή, καθώς με τη συμμετοχή της στηρίξε δύο κοινωνικούς φορείς που δίνουν καθημερινά αγώνα για τη φροντίδα παιδιών απόρων οικογενειών και ατόμων με νευρομυϊκές παθήσεις, τους «Φίλους του Παιδιού» και τη MDA Ελλάς. Ανάμεσα στα μέλη της WIND Running Team ήταν δημοφιλείς δημοσιογράφοι, παρουσιαστές και ηθοποιοί, όπως οι Νίκος Αναδιώτης, Νίκη Κάρτσωνα, Ει-

ρήνη Παπαδοπούλου, Αργυρώ Μπαρμπαρήγου, Μαρία Νικολτσίου, Ντορέτα Παπαδημητρίου, Νικολέττα Ράλλη, Μαίρη Συνατσάκη, Σάσα Σταμάτη, Εύη και Μαρία Φραγκάκη, ο διεθνούς φήμης ελληνικής καταγωγής ηθοποιός και σκηνοθέτης Simon Kassianides και πολλοί άλλοι, οι οποίοι έστειλαν το δικό τους μήνυμα ελπίδας.

Παράλληλα, η WIND Running Team ξεχώρισε και στο αθλητικό μέρος της διοργάνωσης καθώς οι αθλητές που έτρεχαν με τα χρώματά της σημείωσαν σημαντικές νίκες: η **Αναστασία Καρακατσάνη** συνέχισε για 4η χρονιά το σερί της της θέσης στα 10 χλμ., ο **Μάρκος Γκούρλιας** κατέκτησε την 3η θέση στα 5 χλμ. και η **Μάγδα Γαζέα** την 3η θέση στη διαδρομή των 42 χλμ. του Αυθεντικού Μαραθωνίου! Η WIND ήταν για 5η συνεχή χρονιά επίσημος χορηγός της διοργάνωσης, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ραγδαία ανάπτυξη που έχει σημειώσει τα τελευταία χρόνια ο πιο ιστορικός μαραθώνιος του κόσμου.

Ε. Φραγκάκη

Α. Καρακατσάνη

Ι. Παπαδημητρίου, Ν. Ράλλη

Μ. Κάρτσωνα

Μ. Γαζέα

Ν. Παπαδοπούλου, Μ. Συνατσάκη

Ε. Καρακατσάνη

Ε. Σταμάτη, Α. Μπαρμπαρήγου

Ν. Αναδιώτης

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ Ή ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ;

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και αναπληρωτής καθηγητής Πολιτικών Επιστημών στο Πάντειο, μιλάει για τον «αυταρχικό εθνικισμό» που (επαν)εμφανίστηκε μετά τις δηλώσεις Φίλη, για τα εθνικά θέματα που στην Ελλάδα είναι ταμπού, για την προσφυγική κρίση, για το φράχτη στον Έβρο.

Τελικά, είχαμε γενοκτονία ή εθνοκάθαρση των Ποντίων, όπως είπε ο υπουργός Παιδείας; Ή, μήπως, το ουσιαστικό που βγήκε από αυτή την ιστορία δεν είναι αυτό;

Θα το πω σχηματικά με επίγνωση ότι το απλοποιώ: Η γενοκτονία υπαγορεύει «δεν αντέχω να υπάρξεις στην ανθρωπότητα». Η εθνοκάθαρση λέει «δεν αντέχω να υπάρξεις στο κράτος μου». Και τα δύο θέλουν σχέδιο: η εθνοκάθαρση στοχεύει στο εθνοτικά «καθαρό» έδαφος και στα εργαλεία της περιλαμβάνει σφαγές και εκτοπίσεις πληθυσμών. Η γενοκτονία έχει ως οργανωμένη πρόθεση τη φυσική εξόντωση του πληθυσμού. Συζητάμε για διαβαθμίσεις του απόλυτου κακού. Οι διαφορές δεν είναι πάντα αυτονόητες. Σε κάθε όμως περίπτωση, τα ζητήματα αυτά είναι θέματα διαρκών επανατοποθετήσεων στην ιστορία και στην πολιτική. Ως το 1994, κυριαρχούσε στο δημόσιο λόγο η αναφορά σε «σφαγές» των Ποντίων από τους Νεότουρκους, μετά για γενοκτονία. Διεθνώς, ο όρος «εθνοκάθαρση» εμφανίστηκε με τον πόλεμο στη Βοσνία (1992-1995). Το πώς οριοθετούμε ένα γεγονός του παρελθόντος δεν αλλάζει το γεγονός, αλλά τον τρόπο με τον οποίο το κάνουμε συνείδηση. Το θέμα που προέκυψε με τις δηλώσεις Φίλη δεν είναι ιστορικό. Είναι αμιγώς πολιτικό. Και λάθος να κάνει ο Φίλης –που, κατά την άποψή μου, δεν κάνει– αυτό

που φάνηκε είναι ότι το πολιτικό σύστημα και η κοινωνία δεν αντέχει στην ιδέα ότι κάποιος αρνείται αυτό το θέσφατο. Και αυτό είναι τρομακτικό πρόβλημα. Φτάσαμε στο σημείο η Βουλή να λέει ότι «πραγματικότητα είναι αυτό που λένε οι νόμοι». Δεν ισχύει, εδώ, ότι «το αληθινό είναι εθνικό», αλλά ότι μόνο το «εθνικό» μπορεί να είναι αληθινό.

Η ελληνική πολιτεία ακολουθεί, διαχρονικά, μια πολιτική που ξεπερνά τα όρια της εθνικής και αγγίζει εκείνα της εθνικιστικής πολιτικής;

Η ελληνική πολιτεία και κοινωνία έχει αναδείξει κάποια θέματα, τα εθνικά, τα οποία δεν πρέπει να τα αγγίζει κανείς. Αντιμετωπίζονται σαν αξιώματα: δεν υπάρχει άλλη Μακεδονία πλην της ελληνικής, δεν υπάρχουν μειονότητες στην Ελλάδα, η σφαγή των Ποντίων είναι γενοκτονία και μόνον γενοκτονία. Πρόκειται για αξιωματικούς μονόδρομους, θεολογικά αξιώματα. Αυτά όμως παραβιάζουν τη θεμελιακή αρχή μιας φιλελεύθερης δημοκρατικής κοινωνίας, ότι μπορούμε να συζητήσουμε και να διαφωνούμε χωρίς να σταυρωνόμαστε. Όποιος εκφράζει μια άλλη άποψη αντιμετωπίζεται περίπου ως προδότης... Άντε, στην καλύτερη περίπτωση, του επιτρέπουμε να έχει «προσωπικές» απόψεις, τις οποίες όμως δεν μπορεί να εκφέρει στο δημόσιο λόγο. Το παράδειγμα του Φίλη εί-

ναι χαρακτηριστικό: επιχειρείται να παρουσιαστεί ως μη ικανά πατριώτης για να είναι υπουργός. Αυτό φυσικά είναι «αυταρχικός εθνικισμός», που αγγίζει την εθνοπροσύνη του Εμφυλίου και μετεμφυλίου και, μάλιστα, μπορεί να γίνει και βίαιος εθνικισμός που τον πλήρωσε κι ο Κουμουτσάκος. Το ακόμη χειρότερο, το πιο τρομακτικό και αισχρό είναι ότι η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έδειξαν ως ηθικό αυτουργό του ξυλοδαρμού του Κουμουτσάκου τον Φίλη ο οποίος, όπως είπαν, προκάλεσε τη βία των Χρυσανγιδιών με τις δηλώσεις του. Με αυτή την εφιαλτική λογική και ο Φύσσας είναι ηθικός αυτουργός της δολοφονίας του διότι με τα τραγούδια του προκάλεσε τους ναζί. Μόνο μια λέξη: ντροπή.

Ο εθνικισμός αυτός είναι χαρακτηριστικό της ελληνικής κοινωνίας μόνο;

Όχι. Τέτοιου είδους αντιλήψεις περί ιερών και οσίων, όπου στο κέντρο της αναφοράς είναι το έθνος, υπάρχουν κι αλλού, και ιδίως στη γειτονιά μας. Όπως κάθε ινδιάνικη φυλή είχε το δικό της τοτέμ το οποίο απαγορεύονταν κανείς να το πειράξει, να το θίξει ή ακόμη και να αναφέρει τ' όνομά του, έτσι συμβαίνει και σε κάποια έθνη, μεταξύ των οποίων δυστυχώς και το δικό μας. Το γιατί η Ελλάδα είναι έτσι είναι μια μεγάλη συζήτηση... Δείτε τη θέση της στο γεωγραφικό χώρο, την ιστορία της, το πολιτικό καθεστώς μετά το 1944.

Αυτές οι αντιλήψεις αντικατοπτρίζονται στην αντιμετώπιση του προσφυγικού-μεταναστευτικού από την Ευρώπη;

Εδώ υπάρχει μια αντίφαση. Ενώ η αγορά θέλει μετανάστες, οι κυρίαρχες ιδεολογίες των εθνών ζορίζονται. Η Άκρα Δεξιά στην Ευρώπη, εδώ και σαράντα χρόνια, έχει βρει στους μετανάστες τη νέα απειλή. Ποια είναι η λέξη που χρησιμοποιεί; Εισβολείς. Με το προσφυγικό στις μέρες μας τα πράγματα είναι λίγο πιο σύνθετα. Θεωρούμε στην Ευρώπη –και αυτό είναι μεταπολεμικό κεκτημένο– ότι τους πρόσφυγες, αυτούς που διώκονται πολιτικά, έχουμε μια ηθική υποχρέωση να τους προστατέψουμε. Βλέπετε όμως πως όταν οι πρόσφυγες είναι πολλοί όπως σήμερα, η ευρωπαϊκή συνείδηση βάζει πολύ νερό στο ανθρωπιστικό κρασί της με περισσή υποκρισία. Πάντως, όποια κριτική και να κάνουμε –και καλώς κάνουμε– δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στις συνειδήσεις του κόσμου η Ευρώπη έχει καταγραφεί ως χώρος σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και για το λόγο αυτό οι άνθρωποι προσπαθούν να έρθουν εδώ.

Πώς κρίνετε γενικότερα τη στάση της Ελλάδας στο προσφυγικό;

Βλέπω ένα θετικό και ένα αρνητικό. Το θετικό είναι ότι η κυβέρνηση δεν εκφράζει φοβικό ή και ρατσιστικό λόγο, όπως έκανε εν πολλοίς η κυβέρνηση Σαμαρά, αλλά λόγο ανθρωπισμού. Αυτό είναι πολύ σημαντικό διότι στέλνει ένα καλό μήνυμα στην κοινωνία. Η κοινωνία μας εισπράττει το μήνυμα αυτό και αντιμετωπίζει, μέσα στα μύρια όσα προβλήματα της, με θετικό τρόπο τους πρόσφυγες. Όμως, αυτή η καλή ρητορική πρέπει να συνοδεύεται από πράξεις. Το αρνητικό είναι ότι από έργα και αποτελέσματα ελάχιστα πράγματα. Το ελληνικό κράτος λέει στους πρόσφυγες, «καλώς ήρθατε και καλό σας ταξίδι». Φυσικά η Ελλάδα είναι χώρα διέλευσης και όχι χώρα προορισμού αλλά αυτό δεν δικαιολογεί την τραγική εικόνα των ελληνικών υποδομών: θα έπρεπε να στηθούν δομές προσωρινής φιλοξενίας, μέριμνα για τις ευπαθείς ομάδες, να δείξουμε ότι αναλαμβάνουμε το κομμάτι της ευρωπαϊκής ευθύνης που μας αναλογεί. Έτσι μόνο μπορούμε να είμαστε πειστικοί ζητώντας την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

Ο φράχτης στον Έβρο πρέπει να μείνει ή να φύγει;

Ο φράχτης είναι ακριβώς η ένδειξη ότι η ελληνική πολιτεία τον έφτιαξε διότι συμμερίζεται την αντίληψη του εισβολέα. Φράχτη κανείς αν νιώθει ότι απειλείσαι. Ο φράχτης έγινε το 2012, με αποτέλεσμα την αλλαγή της κατεύθυνσης των προσφυγικών ροών από τον Έβρο προς το Αιγαίο. Ο

φράχτης δηλαδή έχει το μερίδιό του για τους πνιγμούς σήμερα. Αν είμαστε ειλικρινείς σήμερα στον αποτροπιασμό μας όταν βλέπουμε κάθε μέρα δύο πνιγμένα παιδιά στο Αιγαίο κάτι πρέπει να κάνουμε στον Έβρο. Να ανοίξουμε ασφαλείς διόδους για συντεταγμένα και υπό έλεγχο είσοδο προσφύγων στα σύνορά μας με την Τουρκία. Ακόμη κι αν δεν πέσει ο φράχτης αύριο, πρέπει, με κάποιον τρόπο, να σταματήσουμε σήμερα αυτό το δράμα. Ειδάλλως, συγχωρέστε με, αλλά τα δάκρυά μας τα βλέπω κροκοδείλια. **Α**

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΦΙΛΗ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ: ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕΙ ΩΣ ΜΗ ΙΚΑΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.

Ο Γιάννης Πανούσης και η «σκοτεινή πλευρά της Σελήνης»

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Όλοι οι παλιοί πολιτικοί πρόσφυγες, τουρκικής ή κουρδικής καταγωγής, που έφθασαν στην Ελλάδα μετά το πραξικόπημα του Εβρέν το 1980 θυμούνται πως στις μυστικές κουβέντες που είχαν να κάνουν με τη διακίνηση των ανθρώπων από τη μία άκρη του Αιγαίου έως την άλλη, ένα όνομα επανερχόταν διαχρονικά. Ήταν εκείνο ενός μεγαλοστελέχους του ΠΑΣΟΚ το οποίο ανέλαβε και υπουργικά χαρτοφυλάκια. Το χρήμα και τότε όπως και τώρα έρρεε άφθονο, οι βάρκες ήταν ξύλινες και όχι φουσκωτές, την οργάνωση ωστόσο της διακίνησης - έκδοσης εγγράφων, απόδοσης του καθεστώτος πολιτικού ασύλου κ.λπ. όπως και σήμερα, την είχε αναλάβει ο συγκεκριμένος «ιστός» ΕΥΠ - Αστυνομία - Αλλοδαπών - δικηγόρων.

Αν μία καταγγελία από τις πολλές στις οποίες προέβη ο Γιάννης Πανούσης έχει ιδιαίτερη σημασία είναι εκείνη που αφορά τον «ιδιώτη» που είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ με ισχυρή επιρροή στον κομματικό μηχανισμό και ο οποίος φέρεται να διασφαλίζει το απυρόβλητο για τα στελέχη της Αστυνομίας, της ΕΥΠ, του Κρατικού Μηχανισμού και των απαραίτητων δικηγόρων - μαϊντανών, που εντάσσονται στο οργανόγραμμα του «Ιστού».

Οι άλλες καταγγελίες για τους δύο βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και τον «Πέτρο που πάει παντού» είναι σοβαρές μεν, όμως η μικρή αλλά πικρή τους ιστορία θα εξαντληθεί ανάμεσα σε ιδεολογικά πυροτεχνήματα και θεωρητικές προσεγγίσεις του ζητήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ουσία των καταγγελιών Πανούση βρίσκεται στο μεδούλι της έρευνας που διεξάγει η Ράικου και αφορά τον «Ιστό».

Ο κ. Πανούσης μπορεί να άργησε ως προς την επιλογή της χρονικής στιγμής για την αποκάλυψη των πληροφοριών του, άλλωστε ήταν πάντα επιρρεπής ως προς την επικοινωνιακή μεγιστοποίηση οφέλους από τη διαχείριση των δραστηριοτήτων του, πολιτικών και ακαδημαϊκών.

Παρόλα αυτά οι καταγγελίες σαν τέτοιες, από τη στιγμή μάλιστα που διαθέτουν την τεχνολογική και αναλυσιακή υποστήριξη του Τεμένους της Κατεχάκη και προσωπικά του κ. Ρουμπάτη, συνιστούν εύρημα. Τι συνέβη ώστε να θρυμματιστεί το κέλυφος προστασίας του «Ιστού» και να δουν το φως της δημοσιότητας στο πολύ πρόσφατο παρελθόν, σειρά δημοσιευμάτων σε έγκυρα ΜΜΕ περί της δραστηριότητας του κυκλώματος διακίνησης μεταναστών-προσφύγων και τη διαμάχη μεταξύ ηγετικών κλιμακίων της Αστυ-

νομίας και της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων;

Η κατάθεση του κ. Πανούση στο γραφείο της Ράικου δεν είναι παρά η απαραίτητη θεσμική σταγόνα που ξεχειλίζει το «Άγιο Δισκοπότηρο» του θεσμικού υποκόσμου που δεκαετίες τώρα, με αλλαγή φάσεων και προσώπων, πλουτίζει από τον ανθρώπινο πόνο, την απελπισία και την απόγνωση, χτίζοντας στεγανά και ασφαλές καταφύγιο εντός του κράτους.

Περί τρόμου ο λόγος

Κανείς δεν αμφισβητεί πως η ιδιότυπη Τρομοκρατία που συναντάται στην Ελλάδα έχει να κάνει με την ιδεολογική διαπλοκή της με δύο πυρήνες της πρόσφατης σχετικά ιστορία της. Ο ένας έχει γονιδιακή σχέση με Αριστερά μέσα από τους μηχανισμούς που διαρθρώθηκαν κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο - την Αντίσταση, τον Εμφύλιο, το μετεμφυλιακό καθεστώς του φόβου και της απελπισίας, την αντίσταση κατά της Χούντας. Ο δεύτερος έχει να κάνει με τη δομή του ίδιου του ελληνικού κράτους, την αναπαραγωγή παρακρατικών μηχανισμών, τη διαμόρφωση συνθηκών επιβίωσης των δωσιλόγων, την προστασία των «Φρουρών του Έθνους», την ατιμωρησία του θεσμικού υποκόσμου που λυμαινεται τον εθνικό πλούτο κ.λπ. Στη Μεταπολίτευση τα όρια μεταξύ της αριστερής άποψης περί βίας και του εθνοκρατικού παρακράτους παραβιάστηκαν, ενίοτε ταυτίστηκαν και στη συνέχεια και πάλι χωρίστηκαν, πάντως η διαπλοκή μεταξύ τους ήταν και είναι διαχρονική. Όταν πριν από λίγα χρόνια δημοσιεύτηκε εκείνη η δημοσκόπηση με το συμπέρασμα ότι το 1/3 της ελληνικής κοινωνίας «προασπίζεται» τη «17η Νοέμβρη», ορισμένοι διανοητές(;) εξεργάγησαν και διατύπωσαν την οργή τους σε έντυπα και τηλεπαράθυρα. Ξέχασαν πως μία Αριστερά και ένα κρατικό υβρίδιο, το Ακροδεξιό Παρακράτος του θεσμικού υποκόσμου, είχαν οριοθετήσει από διαφορετικές αφετηρίες τη βία ως «Μαμή της Ιστορίας». Το φαινόμενο έγινε σαφέστερο με την όσμωση της Πάνω και της Κάτω Πλατείας στα χρόνια των «Αγανακτισμένων». Οι αποκαλύψεις Πανούση αφορούν ένα μέρος αυτής της κοινωνικής κατάντιας. Υπάρχουν και εκείνα που δεν δημοσιοποιούνται, που επιβιώνουν στη σκοτεινή της Ελλάδας μοιάζει με τη σκοτεινή πλευρά της Σελήνης. Την αποκαλούμε «σκοτεινή» γιατί απλά δεν τη βλέπουμε. Εκείνη λάμπει ωστόσο αντανakλώντας το φως του Ήλιου. **Α**

SAMSUNG GALAXY TAB S2

ΤΟ TABLET ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΕΧΕΙΣ

Μοντέρνο, λεπτό, ελαφρύ και χρηστικό

Οι Κυριακές που μου αρέσουν

περισσότερο είναι όταν έχω χρόνο να σπικωθώ με την ψυχία μου, να φτιάξω καφεδάκι και να διαβάσω εφημερίδα. Και μετά να περιφάρω λίγο στο ίντερνετ. Και μετά να πάω βόλτα. Μεγάλες στιγμές. Οι οποίες, επειδή είμαι και γκατζετάκις, θα γίνουν ακόμα μεγαλύτερες τώρα που βγήκε το νέο tablet Galaxy Tab S2 της Samsung. Πάμε για τις συστάσεις.

Εικόνα για να τα βλέπεις όλα.

Η υψηλής ευκρίνειας Super AMOLED οθόνη θα σε βοηθήσει να διαβάζεις και να βλέπεις οποιοδήποτε ψηφιακό περιεχόμενο, ενώ τα χρώματά είναι ζωντανά σαν αληθινά και το επίπεδο φωτεινότητας μεταβάλλεται για να μην κουράζονται τα μάτια σου. Εφημερίδες, περιοδικά, e-books, ιστοσελίδες, αγορές μέσω ίντερνετ, όλα γίνονται πιο εύκολα.

Χρήσιμο και χρηστικό

σαν το δεξί σου χέρι. Εντάξει, μπορεί να είναι και το αριστερό. Η ουσία, όμως, είναι ότι όποιο κι αν είναι το «καλό» σου χέρι, το Galaxy Tab S2 είναι τόσο ελαφρύ και λεπτό που μπορείς να το κρατάς και να το μεταφέρεις με το ένα. Χωρίς να κάνεις περλιττό «scrolling».

Μοντέρνο για να σου δίνει στιλ.

Υπέροχα σχεδιασμένο που στο χέρι σου θα μοιάζει με το πιο καλαίσθητο αξεσουάρ. Γιατί όλα έχουν τη σημασία τους.

Έξυπνο σαν αληθινό.

Μην ανησυχείς, ότι χρειάζεσαι το έχει κάνει ήδη για σένα. Έχει ήδη εγκατεστημένες τις Microsoft Office λύσεις, είναι συμβατό με το ενισχυμένο Book Cover Keyboard που συνδυάζει την άνεση ενός παραδοσιακού πληκτρολογίου με μια επιφάνεια αφής για on the go χρήση, όλες οι ρυθμίσεις προβάλλονται αυτόματα, για να βλέπεις πάντα πόσο χωράει ακόμη η μνήμη και πόση μπαταρία έχεις, ενώ έχει και εγκατεστημένο πρόγραμμα προστασίας από κακόβουλα λογισμικά.

Σου δίνει πολλές επιλογές.

Το Samsung Galaxy Tab S2 κυκλοφορεί σε μια σειρά από επιλογές που αφορούν στη συνδεσιμότητα, τη χωρητικότητα και το μέγεθος: συσκευές 9,7 και 8 ιντσών με Wi-Fi, ή Wi-Fi και LTE, διαθέσιμο σε 32Gb με επέκταση μνήμης με κάρτες microSD μέχρι 128Gb. Αν είσαι κι εσύ γκατζετάκις, δες περισσότερες πληροφορίες και εικόνες στο...

www.samsung.com/gr

Ο Ηλίας Βλαχάκης, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και υπεύθυνος για το Ιστορικό Κέντρο, μιλάει στην ATHENS VOICE για την πιλοτική παρέμβαση που θα ξεκινήσει άμεσα αλλά και για τα άλλα σχέδιά του.

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Ο Ηλίας Βλαχάκης, ο οποίος εκτός από δημοτικός σύμβουλος είναι και αντιπρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, υπογραμμίζει ότι το Ιστορικό Κέντρο θα μπορούσε να είναι η βαριά βιομηχανία της πόλης και της χώρας. Η ιδέα ήταν απλή, λέει: «Αν ξεκινήσουμε κάτι μεγάλο, όπως συμβαίνει με πολλά μεγαλεπήβολα σχέδια, το πιθανότερο είναι να μείνει στα χαρτιά. Αν πάμε σε κάτι μικρότερο θα δοκιμάσουμε τις δυνάμεις μας, θα αποδείξουμε ότι η εικόνα της πόλης έστω και σε ένα μικρό της κομμάτι μπορεί να αλλάξει, και αν το «πείραμα» αποδειχθεί επιτυχημένο το παίρνουμε *cory paste* και το πάμε δίπλα, μετά παραδίπλα και σιγά-σιγά το εξαπλώνουμε σε όλη την πόλη».

Η μελέτη για την «Πιλοτική παρέμβαση σε επιλεγμένη περιοχή του εμπορικού τριγώνου», την οποία παρουσίασε πριν λίγες ημέρες στο δημοτικό συμβούλιο, εγκρίθηκε και θα προχωρήσει άμεσα. Σημείωσε, λέει ο κ. Βλαχάκης, ότι η ανάλυση και η εκπόνηση της μελέτης έγινε αποκλειστικά από τις υπηρεσίες του δήμου, οι οποίες δούλεψαν υποδειγματικά.

Η παρέμβαση αφορά την περιοχή που περικλείεται από τις οδούς **Ευριπίδου, Πραξιτέλους, Λέκκα, Περικλέους, Αθηναΐδος, Αγίας Ειρήνης και Αθηνάς** και με τον Η. Βλαχάκη κάναμε μια βόλτα με τα πόδια. Σε κάποια σημεία της Αιόλου τα τραπεζοκαθίσματα και τα εμπορεύματα έχουν κλείσει τόσο πολύ το δρόμο που αν χρειαστεί δεν περνάει ούτε ασθενοφόρο ούτε η πυροσβεστική. Στους πεζόδρομους τα μηχανάκια κορνάρουν στους πεζούς για να κάνουν στην άκρη, σε άλλους πεζόδρομους δεν υπάρχει καν πεζοδρόμιο, στα κολωνάκια που είναι για να μην παρκάρεις οι μαγαζάτορες έχουν κάνει διάφορες πατέντες και τα έχουν μετατρέψει σε τραπεζάκια, δέντρα «που δεν βόλευαν» κοπήκανε, η τροφοδοσία των καταστημάτων γίνεται όποτε να 'ναι, το πλακόστρωτο έχει σκάσει ή έχει υποστεί καθιζήσεις από τα αυτοκίνητα που κανονικά δεν θα έπρεπε να περνάνε από εκεί.

«Δεν πρόκειται για κάποια μεγάλης κλίμακας παρέμβαση, αλλά για το αυτονόητο και για τη δουλειά που θα πρέπει να γίνεται καθημερινά. Σ' αυτό, βέβαια, θα πρέπει να συμβάλουν όλοι» μου λέει.

Τι ακριβώς περιλαμβάνει η πρόταση; Πολλά, θα σας αναφέρω μόνο μερικά για να πάρετε μια ιδέα. Η οργάνωση των χώρων κίνησης (πεζοδρόμων) και των χώρων στάσης (πλατείες). Η ανεμπόδιστη προσβασιμότητα πεζών και ατόμων με ειδικές ανάγκες. Η οργάνωση του χώρου τραπεζοκαθισμάτων και της έκθεσης εμπορευμάτων. Η ενίσχυση του φωτισμού με λαμπτήρες χαμηλής κατανάλωσης. Η ενίσχυση του αστικού εξοπλισμού, δηλαδή καλάθια απορριμμάτων, παγκάκια κ.λπ. Η χωροθέτηση θέσεων στάθμευσης ποδηλάτων και μοτοποδηλάτων περιμετρικά της περιοχής παρέμβασης. Η ενίσχυση του πράσινου. Οι εικαστικές παρεμβάσεις, με τοποθέτηση γλυπτών κ.λπ. η χρησιμοποίηση ψυχρών και φυσικών υλικών (ψυχροί κυβόλιθοι, πέτρα, μάρμαρο,

ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Πλατεία Αγίας Ειρήνης - Προοπτικά

Πλατεία Καραμάνου - Προοπτικά

κλίνκερ). Η ανάδειξη ιστορικών στοιχείων της περιοχής, μέσα από την αποτύπωση αρχαίων και μεσαιωνικών δρόμων στο οδόστρωμα.

Το αποτέλεσμα θα είναι η αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση της περιοχής. Θα είναι ένας χώρος αποκλειστικά για πεζούς, με ισορροπία των χρήσεων, χωρίς ο ένας να καταστρέφει τον άλλο. Φυσικά θα πρέπει όλοι να το σεβαστούμε και να το προστατεύσουμε. Και στη συνέχεια, θα μπορούμε εύκολα το ίδιο σχέδιο να το μεταφέρουμε όπου θέλουμε στην πόλη. Σύμφωνα με το

σχεδιασμό, η παρέμβαση θα έχει ολοκληρωθεί τα Χριστούγεννα του 2016.

Τι άλλο θα γίνει; Η παρέμβαση αφορά μια έκταση 110 στρεμμάτων και αφορά επισκευές στην Αιόλου, την πλήρη ανακατασκευή των πεζόδρομων Αγ. Μάρκου, Μιλτιάδου, Σκουζέ, Καλαμιώτου, Ευαγγελιστρίας και των πλατειών Αγ. Ειρήνης, Καραμάνου και Ιερού Λόχου, καθώς και την κατασκευή των θεσμοθετημένων μη υλοποιημένων πεζόδρομων Πολυκλείτου, Βλαχάβα, Καΐρη, Βύσσης, Χρυσοσπηλι-

τίσης, Νικίου, Αγάθωνος, Αβραμιώτου και Καρόρη. Επίσης, οι οδοί Χαβρίου και Λεωχάρους μετατρέπονται σε δρόμους ήπιας κυκλοφορίας, ενώ το οδόστρωμα των οδών Βορέου, Κολοκοτρώνη, Ευριπίδου και Πραξιτέλους θα ανανεωθεί.

Τι σας αρέσει και τι δεν σας αρέσει στο Ιστορικό Κέντρο; Μου αρέσει γιατί περπατιέται εύκολα. Γιατί είναι προσβάσιμο από παντού. Γιατί από τις αρχαιότητες μέχρι τα σύγχρονα κτίρια αποτυπώνει μέσα του μια ολόκληρη ιστορία. Επίσης, έχει μια ήπιας κλίμακας δόμηση σε σχέση με άλλες πρωτεύουσες του εξωτερικού και δεν έχει αλλοιωθεί η φυσιογνωμία του γιατί δεν έχουν γίνει βίαιες αλλαγές.

Πάμε και σε αυτά που δεν μου αρέσουν: Η πλήρης εξαθλίωση και καταπάτηση του δημόσιου χώρου, από το παράνομο παρκάρισμα, τις αυθαίρετες κατασκευές, τα τραπεζοκαθίσματα, έως την αφαίρεση της δυνατότητας πρόσβασης για τον πεζό. Όλο αυτό το θεωρώ βία. Δεν μου αρέσουν οποιαδήποτε βρομιά, η μουτζούρα, το σκουπίδι, η έλλειψη πρασίνου. Ακόμα και το λίγο πράσινο πολλές φορές είναι εγκαταλειμμένο. Το πρόβλημα είναι πως θεωρούμε ότι το σπίτι μας και το μαγαζί μας σταματάει στην πόρτα μας. Κάτοικοι, επαγγελματίες, επισκέπτες δεν φροντίζουν καθόλου την πόλη. Κι αυτή η φροντίδα δεν θέλει ούτε ΕΣΠΑ ούτε βαρύγδουπα προγράμματα και επενδύσεις, αλλά μια άλλη συμπεριφορά και νοοτροπία απέναντι στο συλλογικό αγαθό που είναι ο κοινόχρηστος χώρος.

Λέτε ότι το Ιστορικό Κέντρο θα μπορούσε να είναι η βαριά βιομηχανία... Ναι, και της πόλης αλλά και της χώρας, γιατί η Αθήνα θα μπορούσε να είναι ο υπ' αριθμόν ένας τουριστικός προορισμός με τόσα πλεονεκτήματα που έχει. Πολύ εύκολη πρόσβαση και από το λιμάνι και από το αεροδρόμιο, καλό καιρό όλο το χρόνο, πολύ σημαντικά μνημεία και μια πολύ ενδιαφέρουσα και φιλική καθημερινότητα.

Γιατί δεν είναι; Γιατί δεν έχει μπει ποτέ σε προτεραιότητα και ο μόνος που μπορεί να το κάνει αυτό είναι η πολιτεία. Επίσης, λίγο πολύ εγκαταλείφθηκε μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα τελευταία χρόνια έχει γίνει αρένα όλων των εκφράσεων της πολιτικής αλλά και το κέντρο κάθε μικροπαραβατικότητας.

Ποιο είναι το σχέδιό σας για το Ιστορικό Κέντρο; Όπως έλεγα και με αφορμή την πιλοτική παρέμβαση σε κομμάτι του κέντρου, πιστεύω ότι πρέπει κανείς να ξεκινάει όχι από τα μεγάλα αλλά από τις μικρές παρεμβάσεις. Μικρές συλλογικότητες κατοίκων και επαγγελματιών μπορούν μαζί με το δήμο να αλλάξουν την καθημερινότητα της πόλης. Πρέπει να καλλιεργήσουμε ξανά την ατομική ευθύνη απέναντι στο συλλογικό αγαθό και συμφέρον, να μην περιμένουμε να έρθει κάποιος να κάνει κάτι, να κάνουμε και εμείς.

Η αγαπημένη σας βόλτα; Από την Ομόνοια προς την Ακρόπολη μέσω Αθηνάς ή Αιόλου. Και αγαπημένο μου μουσείο το Εθνικό Αρχαιολογικό. **Α**

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ. Σ' ΑΥΤΟ, ΒΕΒΑΙΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ ΟΛΟΙ.

Το Σάββατο 7 Νο-εμβρίου στο ποδηλατοδρόμιο του Ο-ΑΚΑ ακούστηκαν κομμάτια για τελευταία φορά, μιας και το συγκρότημα ανακοίνωσε πως τώρα έρχονται άλλα. Στο κλείσιμο ο BD Foxmoor ζήτησε από το κοινό να του τραγουδήσουν εκείνοι το τελευταίο τραγούδι ρωτώντας: «Το α-ξίζουμε;». Κάνοντας πρώτη φορά στα 23 χρόνια encore με ολοφάνερη τη φόρτιση, με ευχαριστίες και μια μαύρη πετσέτα στο πρόσωπό του να κρύβει τα δάκρυα, αποχώρησαν από το ποδηλατοδρόμιο αφήνοντας το κοινό ακίνητο στη θέση του να επευφημεί και να χειροκροτεί για ώρα μετά την αποχώρηση.

Στις 7/11 είδαμε την τελευταία συναυλία σας στο ΟΑΚΑ. Το ενδεχόμενο να σας απαγάγουν οι φαν και να σας επανεμφανίζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα επί σκηνής το είχατε συνυπολογίσει; Με τον καιρό το συνειδητοποιούμε κι εμείς ότι ο κύκλος κλείνει. Η αλήθεια είναι ότι εγώ όλα αυτά τα χρόνια και πάλι είχα νιώσει την επιθυμία να σταματήσουμε, η Πολάντα με συνέφερε. Δεν ξέρω αν έκανε καλό ή κακό, αλλά φτάσαμε τα 23 χρόνια ACTIVE MEMBER χάρη στη Πολάντα. Αυτή τη φορά ένιωσα ότι κλείνει ένας κύκλος – δεν τελειώνει τίποτα, απλά κλείνει ένας κύκλος μετά από τον οποίο θα κάνουμε πιο λεύτεροι πράγματα που ήδη σκαρώνουμε.

Άρα, έτσι όπως το εξηγείς τώρα, δεν αποσύρεται κανείς. Ίσα-ίσα, τα πιο δημιουργικά πράγματα θα γίνουν τώρα. Δεν τελειώνει κάτι, ολοκληρώνεται η ιστορία με τους ACTIVE MEMBER. Και λέω ολοκληρώνεται επειδή το «τελειώνει» καμιά φορά το λένε οι νεκρόφιλοι που ελπίζουν να τελειώσει κάτι. Δεν θα έδινα τη χαρά σε κανένα να τελειώσουμε. Από την αρχή, με την πρώτη μορφή του συγκροτήματος, μετά με τον Νικήτα και τέλος τα περισσότερα χρόνια με τη Πολάντα, πάντα υποστηρίζαμε μια σύμβαση άτυπη ότι θα είμαστε ευγενείς μα επικίνδυνοι, άρα πάντα κάποιος έκανε μια υπέρβαση για το concept. Όλο μας το μεράκι και η αγάπη ήταν συσσωρευμένη εκεί, με σεβασμό σε όλους αυτούς που το στήριξαν.

Κάποιος που σας έχει δει στα live σας δεν βγάζει το ίδιο συμπέρασμα με αυτό που περιγράφεις. Φαίνεται να εισπράττετε αστείρευτη αγάπη από το κοινό. Η πικρία μου δεν έχει να κάνει με το κοινό, φυσικά. Το κοινό μας είναι «να τους πιεις στο ποτήρι». Ήμουν πιο εκτεθειμένος προς τον κόσμο και προς τη σχέση με το καλλιτεχνικό σινάφι και μαζί με την αγάπη πήρα και το μίσος. Καμιά φορά και τα δυο είναι ακατανόητα. Δεν με δυσκόλεψε ποτέ ότι κάποιοι μας μισούν ή μας αγαπούν τόσο πολύ, σαν άνθρωπος ήμουν εκπαιδευμένος για αυτό· στη Πολάντα δεν άξιζε να εισπράξει κάτι τέτοιο. Αν έχω σύρει εγώ ανθρώπους στο να δεχθούν μίσος το φέρω βαρέως.

Έχεις εχθρούς; Σε όλη μου τη ζωή έψαχνα σπουδαίους εχθρούς και για πρώτη φορά στη ζωή μου έχω. Κακώς ασχολήθηκα με αυτούς που πίστευα εχθρούς παλιότερα. Δεν ήταν για να ασχοληθώ. Τώρα υπάρχουν γίγαντες απέναντί μου κι έχω τη διάθεση να τους κάνω να σκουντουφλήσουν, αν όχι να πέσουν. Χρειάζομαι τον αλήτη που κρύβω μέσα μου. Δεν έχω το σύνδρομο καταδίωξης, δεν θεωρώ ότι όλοι ασχολούνται με εμένα και με κατατρέχουν, απλά σου λέω πως υπάρχουν εχθροί-γίγαντες κι εγώ είμαι μέσα στις παράπλευρες απώλειες που θεωρούν ότι πρέπει να έχει μια κοινωνία για να είναι αυτοί ήσυχoi.

Θεωρείς ότι υπήρξες στάσιμος; Είμαι άνθρωπος πολύ εργατικός. Παραμυθιάστηκα ότι ήμουν καλλιτέχνης και υπήρξαν στιγμές που θεώρησα τον εαυτό μου αδικημένο, θέλω να τα ξεπεράσω όλα αυτά μόνος μου. Θα το προσπαθήσω στον πρώτο δίσκο μου στη μετά ACTIVE MEMBER εποχή, ο οποίος θα είναι και η πρώτη μου συνεδρία.

Πριν πολλά χρόνια έγραψες «Τάζομαι πρόσφυγας και σε καλό να μου βγει». Τι σημαίνει αυτή η φράση σήμερα; Τώρα ζωντάνεψε αυτό. Οι μεγαλύτερες στιγμές αμνηχανίας είναι όταν συναντάς τα λεγόμενά σου. Όταν αυτά που έχεις γράψει τα βλέπεις μπροστά σου. Αυτές οι στιγμές θέλουν καλή διαχείριση. Το έχω ζήσει αρκετές φορές. Όσο για το «Φυσάει κόντρα», το παζλ τώρα ολοκληρώνεται, τώρα νιώσαμε την ανάγκη να το κάνουμε video clip. Ένα τραγούδι που έχει ήδη αγαπηθεί, που πάνω του έχουν ασελγήσει όλες οι πολιτικές νεολαίες. Μεγάλωσα σε προσφυγική συνοικία από πρόσφυγες, παρόλα αυτά πάντα ήθελα να έχω έναν τόπο. Τάσσομαι πρόσφυγας γιατί η έννοια του πρόσφυγα πάντα ενοχλούσε τους ραγιαδες (υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στον Έλληνα και στο ραγιά). Έχω πλήρη επίγνωση της διαφοράς του πρόσφυγα και του οικονομικού μετανάστη, είμαι ένας άνθρωπος που δεν βάζω τίποτα στο ίδιο καζάνι. Εκεί που χάνω τον κόσμο από τα πόδια μου είναι όταν βλέπω παιδιά προσφύγων ή και οικονομικών μεταναστών. Σε έναν οικονομικό μετανάστη θεωρώ ότι μπορείς να σταθείς δίπλα του και να τον βοηθήσεις, όπως θα βοηθούσες οποιονδήποτε. Σε έναν πρόσφυγα όμως υπάρχει το χρέος να του δώσεις ό,τι βίαια έχει χάσει. Εδώ θέλω να πω πως η εικόνα του μικρού Aylan να τον έχει βγάλει το κύμα στην παραλία ήταν το τέλος του ανθρώπινου πολιτισμού. Πέσαν να με φάνε επειδή πεθαίνουν τόσα παιδιά και σχολίασα αυτό. Αυτοί οι συσχετισμοί δεν σε αφήνουν να δεις την πραγματικότητα όπως είναι, σου στερούν την ελευθερία να αναγνωρίσεις τα χρονικά σημεία που καθορίζουν το διάβα του ανθρώπου και τη θέση του στο σύμπαν. Έρχεται ένας συσχετισμός και λέει «πεθαίνουν κάθε μέρα παιδιά». Όσοι κάνουν συσχετισμούς ζουν σε μια πλάνη. Η εικόνα λοιπόν του μικρού παιδιού που βρέθηκε πνιγμένο στα κύματα στο δικό μου το μυαλό έδειξε το τέλος του ανθρώπινου πολιτισμού. Σε ένα τέτοιο σημείο υπάρχει η ευκαιρία για μια καινούργια αρχή ή για ένα μόνιμο τέλος.

Έχεις ένα τραγούδι που περιγράφεις λεπτομερώς ένα πλήθος από μειονότητες (σφαγμένο θηλυκό απ' τους γονείς του στην Κίνα, ορφανό σε φαβέλα, κυνηγημένος Τούρκος συγγραφέας κ.ά.) παγκοσμίως. Δημιουργήθηκαν πολλές νέες μειονότητες από τότε; Πάρα πολλές. Εδώ πλέον απειλείται μια μάνα με το να της πάρουν το παιδί της επειδή αποφάσισε να το μορφώσει στο σπίτι. Μιλάμε για ένα νόμο που ισχύει στην Ευρώπη χρόνια για κάτι που ξεκίνησε από την Ελλάδα. Στην Αρχαία Ελλάδα κάθε άνθρωπος διάλεγε το δάσκαλο του παιδιού του και τώρα σου επιβάλλουν να το βάλεις στην κρεατομηχανή. Ονειρεύομαι κάτι τέτοιο για τα παιδιά μου. Με συγκλόνισε αυτή η ιστορία γιατί νομίζω ότι είναι ένα από τα ελάχιστα «θέλω» μου μπροστά στο οποίο δείλιασα. Εκεί που αποφασίζει κάποιος να νιώσει πιο ελεύθερος επεμβαίνουν οι μηχανισμοί και οι αυτοματισμοί του κράτους να τον εμποδίσουν. Ανεξαρτήτου ιδεολογίας το κράτος λειτουργεί έτσι, το σύστημα απλά αλλάζει υπηρέτες. Είναι τόσο συντηρητικοί και παραδοσιακοί όλοι, που αρνούνται την ελευθερία σε όποιον παρεκκλίνει. Μειονότητα επίσης είναι ο «αφρός» που φεύγει από αυτό τον τόπο για να δουλέψει έξω και κανείς δεν μιλάει για αυτούς. Το χειρότερο πράγμα που μπορούσε να συμβεί στο συγκεκριμένο τόπο είναι να τον εγκαταλείπει ο «αφρός» του, νέα και δυνατά μυαλά. Θα κλείσω λέγοντας πως είμαι τυχερός που μπορώ να μιλάω, αλλού κάποιος πεθαίνει για αυτό. Θα πρέπει να εκμεταλλευτώ αυτή μου την τύχη και να μιλήσω και για αυτούς που δεν μπορούν. Από όπου δεν μας έρχεται φωνή δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει. Πρέπει να προσπαθήσουμε να ακούσουμε και προς τα εκεί που έχει πνουχία. **A**

Με ολοφάνερη συγκίνηση οι Active Member έριξαν την αυλαία μετά από 23 χρόνια παρουσίας. Ο BD Foxmoor «τραγουδάει» στην ΑV το τελευταίο τραγούδι...

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ
Φωτο: ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΤΗΣ

ACTIVE MEMBER / OUTRO

Έτσι θα χει το τέλος αυτό
που του αξίζει κι όσο
μπορεί τη ζωή θα
στραγγίζει και
θα κρατήσει όσο
γουστάρουμε εμείς,
δε θα χαθεί, έτσι σε
πείσμα της παρακμής.

Μια από τις σημαντικότερες φωνές της σύγχρονης γαλλικής κουλτούρας έρχεται στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Η Α.Β. μίλησε μαζί του.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

«**Μ**ου αρέσει η φιληδονία στη φιλοσοφία και η φιλοσοφία του ηδονιστή». Το δόγμα ενός σπουδαίου διανοητή, δοκιμιογράφου και μυθιστοριογράφου, ο οποίος επισκέπτεται τη χώρα μας στην ακμή της σταδιοδρομίας του: να ένας θαυμάσιος λόγος για να γνωρίσεις από κοντά τον Pascal Bruckner, την Τετάρτη 18 Νοεμβρίου. Ο συγγραφέας των «*Μαύρων φεγγαριών του έρωτα*», που απολαύσαμε στην κινηματογραφική μεταφορά του Polanski, δεν έχει πάψει να απασχολεί επί δεκαετίες τον κόσμο των ιδεών με έργα όπως «*Η νέα ερωτική αναρχία*», «*Η αέναη ευφορία*», «*Η τυραννία της μεταμέλειας*». Στο νέο του αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα, «*Ένας καλός γιος*» (εκδ. Πατάκη, μτφ. Πάννης Στρίγκος), σκύβει στο παρελθόν προκειμένου να μας προσφέρει την πιο ολοκληρωμένη και αποκαλυπτική εκδοχή του εαυτού του. Η οριακή σχέση με την οικογένεια, η διαχρονική μάχη με τις ανεπάρκειες της Γαλλίας, η αποστροφή προς τη μετριότητα, οι προσωπικές επιφοιτήσεις μέσα από τη λογοτεχνία και τη μουσική, η ερωτική σχέση με το Παρίσι, οι φιλίες, οι σχέσεις, οι απόψεις του, όλα όσα συναποτελούν μια προσωπικότητα που «δεν διανοείται την ανταλλαγή ιδεών δίχως μια διάσταση ποινική και σαρκική» περιέχονται μέσα σε αυτό το βιβλίο. Λίγο πριν επισκεφθεί το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, όπου θα μιλήσει για σειρά θεμάτων, από τα ερωτικά ταμπού, το θρησκευτικό φανατισμό και την τρομοκρατία έως την Ευρώπη και την ενοχική αντιμετώπιση της ιστορίας της, ο Pascal Bruckner μοιράστηκε τις σκέψεις του μαζί μας.

Στο νέο σας βιβλίο, σπκώνετε την πέτρα των οικογενειακών αδύτων, «κάτω από την οποία βρίθουν σκορπιοί». Θα αποτολμούσατε το εγχείρημα εάν δεν μεσολαβούσε ο θάνατος του πατέρα σας; Θα ήταν δύσκολο να δοκιμάσω μια τέτοια αναδρομή ενόσω ζούσε. Στην πραγματικότητα, πήρα την απόφαση να γράψω τον «Καλό γιο» ακριβώς την ημέρα της κηδείας του.

Θα μπορούσε να λειτουργήσει το αντισημικό μένος που εκπέμπει η πατρική φιγούρα του βιβλίου σαν γενικότερη μεταφορά για τις σημερινές όψεις του φαινομένου; Ο πατέρας μου ανήκει στον παλιό κόσμο, ήταν φασίστας μιας ξεπερασμένης σχολής. Σήμερα, το μίσος απέναντι στους Εβραίους έχει μεταφυτευτεί από την ευρωπαϊκή φιλοναζιστική ακροδεξιά στο φανατικό Ισλάμ.

Το να είσαι Γάλλος είναι μια ομολογία πίστεως και εγώ έχω γίνει αγνωστικιστής, αναφέρετε. Αισθάνεστε ακόμη έτσι; Μεγαλώνοντας, συνάπτεις ειρήνη με τη χώρα σου. Μου πήρε σαράντα χρόνια ώπου να γίνω Γάλλος. Πλέον έχω αποδεχθεί την ταυτότητά μου.

Αφιερώνετε άφθονα χωρία στην κουλτούρα του μίσους, το ρατσισμό και την αναίτια έχθρα απέναντι «στον άλλον», της οποίας ο παραλογισμός αποτελεί και τη δύναμή της. Δηλώνετε απαισιόδοξος; Ο φόβος και η καχυποψία κυριαρχούν, τα αισθήματα ανασφάλειας απέναντι στους ξένους είναι εξαπλωμένα, τείνουμε να αποφεύγουμε τους μεταναστευτικούς πληθυσμούς και η ακροδεξιά καρπώνεται όλα αυτά τα στοιχεία. Αυτή είναι η σύγχρονη πραγματικότητα.

Όλα αυτά ενώ η τρέχουσα προσφυγική κρίση δεν έχει επηρεάσει σε ανησυχητικό βαθμό τη χώρα σας, σωστά; Οι ξένοι δεν θέλουν πια

να έρθουν εδώ. Προτιμούν τη Γερμανία, τη Σουηδία, την Αγγλία. Κανείς δε θέλει να έρθει στη Γαλλία, εκτός ίσως από ορισμένους κατοίκους υποσαχάρων περιοχών. Η Γερμανία είναι ο νέος παράδεισος. Βρίσκω ενοχλητικό το να μην είναι επιθυμητή η χώρα μου, αλλά δεν μπορώ να αρνηθώ τα γεγονότα. Δεν προσελκύουμε ξένους πια. Δεν διαθέτουμε ούτε τις δουλειές ούτε το κατάλληλο κοινωνικό σύστημα.

Γράφετε πως η Γαλλία εξακολουθεί να υποφέρει από το σύμπλεγμα του ηττημένου και του στίγματος του Βισί. «Παίζουμε και ξαναπαίζουμε διαρκώς το ίδιο έργο, εκείνο της Κατοχής». Πού την τοποθετεί αυτό ως παγκόσμιο παίκτη; Έχουμε υποστεί τρεις επιθέσεις από τους Γερμανούς και ασφαλώς το συλλογικό τραύμα παραμένει ανοιχτό. Σε ελάχιστες χώρες γιορτάζονται τόσο συχνά οι επέτειοι νίκης και ήττας.

Χαρακτηρίζετε την Ευρώπη ετοιμοθάνατη. Τι θα μπορούσε να ανακόψει την παρακμή; Δεν υπάρχει ευρωπαϊκή πολιτική, το βλέπουμε και στην προσφυγική κρίση. Η κεφαλή είναι στο Βερολίνο, όμως η Άνγκελα Μέρκελ δεν έχει ηγετικά χαρίσματα, παραείναι εγωίστρια. Είμαστε μια συλλογή εθνών που προσπαθούν να συνδυάσουν πολιτικές εκχωρώντας τμήματα εθνικής κυριαρχίας, δίχως στη θέση τους να έχει εγκαθιδρυθεί ομοσπονδιακό ή υπερεθνικό κράτος. Βρισκόμαστε σε μεταίχμιακό σημείο, προσωπικά δεν βλέπω να αλλάζει κάτι την επόμενη εικοσαετία. Θα παραμείνουμε μια συμμαχία πρωτευουσών χωρίς ένωση πέρα από την οικονομική και νομισματική – αναμφίβολα χρήσιμη, ωστόσο αδύναμη χωρίς κοινή πολιτική.

Πού βρίσκεται η Αριστερά σε αυτό το τοπίο; Η σοσιαλδημοκρατία θα μπορούσε να επιτελέσει ρόλο, αλλά έχει ουσιώδεις διαφορές από χώρα σε χώρα. Η γαλλική Αριστερά δεν έχει την παρμικρή ομοιότητα με την ελληνική, όπως και οι Εργατικοί της Βρετανίας δεν μοιράζονται κοινά ιδεώδη με το SPD της Γερμανίας. Εξακολουθώ πάντως να προσβλέπω στον ενοποιητικό της ρόλο.

Πώς πιστεύετε ότι θα μπορούσε να ξεπεράσει την κρίση της; Κάθε πολιτικό στρατόπεδο είναι σε κρίση. Εκτός από τους λαϊκιστές. Η ίδια η Ευρώπη δεν είναι τίποτε παραπάνω από μια αέναη κρίση.

Ο «Καλός γιος» διαβάζεται και σαν μια ερωτική εξομολόγηση προς τη λογοτεχνία, η οποία σας δίδαξε «τη γραμματική της ελευθερίας». Πιστεύετε ότι τα βιβλία μπορούν να εμπνεύσουν εξίσου δυνατό πάθη; Πολλοί προέβλεψαν το τέλος του βιβλίου επανειλημμένα. Ας μην είμαστε δραματικοί. Η λογοτεχνία τα πηγαίνει περίφημα. Οι Γάλλοι διαβάζουν πολύ. Όσο για το πάθος και την ελευθερία, όλα αυτά εναπόκεινται στον αναγνώστη. Στη διάθεση να επαναστατήσει ενάντια στον εαυτό του, να αποδράσει από τη μονοτονία. Κάθε βιβλίο παρέχει και το εισιτήριο για έναν καινούργιο κόσμο.

Το διαδίκτυο είναι εχθρός του βιβλίου; Ναι και όχι. Το ίντερνετ είναι ο σκουπιδότοπος του κόσμου, παράλληλα όμως κρύβει θησαυρούς, διαθέτει ταυτόχρονα το καλύτερο και το χειρότερο της ανθρωπότητας. Η οθόνη ασκεί μια γοητεία που αντιπαράκειται με τη φύση του βιβλίου, το οποίο απαιτεί ενεργητική προσπάθεια, συγκέντρωση και σιωπή. Η κουλτούρα της οθόνης και καθετί που μοιάζει ελκυστικότερο σαν επιλογή κρύβει κινδύνους. Η μάχη συνεχίζεται. **A**

20 ΛΕΠΤΑ
PASC

PASCAL BRUCKNER

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ
ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΠΑ-
ΛΙΟ ΚΟΣΜΟ, ΗΤΑΝ
ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΜΙΑΣ
ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ. ΣΗΜΕΡΑ,
ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ε-
ΧΕΙ ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΤΕΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪ-
ΚΗ ΦΙΛΟΝΑΖΙΣΤΙΚΗ
ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΣΤΟ
ΦΑΝΑΤΙΚΟ ΙΣΛΑΜ.

INFO

Ο Pascal Bruckner θα συζητήσει με το συγγραφέα και ραδιοφωνικό παραγωγό Γιώργο Αρχιμανδρίτη στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης την Τετάρτη 18 Νοεμβρίου 2015 στις 19.00. Το νέο του αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα «Ένας καλός γιος» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

ΦΩΤΟ © OLIVIER ROLLER

SANDWICH CITY

Η Αθήνα είναι η πατρίδα του
σάντουιτς – με πολλά,
διαφορετικά σαντουιτσάδικα
για όλα τα γούστα.

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Το «σάντουιτς με παστράμι» είναι τελευταίας δεκαετίας – κανένας δεν ήξερε το παστράμι στα 70s, και για τα 90s έχω αμφιβολίες. Τα σάντουιτς φτιαχνόντουσαν με ψωμί, τυρί, ζαμπόν, μέχρι και με Σβαν. Όταν βγήκε το Βιτάμ το άλειβαν όλοι με φτυάρια, εκτός από το «17» στη Βουκουρεστίου που έφτιαχνε υπέροχο σάντουιτς τόνο-μαγιονέζα. Στα 80s, λέμε. Δεινόσαυροι. Ένιγουεϊ, το παστράμι βρήκε το δρόμο του στα αθηναϊκά σάντουιτς, που είναι ατελείωτα, για όλα τα γού-

στα και τα βαλάντια. Από το κλασικό, φθηνό «ψωμί-κασέρι-ζαμπόν» μέχρι το σύνθετο και όχι-φθηνό υπερ-γκουρμεδιάρικο χιλιοψαγμένο και πολυπροχώ σάντουιτς. Στην πρώτη κατηγορία είναι τα σάντουιτς που φτιάχνουμε οι μαμάδες, με ψωμί Καραμολέγκος, Κρις Κρις ή Ελίτ. Στη δεύτερη κατηγορία... είναι πολλά μαγαζιά, η Αθήνα είναι η πρωτεύουσα του σάντουιτς. Ενώ παλιά ήτανε του σουβλάκι, για να καταλάβετε την εξέλιξη: οι φέτες ή φρατζόλες ψωμιού με ή χωρίς γλουτένη, ολικής, καλαμποκιού, κριθαριού, γουατέβα υλικού, με άλ-

METROPOLIS SANDWICH

Τα καλύτερα της γαστρονομίας σε δυο φρέτες ψωμί (και τι ψωμί!)

Κομψό, αστραφτερό και μοντέρνο, το Metropolis έχει την πατέντα στα μοναδικά σάντουιτς με αγνά υλικά σε πεντανόστιμους συνδυασμούς. Μέσα σε λίγους μήνες έχει γίνει διάσημο για τα υπερ-γκουρμέ σάντουιτς, ανοιχτά ή κλειστά, με ιδιαίτερα υλικά, ιδέες και συνδυασμούς – το 80% των αλλαντικών και τυριών του είναι ελληνικά, με ένα 20% εκλεκτά ιταλικά προϊόντα. Υπάρχουν σάντουιτς όπως π.χ. το «**carpaccio από entrecote σε φρυγανισμένο ζυμωτό ψωμί με άρωμα λευκής τρούφας**» (€4,50) ή ο «**σπιτικός σολομός που μαρινάρεται 3 ημέρες σε**

φρεσκοψημένο πολύσπορο ψωμί» (€4,80), που ξεπερνάνε τη λογική του σάντουιτς και κινούνται στο χώρο της υψηλής κουζίνας. Το No 1 στην προτίμηση του κόσμου είναι το «**Rib Eye με καπνιστό τυρί Μετσόβου και σάλτσα εστραγκόν**» (€6,20) – κάτι που θα περιμένες να βρεις σε ακριβό εστιατόριο ή ξενοδοχείο.

Το «**Metropolis**» είναι όμορφο μαγαζί, μπορείς να καθίσεις να φας με την ψυχία σου με μια μπύρα (Septem π.χ.) ή ένα ωραίο κρασί το μεσημερο-απόγευμα-βραδάκι, κι αν σε φέρει ο δρόμος σου, μια και κόψαμε τους πληθυντικούς, να δο-

κιμάσεις ένα σάντουιτς με πικάντικο παστράμι γαλοπούλας ή μοσχαριού, ή πεντανόστιμο ψαρονέφρι με καραμελωμένα κρεμμύδια, ή σάντουιτσάκια με ψητά λαχανικά και Κατίκι Δομοκού. Ή νοστιμότατο μπέργκερ μοσχάρι με κασέρι Βόλου. Όλα είναι σούπερ ποιότητας (τα ψωμιά είναι χειροποίητα από τους καλύτερους φούρνους της Αθήνας – must το ζυμωτό με προζύμι λευκό ή πολύσπορο), αναβαθμίζεται το ίδιο το concept του σάντουιτς μέσα από τη φαντασία του μαγαζιού... Εκτός που μπορείς να παραγγείλεις, surmesure, σάντουιτς με ό,τι συνδυασμό σου κανήσει – τα προϊόντα είναι

από μικρούς παραγωγούς απ' όλη την Ελλάδα (και τα αλλαντικά χωρίς γλουτένη). Οι τιμές είναι μια χαρά (€3,50-6,80) και η εξυπηρέτηση φιλική, γρήγορη και άψογη – ειδικά αν είσαι αναποφάσιτος και αναρωτιέσαι τι ταιριάζει με το σολομό σου σε γαρνιτούρα, σε μυρωδικό ή σε σάλτσα... Όλα φτιάχνονται μπροστά σου αλλά με ένα τηλεφώνημα μπορούν να έρθουν να σε βρουν όπου κι αν είσαι. Στα οπωσδήποτε του πρωινού τα χειροποίητα μπριζοσάκια με τυρί και αλλαντικό επιλογής σου.

Βουλής 9-11, 2103222122
fb Metropolis Sandwich

JUST MADE 33

BIG MOUTH

GUARANTEE

SAN FRANCISCO

λα γουατέβα υλικά μέσα, απολαυστικά σαν διαφήμιση αναψυκτικού... είναι πια το αγαπημένο σνακ του Αθηναίου. Περνάει που περνάει των παθών του τον τάραχο, να μην τσιμπήσει μια υπερπαραγωγή στην ελεύθερη ώρα του;

Και τώρα, σόρι, αλλά αισθάνομαι σαν τα ΕΚΑ-ΤΟΜΜΥΡΙΑ άρθρα που γράφονται για γκουρμεδιές στο χέρι, πρωτοποριακούς συνδυασμούς ψωμιού με τσέλιγκα και το καταραμένο παστράμι να γυαλίζει ανάμεσα στα όλο και πιο κομπλικέ υλικά σαν το Βόρειο Σέλλας; ε, όχι. Το σάντουιτς το τρώς επειδή πεινάς και είσαι στο δρόμο, με όχι πολλά λεφτά. Μία στις τόσες, την τσιμπάς την γκουρμεδιά με αλμυρίκια Κομοτινής, κρόσια και γραβιέρα εξωτικής βραχονησίδας. Την πληρώνεις κι όλας, επειδή σε έχει φάει η περιέργεια/η φίλη που σου προξενεύει ένα σάντουιτς-σκουληκομερμηγκότρυπα. Αλλά σε γενικές γραμμές... επιστρέφεις στο κλασικό.

Όχι; Δεν επιμένω. Αγαπημένα σάντουιτς φτιάχνει το «Guarantee». Τα τυριά, καπνιστά κρέατα, ψωμάκια και αλείμματα είναι απλά και αρωματικά, ελληνικά, συνδυασμένα με τόλμη και χωρίς τίποτε το fake. Οι τιμές είναι πολύ καλές, λιγότερο από αυτό που περιμένεις για ένα υγιεινό πλην όμως μπαμπατζάνικο σάντουιτς (από 3 ευρώ ανάλογα τι βάζεις μέσα...).

Στην κατηγορία «μπαμπατζάνικα» με κεφαλαία είναι τα σάντουιτς στο «Καρότσι του γιατρού»: χορταίνεις με ένα τρίτο του χάμπουργκερ. Το «Βρώμικος κόσμος» φτάνει για μια μικρή παρέα φοιτητών, και το hot dog (€1,50) είναι οικονομική λύση άμα δεν θέλεις να φας ντε και καλά ένα βόδι με το κάρο του. Για το «Καρότσι», τσεκάρτε το «Comedy Lab» — ό,τι και να σας πω είναι λίγο, οι άνθρωποι έχουνε γυρίσει ταινία, τύφλα να 'χει ο «Τιτανικός». Στην ίδια κατηγορία («μάσα για ξενύχτηδες») είναι το «Αυθεντικών», με τεράστια πλην όμως οικονομικά σάντουιτς-

μαξιλάρες σουβλακιών και τηγανητο-πατατο-βουναλάκια που τραβιούνται μετά από τρελό ξενύχτι/ποτό από όλες τις ηλικίες. Το «Everest» δεν χρειάζεται εισαγωγή (σταθερή αξία), αλλά έχει εκσυγχρονίσει το μενού του με θεαματικά σάντουιτς, ειδικά στην κατηγορία κλαμπ, εκτός που τα ζουμερά μπέργκερ είναι ολόκληρα γεύματα... αν και το τοστ-σάντουιτς-παντόφλα, το γνωστό και ως «παραδοσιακό», με τα-πάντα-και-τη-θεία-σου-μαζί μέσα, παραμένει το καλύτερο για αργά το βράδυ μετά από ξενύχτι. Δοκιμάστε το σε πολύσπορο φρατζολάκι, σούπερ, κάνει και καλό στην υγεία.

Κι ο «Βενέτης» έχει μπει στο σαντουιτσο-χορό με πολύ σουξέ: φιλοτεχνεί από στάνταρ (μπαγκέτες διαφόρων χρωμάτων με ατελείωτα υλικά στη γέμιση) μέχρι εξεζητημένα — το ψωμί-με-δύσκολο-όνομα-(φόλγκενμπροτ;) π.χ. είναι τέλειο, σε σάντουιτς με γαλοπούλα ή σολομό. Μοντέρνο, με ωραίες ιδέες και νόστιμα σά-

ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Just Made 33, Ευαγγελιστρίας 33, 2155258062
Big mouth, Πραξιτέλους 10, 2103250449
Αυθεντικόν, Δεκελείας 8, Ν. Χαλκηδόνα
Γκαραντί, Βεΐκου 41, Κουκάκι
Το καρότσι του γιατρού, Μιαούλη 5-9
San Francisco, Κεραμεικού 99, 215 5512845
Everest, www.everest.com.gr
Βενέτης, www.fournosveneti.gr

ντουιτς with a twist είναι το «**Just made 33**» που μαζεύει πιτσιρικάδα, είναι hip και γνωστό για τα «melted» σάντουιτς (με καραμελωμένο κρεμμύδι...). Το α-σορτί «**Big mouth**» φτιάχνει το υπέροχο «street gourmet», ένα σάντουιτς που εί- ναι ακριβώς αυτό που λέει και κάτι πα- ραπάνω. Και τα δύο μαγαζιά είναι πολύ μουσι-τατουάζ-χαλκάς, με φαντασία και φρεσκαδούρα. (Με πόσο μπρίο κατάφε- ρα να μη γράψω το καταραμένο «trendy» όμως, ε;)

Άλλου τύπου, λίγο εστέτ, είναι το «**San Francisco**» του οποίου ο ιδιοκτήτης έζη- σε πολλά χρόνια στο (έλα!) Σαν Φραν- σίσκο αυτοπροσώπως και φτιάχνει αρι- στοτουρηνιακά σάντουιτς αφιερωμένα σε διάφορες περιοχές της πόλης. Και, ναι, ένα από τα σάντουιτς με παστράμι είναι το καλύτερο, αν και το «αβο-

κάντο-μπέικον» έχει πολύ σουξέ. Το μα- γαζί είναι μικρό, σικ, οι τιμές καλές και οι γεύσεις, όχι «αμερικάνικες» αλλά μια εξευρωπαϊσμένη, εξευγενισμένη εκδο- χή της Αμερικής...

Τι είναι τελικά το παστράμι; Καπνιστό παστό κρέας — καπνίζεται για 2-3 μέ- ρες, μετά βράζεται, μετά αχνίζεται, σε κρούστα από πιπέρι, κόλιανδρο και άλλα μυστικά υλικά. Μην φανταστείτε ότι το ξέρω από μακρινή πατρίδα, το διάβασα στο site του «Katz's deli», διάσημου νε- οϋορκέζικου deli/παστραματζιδικού. Το παστράμι είναι εθιστικό, όχι μόνο όταν το τρώς αλλά και όταν το γράφεις — κολ- λάς με ατέλειωτες επαναλήψεις, ίσως ε- πειδή είναι όντως νόστιμο το ρημάδικο. Και τώρα που το συνηθίσαμε, καθόλου ψευτικουε... **A**

BENETH 1948

Όταν μιλάμε για σάντουιτς δεν γίνεται να αφήσουμε έξω από την κουβέντα το φούρνο Βενέτη. Ο φούρ- νος που συντροφεύει κάθε στιγμή της καθημερι- νότητάς μας, έχει μια νέα γευστική απάντηση στην ξαφνική λιγούρα μας. Στα Βενέτη 1948 λοιπόν θα βρεις μια νέα, μεγάλη ποικιλία από λαχταριστά σά- ντουιτς για όλες τις ώρες και όλα τα γούστα. Είσαι πα- ραδοσιακός τύπος; Δοκίμασε το πολύσπορο με καπνιστό φιλέτο γαλοπούλας. Σου αρέσουν οι εκλεκτές γεύσεις; Το φόλ- βεν με σολομό είναι για εσένα. Πεινάς πολύ; Χόρτασε με τη Focaccia ceasar's. Και αυτά είναι μόνο μια ιδέα. Δεκάδες σάντουιτς σε περιμένουν γεμισμένα με τα πιο αγνά και νόστιμα υλικά στον επόμενο φούρνο Βενέτη 1948.

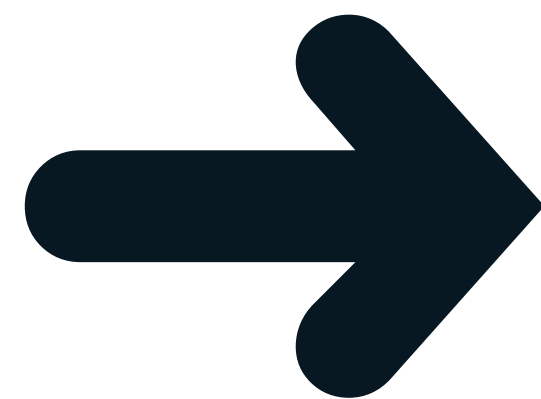
Έχει σταθεί δίπλα σου σε κάθε μικρή ή μεγάλη λιγούρα. Μαζί έχετε περάσει χαλαρά απογεύματα και πρωινά γεμάτα ενέργεια. Τα μεσημέρια σου λείπει περισσότερο από ό,τι συνήθως. Τις νύχτες το σκέφτεσαι και το στομάχι σου γουργουρίζει. Πίστευες ότι το sandwich των everest δεν θα μπορούσε να γίνει καλύτερο. Και μετά έμαθες για το zesto...

Εδώ, οι all time classic αγαπημένες γεύσεις μπλέκονται με νέες, ολόφρεσκες προτάσεις για να σε παρασύρουν σε ένα γευστικό κόσμο που δεν γνωρίζεις σύνορα. Δηλαδή, στις ήδη αμέτρητες επιλογές έρχονται να προστεθούν κι άλλα ακόμα πιο ωραία, πρωτότυπα συστατικά για να φτιάξουν το ιδανικό zesto sandwich για κάθε στιγμή και διάθεση της ημέρας.

Έτσι, έχεις τώρα να διαλέξεις ανάμεσα σε μια ανανεωμένη ποικιλία 10 διαφορετικών ψωμιών (θα βρεις από Ciabatta και Panini μέχρι Mezzaluna), 11 αλλαντικών (μεταξύ των οποίων προσούτο, γαλοπούλα, fougatse και ψητό χοιρινό με μυρωδικά ή ζαμπόν, μπούτι καπνιστό), αλλά και 12 τυριών που ξεκινούν από το μανούρι και το καπνιστό τυρί και φτάνουν μέχρι τα flakes παρμεζάνας και το blue cheese!

Κάπου εδώ το μυαλό σου έχει ήδη αρχίσει να κάνει γευστικούς υπολογισμούς και εσύ αναρωτιέσαι πώς θα τα καταφέρεις να διαλέξεις ανάμεσα σε τόσα και τόσα (κι άλλα τόσα) υλικά. Μα γι' αυτό υπάρχει το έμπειρο προσωπικό των everest, που θα σου προτείνει τη χορταστικότερη επιλογή ανάλογα με την ανάγκη και τα γούστα σου!

Και όταν φτιάξεις το κατάδικό σου zesto, απόλαυσέ το στον ανανεωμένο σε look and feel χώρο του everest. Τα ζεστά χρώματα, η σύγχρονη αισθητική και οι ξύλινες επιφάνειες φτιάχνουν μια ιδανική ατμόσφαιρα για να γευτείς τις πιο νόστιμες everest εμπειρίες.

ΤΟ ΘΡΥΛΙΚΟ SANDWICH ΤΩΝ EVEREST ΕΓΙΝΕ ΑΚΟΜΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΥΖΑΣ

Μικρή βόλτα στο Περιστέρι

Απίστευτα και τίμια. Έτσι χαρακτήρισε ένας συνάδελφος τα κορίτσια στο Περιστέρι. Τα αγόρια, Θανάση; «Τι να σου πω, φαντάζομαι κάτι παρόμοιο». Μετά το κουτσομπολιό τελείωσε και μαζί του και τα πικάντικα, αλλά κι αυτά που θα διαβάσετε έχουν το ενδιαφέρον τους.

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Μπουρνάζι Πασαρέλα κοντής φούστας και φασαριόζικης εξάτμισης, τα τελευταία χρόνια που κάπως έχει ψυχάσει αρχίζει και γίνεται περισσότερο καλτ (με την καλή έννοια). / **Αιμίλιου Βεάκη** Η νέα πιάτσα. Και από πάνω, στην Εθνικής Αντιστάσεως, όλα τα εμπορικά. Για Μπουρνάζι βολεύει η στάση του μετρό Άγιος Αντώνιος και για την Αιμιλίου Βεάκη η στάση Περιστέρι, αλλά και με τα πόδια πάνω από ένα τέταρτο δεν είναι. / **Κράτησε την ημερομηνία** 14/11, από 09.00 έως 15.00 συγκέντρωση τροφίμων στο δημαρχείο, στην πλατεία Δέγλερη και στο Λόφο Αξιωματικών (Τζ. Κέννεντυ 135). / **Ο Λόφος Αξιωματικών** αποκαλείται και ως L.A. / Όχι μόνο μεγάλωσαν εδώ αλλά ζούσαν και στην ίδια πολυκατοικία οι **Κωνσταντίνος Βίτα** και **Μιχάλης Δέλτα**. / Όσο χρονών και αν είσαι, αν γραφτείς στο **Κινηματογραφικό Εργαστήρι** Δήμου Περιστερίου θα μάθεις πώς γυρίζεται μια ταινία από την αρχή μέχρι το τέλος της (210 5779914). / Οι περισσότεροι εδώ στο ποδόσφαιρο είναι **Ατρόμπος** και οι πιο φανατικοί λέγονται Fentagins, όνομα που είναι δανεισμένο από ομάδες Παλαιστινίων

ανταρτών. / **«Οπτασία»** Διάσημο παλιό νυχτερινό κέντρο. Από εδώ πέρασαν και έγραψαν ιστορία οι Βασίλης Τσιτσάνης, Μαρίκα Νίνου, Γρηγόρης Μπιθικώτης, Σωτηρία Μπέλλου και άλλοι. / Στο Περιστέρι ζουν οι ηθοποιοί **Βίκυ Σταυροπούλου** και **Χρήστος Χατζηπαναγιώτης**. / Το Περιστέρι είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος δήμος της χώρας. Η πληθυσμιακή άνοδος άρχισε με την έλευση των προσφύγων από τη Μικρά Ασία και σήμερα, βάσει των στατιστικών δελτίων της ΔΕΗ, εκτιμάται ότι ο πληθυσμός ξεπερνά τις 350.000. / **Αφιέρωμα στον Ζαν Ρενουάρ**, τον αποκαλούμενο πατέρα του γαλλικού κινηματογράφου, έχει στις 19/11 (19.30) στο κινηματοθέατρο ΕΦΗ (Βασιλικών 6, Κηπούπολη), με την προβολή της ταινίας «Ο κανόνας του παιχνιδιού». / «Είμαι από το Περιστέρι, μάγκας και παλιό μπεγλέρι». Ο τίτλος του τραγουδιού που πρωτοείπε το 1965 ο ρεμπέτης **Βαγγέλης Περινιάδης**. / Να διαβάσεις το «Περιστέρι, η ιστορία του τόπου, το χρονικό των ανθρώπων», του **Νίκου Θεοδοσίου** (εκδ. Ελεύθερος Διάλογος).

MOTH AND ROSE TATTOO SHOP

Ποιότητα, εξειδίκευση, εμμονή στην υγιεινή, ό,τι χρειάζεσαι δηλαδή για να δείξεις εμπιστοσύνη στον άνθρωπο που θα αναλάβει να χτυπήσει το tattoo σου. Χώρος με oldschool διάθεση, θα σου προτείνουν δικά τους σχέδια (αγαπούν τα παραδοσιακά αμερικάνικα και γιαπωνέζικα), αλλά μπορούν να υλοποιήσουν και κάθε δική σου ιδέα. Για classic and bold tattoos που χαρακτηρίζονται από τη δυναμική και την καθαρότητα στην απόδοση του σχεδίου.

Θεοφράστου 4, 211 0124075,
www.mothandrosetattooshop.com

BUBBLEICIOUS TEA BAR

Τα **Bubbleicious tea bar** είναι ένα trendy concept που εδώ και καιρό έχουν γίνει στέκι της νεολαίας. Εκτός από το αυθεντικό **Bubble tea** προσφέρουν μεγάλη γκάμα ροφημάτων όπως Milk Bubble Tea, Milk Bubble Shakes, Bubble Chocolates, Bubble Cocktails, δύο ποικιλίες εκλεκτού καφέ, φρέσκιες βάφλες και λαχταριστά γλυκά. Τι είναι όμως το **Bubble Tea**; Ένα απολαυστικό ρόφημα με βάση το τσάι. Φυσικός πολτοποιημένος χυμός φρούτων, αραιωμένος με τη βάση του τσαγιού, προσθέτοντας στο τέλος το topping τις επιλογής (bubbles ή jelly) για την τέλεια επίγευση. Αυτές οι μικροσκοπικές φούσκες απελευθερώνουν τη γεύση φρούτου όταν κάνουν την έκρηξη στο στόμα! Και σε Αθήνα, Γλυφάδα, Ρόδο, Ρέθυμνο, Κύπρο.

Αιμιλίου Βεάκη 62, Περιστέρι,
www.bubbleicious.gr

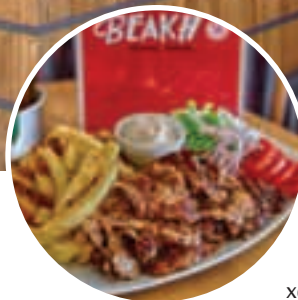
E.L.I.A. FASHION

Μοδάτα ρούχα από επώνυμα brands για άνδρες και γυναίκες και μάλιστα σε πολύ καλές τιμές. Θα βρείτε από τζιν και υφασμάτινα παντελόνια, πουκάμισα, μπλουζάκια και πουλόβερ, αλλά και φούστες, φουστάνια και ιδιαίτερα αξεσουάρ για τις μικρές και τις μεγαλύτερες κυρίες. Τα παιδιά είναι πολύ εξυπηρετικά, ρωτήστε και για τα κομμάτια της περσινής σεζόν που διατίθενται σε ακόμα καλύτερες τιμές.

Σαρανταπόρου 23, 210 5748454,
fb: E.L.I.A. fashion

BEAKH 56

Εξαιρετικό σουβλάκι και ιδιαίτερες γεύσεις σε αυτό το μοντέρνο σουβλατζίδικο όπου μπορείς να απολαύσεις το φαγητό σου και στο φιλόξενο και καθαρό χώρο του. Το χοιρινό έρχεται από την Αμφιλοχία, όπως επίσης η γραβιέρα και η φέτα, το κοτόπουλο από την Άρτα, ο γύρος είναι χειροποίητος, οι πατάτες πεντανόστιμες και κομμένες στο χέρι, οι σαλάτες φρεσκοκομμένες και δροσερές, αποκλειστικά με αγνό παρθένο ελαιόλαδο. Θα βρείτε και καλοφτιαγμένα πιάτα της ώρας όπως και εξαιρετικά ορεκτικά, τα οποία μπορούν να σας έρθουν και στο σπίτι ή το γραφείο από τις 12.00 έως τη 01.00.

Βεάκη 56, 210 5746626, www.veaki56.gr

BURGERVILLE

Το Ξέρω, έχεις ανάγκη από ένα καλό burger. Εδώ είμαστε. Το Burgerville δημιουργήθηκε και υπάρχει ακριβώς γι' αυτό το σκοπό: για να σου ανοίξει τους ορίζοντες γύρω από το γεύμα που (φαινομενικά) αποτελείται από δύο ψωμάκια κι ένα μπιφτέκι, αλλά μέσα του κρύβει δεκάδες μυστικά. Όλα δεν μπορούμε να τα πούμε, αλλά το ψωμάκι είναι πάντα φρέσκο και αφράτο και το μπιφτέκι ζουμερό από άριστης ποιότητας πρώτη ύλη. Όσο για τους ορίζοντες, θα τους δεις και στον κατάλογο, αλλά κάποιοι από αυτούς ταξιδεύουν στη Μεσόγειο, όπως το Mediterranean με Mediterranean σος, φέτα, ντομάτα, πίκλα, κάπαρη, φρέσκο κρεμμύδι και ελιά, στο μακρινό Μεξικό, σαν

το Mexican Tekila με mexikan jalapenas σος, τσένταρ, μπέικον, ντομάτα, κρεμμύδι, μανιτάρια και μoustάρδα, αλλά και στη διπλανή Ιταλία, με όχημα το Karbonara burger, με σος καρμπονάρα, μπέικον, μανιτάρια και παρμεζάνα. Υπάρχουν και άλλοι προορισμοί, μπορείς να τους συνοδεύσεις με εξαιρετικές τηγαντές πατάτες και διάφορα νοστιμότατα ορεκτικά, σε ένα χώρο προσεγμένο, με άψογο σέρβις. Εκτός από το Περιστέρι, Burgerville θα βρεις και σε άλλες περιοχές, μπορείς να ενημερωθείς για όλα από την ιστοσελίδα του και το Facebook.

Αιμιλίου Βεάκη 44, 210 5787005, www.burgerville.gr,
fb: Burgerville Public Burgers

Πότε είναι κανείς σπίτι του; Ποια είναι η διαφορά μεταξύ γλώσσας και πατρίδας; Η Εβραία Γαλλίδα φιλόσοφος, δοκιμιογράφος, μεταφράστρια, διευθύντρια ερευνών στο γαλλικό Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και ελληνίστρια φιλόλογος, στο τελευταίο της βιβλίο «Η Νοσταλγία - Πότε λοιπόν είναι κανείς σπίτι του;» υπογράφει έναν ύμνο στη νοσταλγία και στη σχέση των ανθρώπων με την πατρίδα, τη γλώσσα, τον ξεριζωμό, την περιπλάνηση, την αναζήτηση ταυτότητας. Στο δοκίμιο εξαιρετική η μετάφραση/σημειώσεις της Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλλου η Κασσέν διατρέχει την ευρωπαϊκή γραμματεία από τον Όμηρο έως σήμερα ανακαλώντας τρεις χαρακτηριστικούς νοσταλγούς: τον πολύτροπο Οδυσσέα, και τους εξόριστους Αινεία και Χάνα Άρεντ.

Ενα δοκίμιο για τη νοσταλγία με «συνταξιδιώτες» τον Οδυσσέα, τον Αινεία και την Άρεντ. Πώς σας γεννήθηκε αυτή η ιδέα; Αναρωτήθηκα γιατί έχω τόσο πολύ την εντύπωση ότι «επιστρέφω σπίτι μου» οσάκις φτάνω στην Κορσική, ενώ ούτε έχω γεννηθεί ούτε συγγενείς έχω εκεί. Τι μου λείπει όταν δεν βρίσκομαι εκεί; Τι είναι αυτή η «νοσταλγία»; Και για να καταλάβω τον εαυτό μου, συνέκρινα την εμπειρία μου με την εμπειρία όλων αυτών με τους οποίους ζω μέσα στα βιβλία, αυτά τα βιβλία που είναι υπό μια έννοια η αληθινή πατρίδα μου. Οι τρεις συνταξιδιώτες μου, όπως λέτε τόσο ωραία, είναι φορείς μιας άλλης εμπειρίας ο καθένας. Ο Οδυσσέας είναι ριζωμένος, όπως η συζυγική κλίνη που ο ίδιος έσκαψε στον κορμό μιας ελιάς, ακόμα φυτεμένης στο έδαφος. Και όμως, όταν επιτέλους επιστρέφει στην Ιθάκη είκοσι χρόνια αργότερα, να που ξαναφεύγει. Ο Αινείας, εξορισμένος μακριά από την πατρίδα του, την Τροία, ιδρύει μια νέα πατρίδα που θα εξελιχθεί στη Ρώμη, με τίμημα όμως τη γλώσσα του: δεν θα μιλά πια ελληνικά αλλά λατινικά. Η Άρεντ, τέλος, Εβραία κυνηγημένη από τους ναζί, πολιτογραφημένη Αμερικανίδα, επιλέγει ως πατρίδα όχι τη Γερμανία, αλλά τα γερμανικά. Πρόκειται κάθε φορά για μια άλλη σχέση με τη γη, το λαό και τη γλώσσα. Και εκείνο που προσπαθώ να καταλάβω χάρη σ' αυτούς είναι τη δική μου σχέση με το ριζωμα και τον ξεριζωμό, με τη γλώσσα, τις γλώσσες, το πέραςμα απ' τη μια γλώσσα στην άλλη, τη μετάφραση.

Αφορμή, σημειώνετε, ήταν και η αγάπη σας για τον Όμηρο, τον Οδυσσέα, τα ελληνικά, τη Μεσόγειο. Πώς προέκυψε αυτός ο έρωτας; Αγαπώ την ελληνική γλώσσα μέσα από τα κείμενα των κλασικών που με μάγεψαν μια και καλή και αγαπώ τη θάλασσα «με τα σπλάχνα από σταφύλι», αυτή που βλέπω απ' τα παράθυρα του σπιτιού μου στην Κορσική. Και οι δύο μου φαίνονται αιώνιες ή απέραντες κι όμως, στο ανθρώπινο μέτρο. Ο Ρεμπώ έλεγε «Ξαναβρέθηκε. / Ποια; - Η αιωνιότητα. / Είναι η θάλασσα που πήγε / Με τον ήλιο». Η θάλασσα και η ποίηση είναι ό,τι αγαπώ πάνω απ' όλα, ή καλύτερα αυτές είναι για μένα οι δύο όροι της αγάπης.

Γράφετε ότι στην Ελλάδα νιώσατε την «εμπειρία του κόσμου». Με ποιον τρόπο,

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΚΑΣΣΕΝ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Μπορείτε να μας πείτε; Πολύ συγκεκριμένα. «Κόσμος» είναι για μένα ο τρόπος που οργανώνεται το τοπίο, και που αναδιοργανώνεται σε κάθε στροφή του δρόμου. Όταν περπατάω στην Ελλάδα, αλλά και στην Κορσική (αυτό είναι ίσως ένα προνόμιο των νησιών), ο κόσμος μου αποκαλύπτεται εύτακτος και ταυτόχρονα μεταβαλλόμενος. Αυτή η ανασυντιθέμενη τάξη είναι ο «κόσμος». «Τάξη και ομορφιά, χλιδή, γαλήνη και ηδονή»: να πώς ο Μπωντλαίρ λέει «κόσμος».

Η νοσταλγία έχει δυο όψεις, το ριζωμα και την περιπλάνηση. Η ουσία της ομηρικής Οδύσσειας. Νοσταλγώ την πατρίδα, το σπίτι, τους οικείους, αλλά μόλις βρεθώ εκεί λαχταρώ την περιπλάνηση. Αυτό σημαίνει ότι το σπίτι μας είναι παντού; Ή μήπως ότι δεν είναι πουθενά, ότι δεν «ανήκουμε»; Όσον αφορά τον Οδυσσέα, πάντως, που ξαναφεύγει για να υπακούσει στον Τειρεσία και να γλιτώσει απ' την οργή του Ποσειδώνα, μόνο η συνάντησή με το «απολύτως άλλο» θα του εξασφαλίσει την ταυτότητα του «σπιτιού του». Το σημάδι ότι μπορεί να σταματήσει είναι ο διαβάτης που θα του πει βλέποντάς τον να κουβαλάει κουπί: «Ξένε, τι είναι αυτό το λικνιστήρι που κουβαλάς στον ωραίο σου ώμο;» Μόνο τότε θα μπορέσει ο ήρωας να θυσιάσει εκατόμβη στον Ποσειδώνα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι, σε μια κίνηση επέκτασης ή πολιτισμού, αυτός είναι τελικά ένας τρόπος να απλωθεί το ελληνικό «σπίτι μας», όχι μόνο σ' ολόκληρη τη Μεσόγειο, με την περιπλάνηση και τον περίπλου, αλλά σ' ολόκληρη τη γη, έως εκεί όπου κανένας δεν είχε δει τη θάλασσα. Θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ότι το να πούμε πως το «σπίτι μας» βρίσκεται παντού ή ότι δεν

βρίσκεται πουθενά είναι δυο όψεις του ίδιου πράγματος. Ωστόσο, έχετε δίκιο, υπάρχει εδώ μια πραγματική υποκειμενική διαφορά. Αν είμαι παντού «σπίτι μου», είμαι ένας πολίτης του κόσμου, όπως το θέλει ο στωικισμός ή ο κοσμοπολιτισμός του Διαφωτισμού. Αλλά, το να θεωρήσω ότι δεν ανήκω είναι διαφορετικό: σημαίνει να εξεγίρομαι ενάντια σ' ένα κάποιο ριζωμα, να αρνούμαι τον τρόπο με τον οποίο ο Χάιντεγγερ περιγράφει στη δεκαετία του '30 την «αυθεντικότητα» του γερμανικού λαού και της γερμανικής γλώσσας ως υπέρτερης των άλλων, επειδή είναι «ριζωμένη σ' έναν λαό και σε μια φυλή». Γι' αυτό νοσταλγώ, όχι ένα κάποιο «ανήκειν» και ρίζες που δεν έχω και δεν θέλω να έχω ούτε να εξυψώσω, αλλά το ότι με υποδέχονται εκεί όπου βρίσκομαι, στην Κορσική για παράδειγμα. Σπίτι μου μη σπίτι μου.

Νοσταλγία τίνος πράγματος είναι εντέλει η νοσταλγία; Νοσταλγία του «ιδιού» (επιθυμία να επιστρέψουμε εκεί που ήμασταν, σ αυτό που υπήρξαμε) ή νοσταλγία του «άλλου» (του άγνωστου και διαφορετικού);

Και των δύο. Υπάρχουν, άλλωστε, στα γερμανικά δύο διαφορετικές ονομασίες αυτών των δύο: Heimweh, ο πόθος της επιστροφής του ίδιου και της επιστροφής «στο σπίτι». Και Sehnsucht, η λαχτάρα για το αλλού, για το εντελώς άλλο. Δεν είμαι σίγουρη ότι μπορεί να υπάρξει το μεν χωρίς το δε ☺ Ο Φρόιντ μιλούσε για το «αντίθετο νόημα των αρχέγονων λέξεων», όπως το λατινικό altus, που θα πει ταυτόχρονα «ψηλό» και «βαθύ»...

Η «Οδύσσεια» είναι επίσης η αναζήτηση ταυτότητας. Η αναζήτηση ταυτότητας είναι ο αληθινός μοχλός της νοσταλγίας; Είναι πάντως ο πραγματικός μοχλός της Οδύσσειας, που μπορεί να την αφηγηθεί κανείς με αυτό τον τρόπο, με καίρια επεισόδια όπως των Σειρήνων, πράγμα που οδήγησε σε πρωτεϊκές ερμηνείες, από την αναζήτηση της ψυχής στους νεοπλατωνιστές, έως την αναζήτηση του αστού στον Χορκχάιμερ και τον Αντόρνο. Ο Καντ έλεγε ότι η νοσταλγία ήταν ανέκαθεν η αναζήτηση του παρελθόντος μας και συνεπώς καταδικασμένη να αποτύχει. Όσο για μένα, πιστεύω ότι το νόημα της νοσταλγίας σίγουρα μεταλλάσσεται σήμερα, με την παγκοσμιοποίηση και τις ανοιχτές ή λανθάνουσες συγκρούσεις που διώχνουν κατά δεκάδες χιλιάδες τους ανθρώπους από τα σπίτια τους, από τόπους σε τόπους. Ο Αινείας και κυρίως η Άρεντ, οι εξόριστοι, είναι περισσότερο απ' ότι ο Οδυσσέας τα σημερινά πρότυπα της νοσταλγίας.

Ο μετανάστης, ο πρόσφυγας, που παύει να επιθυμεί την επιστροφή δεν έχει πια πατρίδα; Μπορεί να έχει δύο, εκείνη όπου γεννήθηκε και όπου θεωρεί ότι ακόμα ανήκει, ακόμη κι αν δεν υπάρχει πλέον περίπτωση επιστροφής, γιατί έχει κατακτήσει αβίωτη και αυτή όπου εγκαθίσταται και που μπορεί να γίνει δική του. Η πατρίδα δεν είναι όπως η μάνα: μπορούμε

να έχουμε δύο ± ακόμη και καμία, όταν είμαστε «απάτριδες». Η πατρίδα είναι μάλλον όπως η γλώσσα: την «κατέχουμε» γιατί την ασκούμε, γιατί επινοούμε εντός αυτής, γιατί εντός αυτής απλωνόμαστε. Κι αν έχουμε πολλές, μπορούμε να τις χρησιμοποιήσουμε και να ξαναβρούμε τον εαυτό μας ή να τον διαμορφώσουμε «μεταξύ» αυτών.

Η εξορία επιβάλλει να εγκαταλείψουμε τη μητρική γλώσσα, λέτε, με αφορμή τον Αινεία, αναγκασμένο από την Ήρα να θυσιάσει τα ελληνικά για τα λατινικά. Αν όμως ο εξόριστος «ξεχάσει» τη γλώσσα του σε τι μπορεί να βασιστεί; Ο εξόριστος μπορεί σαν τον Αινεία να υπολογίζει στη δύναμή του για να δημιουργήσει κάτι καινούργιο, να κάνει νέες συμμαχίες, να στρατευθεί στη γλώσσα και την κουλτούρα του άλλου. Δεν είναι υποχρεωμένος παρ' όλα αυτά να ξεχάσει τη δική του: εξάλλου, η Ρώμη είχε ακριβώς «πλέον της μιας γλώσσας», αν πιστέψουμε τον Κικέρωνα: τη λατινική ως πολιτική γλώσσα, την ελληνική ως πολιτισμική και τη μητρική γλώσσα ενός εκάστου. Αυτό προτείνει, τουλάχιστον στα χαρτιά, η σημερινή Ευρώπη: 1+2 (τη μητρική, τα αγγλικά και μια τρίτη γλώσσα). Αλλά εάν πιστεύουμε, όπως η Άρεντ, ότι η μητρική γλώσσα είναι αναντικατάστατη («in the back of my mind», έλεγε, στα αγγλικά πάντως, στη γερμανική συνέντευξή της στον Γκίντερ Γκάους!), τότε μπορούμε να κρατήσουμε, την προφορά μας όπως έκανε εκείνη, σαν γλώσσα κάτω απ' τη γλώσσα...

Η πληθυντικότητα των γλωσσών όμως αλτίζει την αντίληψή μας των πραγμάτων; Αισθανόμαστε και σκεφτόμαστε με διαφορετικό τρόπο σε κάθε γλώσσα ή μοιραζόμαστε όλοι μια κοινή και όμοια εικόνα του κόσμου; Πιστεύω, όπως ο Χούμπολντ, ότι δεν συναντάμε τη γλώσσα, αλλά μόνο τις γλώσσες. Υπάρχουν γλώσσες, μια ποικιλία γλωσσών, και η καθεμία τους είναι πράγματι φορέας μιας εικόνας του κόσμου ± όχι βέβαια κάτι σταθερό και κλειστό, αλλά μια μοναδική ενέργεια. Ακόμη και στη φιλοσοφία, όπου μπορεί να πιστέψει κανείς ότι πρόκειται μόνο για καθολικές έννοιες, φιλοσοφούμε εντός γλωσσών, με λέξεις: το mind δεν είναι απολύτως Geist ούτε απολύτως esprit [πνεύμα]. Ήδη, όταν λέμε bonjour [ή «καλημέρα»], δεν ανοίγουμε τον κόσμο όπως όταν ευχόμαστε την ειρήνη με το chalom ή salam. Γι' αυτό έφτιαξα, με μια ολόκληρη ομάδα ερευνητών, ένα «Λεξικό των μη μεταφράσιμων» στη φιλοσοφία, όπου μελετάμε αυτά τα συμπτώματα της διαφοράς των γλωσσών που είναι τα «μη μεταφράσιμα» ± όχι αυτά που δεν μεταφράζουμε, αλλά αυτά που δεν παύουμε να (μη) μεταφράζουμε. Υπάρχει βεβαίως ένας κοινός κόσμος, αλλά βρίσκεται τουλάχιστον εξίσου στο τέλος, ως τεχνούργημα (ο Καντ θα έλεγε: ως ρυθμιστική κρίση), όσο και στην αρχή, ως πρωταρχική και καθολική προφάνεια. Η Χάνα Άρεντ το αποκαλεί αυτό «ασταθή αμφισημαντικότητα του κόσμου», και είναι ο λόγος που η μετάφραση, ως δεξιότητα χειρισμού των διαφορών, είναι η κατεξοχήν χειρονομία μοιρασίας. Πρέπει να περιπλέξουμε το «καθολικό» ± αυτό είναι, μου φαίνεται, ένα καλό σύνθημα. ►

3 ΦΟΡΕΣ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ

50€ ή 100€

Νέα
ΣΚΡΑΤΣ

Τώρα με τα νέα ΣΚΡΑΤΣ έχεις 3 φορές περισσότερες πιθανότητες να κερδίσεις 50€ ή 100€!

Στο νέο παιχνίδι αξίας 1€ «Άλλος για το 50» μπορεί να βρεις κι εσύ ένα από τα 30.000 ΣΚΡΑΤΣ που κερδίζουν 50€, ενώ στο νέο παιχνίδι αξίας 2€ «Άλλος για το 100» 20.000 ΣΚΡΑΤΣ κερδίζουν 100€ στη στιγμή! Εσύ, ακόμα περιμένεις να δεις αν κέρδισες;

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

www.scratch.gr

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ. Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε.
Με εταιρεία του Ομίλου oran

◀ **Έχετε παρατηρήσει ότι η κοινόχρηστη «γλώσσα» του διαδικτύου, η λεγόμενη «globish» (globalized English), απειλεί τις παραδοσιακές γλώσσες, ακόμη και την ίδια την αγγλική. Ποιες θα ήταν οι συνέπειες μιας «ήττας» των γλωσσών μας;** Θα ήταν η φτωχοποίηση της σκέψης μας, η απώλεια κάθε ξεχωριστής μας κουλτούρας και της μοναδικής επινοητικότητάς μας. Η globish είναι μια φτωχή, μια ξύλινη γλώσσα: προϋποθέτει ότι η επικοινωνία συνίσταται στο να στέλνεις κάποιο μήνυμα μέσω ενός σωλήνα και ότι η γλώσσα δεν είναι παρά μόνον ένα εργαλείο. Είναι προφανώς η γλώσσα των ειδικών, διότι επιτρέπει να περιορίσουμε τα πάντα στον ελάχιστο κοινό παρανομαστή, να κατατάσσουμε ± να κάνουμε ranking±, σε σημείο που η ποιότητα να μην είναι πλέον παρά μια αναδυόμενη ιδιότητα της ποσότητας.

Τι σημαίνει εντέλει «πατρίδα»; Είναι ο καταγωγικός τόπος, όπως για τον Οδυσσέα; Είναι ο τόπος που φτιάχνουμε με τη γλώσσα του άλλου, όπως κάνει ο Αινείας; Ή μήπως είναι η μητρική γλώσσα, όπως για την εξόριστη Χάνα Άρεντ, που δήλωνε ότι η γερμανική γλώσσα ήταν το μόνο που της είχε απομείνει από το «σπίτι» της; Μπορεί να είναι όλα αυτά μαζί. Και αυτή η ποικιλομορφία είναι, ακριβώς, μια πολύ πολύτιμη περιπλοκή.

Πώς η γλώσσα συνυφαίνεται με την κουλτούρα ενός λαού; Η γλώσσα είναι μια συνεχής επινόηση των ομιλητών της, αλλά είναι κυρίως και πρωτίστως συγγραφείς και έργα, δηλαδή μια κουλτούρα. Ωστόσο, όπως λέει ο Ντεριντά, «η γλώσσα δεν ανήκει». Γλώσσα και λαός δεν συγχέονται. Και αυτό είναι κάτι στο οποίο επιμένει η Άρεντ, αντιστρόφως προς το εθνικιστικό ριζώμα ενός Χάιντεγκερ. Η Άρεντ δεν ένιωσε, λέει, ποτέ ότι ανήκε σε κανέναν λαό, ούτε γερμανικό ούτε εβραϊκό, και όμως η πατρίδα της είναι τα γερμανικά. Είναι μια χειρονομία σεβασμού προς τη γλώσσα, αλλά και ελευθερίας. Πρέπει να αρνείται κανείς να παραπεμπί σε αναλλοίωτες ουσίες ± να ουσιαστικοποιεί.

Λέτε ότι φέρουμε την ευθύνη των λέξεων που χρησιμοποιούμε, αφού η κάθε λέξη μας έχει τη δύναμη να αλλάξει την πραγματικότητα. Λέτε επίσης ότι αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η γλώσσα είναι «πολιτικό πράγμα». Γινόμαστε, άραγε, ό,τι μιλάμε; Τα λόγια μας έχουν μια επιτελεστική διάσταση: όπως λέει ο Ντέσμοντ Τούτου, η γλώσσα «οικοδομεί την πραγματικότητα». Δεν ξέρω αν γινόμαστε αυτό που μιλάμε, αλλά το δημιουργούμε, και αυτό είναι ιδιαίτερα αληθές σε δύο τομείς: στην πολιτική και στον έρωτα.

Σήμερα βλέπουμε με αγωνία να φουσκώνει το προσφυγικό ποτάμι. Οι πρόσφυγες θα αλλάξουν την Ευρώπη ή το αντίστροφο; Φαντάζομαι και εύχομαι ότι θα είναι αμφίδρομο. Ότι η Ευρώπη θα γίνει λιγότερο κλεισμένη στον εαυτό της και στις αριθμημένες βεβαιότητές της και ότι οι πρόσφυγες θα γίνουν κάτι άλλο από πρόσφυγες εν αναμονή στα αζήτητα.

Πώς βλέπετε την άνοδο των άκρων στην Ευρώπη, σήμερα; Μπορούμε να την αποδώσουμε σε ένα βαθύ φόβο μπροστά στον υποθετικό κίνδυνο της απώλειας, ακριβώς, της ταυτότητας, της ομοιογενούς κουλτούρας, της «πατρίδας», ένα φόβο που γεννά σήμερα η παγκοσμιοποίηση και οι μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών; Ναι, η κουλτούρα μας είναι φοβική. Χρειάζεται πολύ ταλέντο και δύναμη για να αφοπλίσουμε τις προκαταλήψεις που την τρέφουν, χωρίς να υποχωρήσουμε ως προς τις αξίες που δεν θέλουμε να χάσουμε. Αλλά, βλέπετε, μόλις μιλάμε έτσι, μόλις τοποθετούμαστε σ' αυτό το επίπεδο γενίκευσης και χωρίς συγκεκριμένες προτάσεις, караδοκει η ξύλινη γλώσσα...

Αναρωτιέστε: «πότε είναι κανείς σπίτι του», και προτείνετε εσείς μια απάντηση: «όταν τον υποδέχονται αυτόν, τους δικούς του και τη γλώσσα του, τις γλώσσες του». Το «σπίτι» μας, η «πατρίδα» μας, φτιάχνονται εντέλει με τη φιλοξενία του άλλου; Είναι σίγουρα η δική μου περίπτωση.

Και τι μπορεί να σημαίνει αυτό για τη μετεξέλιξη της νοσταλγίας; Ότι η εξορία έχει ίσως μετατραπεί σε κάτι σαν σύγχρονη κανονικότητα. Όπως λέει ο Κούντερε, Ευρωπαίος είναι αυτός που νοσταλγεί την Ευρώπη. **A**

*Αναφορά σε στίχο του Πωλ Κλωντέλ. Μιτφρ. Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλλου.

INFO

«Η Νοσταλγία - Πότε λοιπόν είναι κανείς σπίτι του;» Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλλου, εκδ. Μελά, σελ. 141

Την **Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 2015 στις 19.00** θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου της Μπαρμπάρα Κασσέν στο **Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών** - Αμφιθέατρο «Θόδωρος Αγγελόπουλος» με συντονιστή το συγγραφέα **Γιώργο Χουλιάρα** και ομιλήτες τη μεταφράστρια, κριτικό λογοτεχνίας **Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλλου**, τον ομότιμο καθηγητή ψυχιατρικής στο ΑΠΘ και συγγραφέα **Θανάση Καράβατο** και την καθηγήτρια κοινωνικής ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών **Θάλεια Δραγώνα**. Στην παρουσίαση θα συμμετέχει η συγγραφέας. Είσοδος ελεύθερη - ταυτόχρονη μετάφραση.

Ανδρέας Παππάς

40 χρόνια εκσυγχρονιστικής αρθρογραφίας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Παρουσιάζοντας σήμερα το βιβλίο «Στις ρίζες του εθνολαϊκισμού, 50+1 κείμενα 1975-2015» (Επίκεντρο, Θεσσαλονίκη 2015) του Ανδρέα Παππά (κατά καιρούς διορθωτής κειμένων, επιμελητής εκδόσεων, μεταφραστής, εκδότης, διευθυντής περιοδικού, γλωσσικός και πολιτικός σχολιαστής, παρουσιαστής/κριτικός βιβλίων, αρθρογράφος και ει τι άλλο), δεν διεκδικώ δάφνες αντικειμενικότητας, αφού με το συγγραφέα γνωρίζομαστε από την εποχή που ιδρύοταν η ΕΑΡ (1987) κι έχουμε μια λίγο πολύ παράλληλη πολιτική (αποχώρηση από την ΕΑΡ το 1989 και αυτόνομη πορεία στον εκσυγχρονιστικό - φιλελεύθερο - ευρωπαϊκό χώρο), αλλά και εν μέρει «δημοσιογραφική» πορεία («Επιχειρήματα», «Αυγή», «Εκφραση», «Α.Υ.»).

Ο Ανδρέας Παππάς είναι λοιπόν φίλος μου, προσωπικά και πολιτικά. Όποιος όμως με ξέρει έστω και λίγο, ξέρει επίσης ότι η φιλία δε θα με εμπόδιζε να γράψω αρνητικά για το βιβλίο ενός φίλου, αν υπήρχε λόγος, γιατί άλλο πολιτική συμφωνία με κάποιον που γράφει κι άλλο συγγραφική επάρκεια του κρινόμενου. Τέτοια περίπτωση ωστόσο δεν υπάρχει και σπεύδω να το δείξω.

Το συγκεκριμένο έργο αποτελεί επιλογή αρθρογραφίας 40 χρόνων μέσα από παλιότερα και νεότερα έντυπα. Εκτός από τα προαναφερθέντα στην πρώτη παράγραφο, τα κομμάτια προέρχονται επίσης από τις «Αντιθέσεις», το «Αντί», το κυριακάτικο «Βήμα», τη «Βιβλιοθήκη» της «Ελευθεροτυπίας», την «Ανοιξη», τον «Αγωνιστή» και τη «Books Journal». Τα άρθρα, καθώς το λέει κι ο τίτλος, είναι 50, ενώ το 51ο δεν είναι παρά ένα προλογικό σημείωμα. Ακόμα, κάποιες φορές προτάσσονται χρήσιμα εισαγωγικά κειμενάκια σε επιλεγμένα άρθρα, πολλά από τα οποία ξεκινάνε από βιβλιοπαρουσιάσεις - βιβλιοκρισίες, αλλά επεκτείνονται σε γενικότερα ζητήματα που σχετίζονται με τα υπό κρίση βιβλία, ενώ ο εκθρόνος είναι πάντα ο ίδιος, ο λαϊκισμός (ή «ποпуλισμός» σε παλιότερες αρθρογραφικές εποχές), με τις πολλές παραφυάδες του.

Η δόμηση του βιβλίου, που είναι αφιερωμένο «στον Λεωνίδα Λουλούδη, αντιλαϊκιστή, αντιεθνικιστή, αντισταλινικό, που έφυγε χωρίς », γίνεται σε τέσσερις ενότητες: Α. Εθνολαϊκισμός, Β. Σοσιαλιστές και κομμουνιστές, Γ. Ποια Αριστερά; και Δ. In memoriam. Η επιλογή θα πρέπει να ήταν δύσκολη, αφού ο αρθρογράφος έχει γράψει πολύ περισσότερα είναι όμως εύστοχη, αφού το όλο συνθέτει, επαρκώς νομίζω, την πορεία ενός ανήσυχου, ανεξάρτητου και πολύπλευρου μυαλού, που δεν διστάζει να ονομάσει (κυριολεκτικά) και να χτυπήσει το συντηρητισμό, εμμένοντας σε μια εξιδανικευμένη Αριστερά.

Πριν περάσω στο περιεχόμενο του κάθε μέρους,

να πω ότι το Ευρετήριο (προσώπων) στο τέλος του βιβλίου όχι μόνο βοηθάει τον/την κάθε αναγνώστη/τρια να ξαναβρεί την αναφορά που θέλει, αλλά με το εύρος του δείχνει και με πόσο πολλά πεδία καταπιάνεται ο Ανδρέας Παππάς.

Λοιπόν, η πρώτη ενότητα αναφέρεται σε θέματα κατά βάση από την ελληνική Ιστορία και πολιτική (εθνικοί μύθοι, Ναβαρίνο, ορθόδοξη εκκλησία, μικρασιατική καταστροφή, συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ.). Εδώ, μεταξύ άλλων, βρίσκουν «την τιμητική» αστέρες του λαϊκισμού και «καταχειρίζονται» όπως τους πρέπει.

Η δεύτερη ενότητα, παρόλο που έχει μερικές αλληλεπικαλύψεις με την πρώτη, διαθέτει σαφώς πιο διεθνή χαρακτήρα. Εδώ υπάρχουν, μεταξύ άλλων, η Ρόζα Λούξεμπουργκ, ο Ζορές, ο... φοβερός Χρένικοφ (αν δεν τον ξέρετε, αζίζει να τον ψάξετε), η Μιλάντα Χοράκοβα, ο αναπόφευκτος Στάλιν, ο «σοσιαλιστικός μετασχηματισμός» στη Βενεζουέλα, ο Πολ Ποτ, ο Κον-Μπεντίτ, ο Λεόν Μπλουμ, ο Κάρλο Ροσέλι, από κοντά μερικές δικές μας αναφορές, όπως ο Ζαχαριάδης ή ο Τσίπρας (και το «Άγιον Όρος»), ή αντιθετικά βέβαια ο μεγάλος Μάνος Χατζιδάκις, ενώ τα κορυφαία κατά τη γνώμη μου κομμάτια είναι τα «Γιατί θα ψηφίσω... ιστορικούς», «Στις ρίζες του αδιεξόδου» και ιδίως το «Αριστερά και σεξουαλικότητα».

Η τρίτη ενότητα επικεντρώνεται σε θέματα περισσότερο τρέχουσας πολιτικής συγκυρίας. Οι (ξεχασμένες σήμερα) Σοσιαλιστική Πορεία και ΕΑΡ, ο Σημίτης, το περιοδικό «Ο Πολίτης», η Χρυσή Αυγή, οι ένθεν κακείθεν εχθροί της αστικής δημοκρατίας είναι μερικά από αυτά.

Η τέταρτη ενότητα αναφέρεται σε νεκρούς δημιουργούς και τα έργα τους. Ο Αλεξάνδρου και το «Κιβωτίο» του, ο Γιώργος Ραγιάς της «Μελισσας», ο δημοσιογράφος-συγγραφέας Αστέρης Στάγκος, ο Άγγελος Ελεφάντης και ξανά «Ο πολίτης», ο δημοσιογράφος Αντώνης Καρκαγιάννης, οι πολιτικοί Μιχάλης Παπαγιαννάκης και Λεωνίδας Κύρκος, ο συγγραφέας Χρόνης Μίσσιος, οι καθηγητές Λεωνίδα Λουλούδης και Νίκος Μάργαρης παρελαύνουν από δω, με την επιγραμματική υπενθύμιση του τι πρόσφερε ο καθένας.

Το βιβλίο μπορεί να διαβαστεί και σαν ένα πυκνογραμμένο, ημιεπικαιρικό ψηφιδωτό, που ιχνυλατεί τον εθνολαϊκισμό, δηλαδή το κυρίαρχο ρεύμα της μεταπολιτευτικής Ελλάδας, κυρίαρχο όχι μόνο πολιτικά, αλλά ιδίως «νοοτροπικά» και μιντιακά, του οποίου η αντιμετώπιση γίνεται εδώ με επιχειρήματα από την κοινή λογική, το ρεαλισμό και το διαφωτισμό, αλλά και με χιούμορ αυτό τον ακαταμάχητο πολέμιο κάθε σοβαροφάνειας. Και είναι ζήτημα αν οι πάσης φύσεως λαϊκιστές (εθνικιστές, σταλινικοί, θρησκευόμενοι ή άλλοι μπορούν να το «πιάνουν», αφού πολύ απλά είναι κάτι που δεν το έχουν και επομένως δεν τους είναι αναγνωρίσιμο. Με το βιβλίο αυτό, το «Επίκεντρο» του Πέτρου Παπασαραντόπουλου προσθέτει ένα ακόμα σημαντικό έργο στη συνεπή αστική, δημοκρατική, φιλελεύθερη πορεία του. **A**

→ d.fyssas@gmail.com

Την παρουσίαση του παιδικού βιβλίου (από 6 ετών και πάνω) **«Ο Λου και ο Λι στο νησί της τελειότητας»**, από τις εκδ. Παπαδόπουλος, όπου η συγγραφέας Μαρία Ζαβάκου θα μας γνωρίσει τους πρωταγωνιστές της ιστορίας. Το κεντρικό μήνυμα του βιβλίου είναι η δυσκολία αλλά και η ανάγκη να προσπαθούμε γι αυτά που αγαπάμε ακόμα κι όταν οι συνθήκες είναι αποθαρρυντικές, όπως κάνουν ο νεαρός Λου και ο λαγός Λι, οι οποίοι υπερασπίζονται την αγάπη τους για τη χαχαρολαστική παρά την πίεση από συνομήλικους και ανθρώπους με εξουσία να κάνουν το αντίθετο. *Ευριπίδης στη Στοά, Ανδρέα Παπανδρέου 11, Χαλάνδρι, στις 14/11, 12.00*

ΑΘΗΝΑ

210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Διογένη Δασκάλου, σελ. 32

SWING
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΧΕΔΙΑ

Τα «Σουίνγκ Kids», η Facebook εβδομαδιαία ατζέντα εκδηλώσεων, κλείνουν 3 χρόνια παρουσίας στην ενεργή swing και rock'n'roll κοινότητα της πόλης και το γιορτάζουν με ένα φιλανθρωπικό φεστιβάλ, τα έσοδα του οποίου θα δοθούν στο περιοδικό δρόμου «Σχεδία». Live εμφανίσεις από 5 γκρουπ, Manouchdrome Trio, D.K & The Band, The Dead Hoofers, The Speakeasies, Hirollers Swing Band, 7 DJs και 10 σχολές χορού swing και rock'n'roll από όλη την Ελλάδα θα βρεθούν και θα χορέψουν όλες μαζί για έναν καλό σκοπό – το έργο της «Σχεδίας». Δείτε όλο το πρόγραμμα του Φεστιβάλ στο site της Α.Υ.

-Γιώργος Δημητρακόπουλος

ΣΧΕΔΙΑ ΕΙΝΑΙ...

Το περιοδικό ανθρώπων που η ζωή δεν υπήρξε και ευγενική μαζί τους. Είναι το μοναδικό ελληνικό περιοδικό δρόμου και μέλος του Διεθνούς Δικτύου Εφημερίδων Δρόμου. Η «Σχεδία», όπως συμβαίνει με όλα τα ανάλογα περιοδικά του κόσμου, πωλείται αποκλειστικά και μόνο από διαπιστευμένους πωλητές. Οι πωλητές προέρχονται από εύρωστες κοινωνικά πληθυσμιακές ομάδες: άστεγοι, άνεργοι και γενικώς άνθρωποι που αποδεδειγμένα ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Από την τιμή πώλησης του περιοδικού (3 ευρώ), το 50% πηγαίνει απευθείας στον ίδιο τον πωλητή. Αποτελεί μια ξεχωριστή ευκαιρία να εξα-

σφαλίσουν ένα ελάχιστο, αξιοπρεπές εισόδημα, αλλά και μέσω απεγκλωβισμού από το φαύλο κύκλο της κοινωνικής απομόνωσης και του αποκλεισμού. Αποτελεί επίσης ένα επιπλέον κίνητρο

να ξαναχτίσουν τις ζωές τους. Η «σχεδία» δεν είναι επαιτεία. Οι πωλητές δεν επατούν, αλλά με αξιοπρέπεια πωλούν το περιοδικό για να εξασφαλίσουν ένα εισόδημα. Ο ενδιαφερόμενος/αναγνώστης με τα 3 ευρώ αγοράζει ένα προϊόν, στην προκειμένη περίπτωση ένα αξιόλογο δημοσιογραφικό περιοδικό ποικίλης ύλης με σαφή κοινωνικό προσανατολισμό. Είναι ταυτόχρονα και μια πράξη αλληλεγγύης. Η «Σχεδία» κυκλοφορεί για πρώτη φορά στους δρόμους της Αθήνας τον Φεβρουάριο του 2013 και έκτοτε κυκλοφορεί κάθε τελευταία Τετάρτη κάθε μήνα. Μάθε περισσότερα για τη «Σχεδία» αλλά και για τις συνδρομές αλληλεγγύης στο www.shedia.gr

INFO

Cine Κεραμεικός,
Κεραμεικού 58 &
Μαραθώνος 13, Κε-
ραμεικός. Έναρξη
18.00. Είσοδος
€8. Στις 15/11.

tastePOLICE

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Hug Pizza Bar

Θερμή Ιταλία και ατμόσφαιρα που σε αγκαλιάζει

Το Hug έχει ανοίξει κάνα χρόνο τώρα μέσα στο Εμπορικό Κέντρο Λαιμού στο Κολωνάκι και είναι ήδη στέκι για πολλούς. Μέσα στην καρδιά της πολυσύχναστης περιοχής αυτό προτιμάει να είναι ήσυχο, έχει χαλαρό mood και απευθύνεται σε όσους θέλουν να ηρεμήσουν στη μέση ή και στην άκρη μιας μέρας με έντονους ρυθμούς. Ο χώρος δεν θυμίζει τυπική ιταλική τρατορία, έχει πέτρα και γερές δόσεις ζεστού ξύλου, έχει έθνικ υφάσματα σε πορτοκαλί αποχρώσεις, έργα τέχνης, καναπεδάκια και ψηλά stands, κρυφούς φωτισμούς που αφήνουν ασημένιες και χρυσαφίες πινελιές πάνω στην άγρια πέτρα δίνοντας την εντύπωση της νεραϊδόσκονης! Έχει και μια κουζίνα ανοιχτή, το φαγητό εδώ είναι ο πρωταγωνιστής. Στόχος του είναι να προσφέρει μια δημιουργική κουζίνα με εξαιρετικές πρώτες ύλες από Ιταλία αλλά και Ελλάδα. Έτσι παραλαμβάνουν κάθε βδομάδα από Ιταλία βουβαλίσια μοτσαρέλα, μοτσαρέλα cubetti για τις πίτσες, προσούτο, πέστο, bresaola, παρμεζάνα, αυθεντικό ρύζι για ριζότο. Σ' αυτά προσθέστε μανιτάρια και λάδι τρούφας από τη Δίρφη, γραβιέρα Νάξου, απάκι από την Κρήτη, καβουρμά από τη Δράμα και τόσα άλλα. Όλα συνθέτουν πιάτα με ιταλική έμπνευση και μαεστρία που κερδίζουν παραπάνω πόντους με την προσθήκη μερικών από τα καλύτερα ελληνικά προϊόντα. Στην αρχή σε υποδέχονται με ένα «welcome», ένα ντιπ, ας πούμε, για να αλείψεις στο ζεστό χειροποίητο ψωμάκι (τα φτιάχνουν καθημερινά και είναι πραγματικός πειρασμός), ή κάτι τοσοδουλικές πιπερίτσες γεμιστές με μαλακό τυρί

που πέτυχα τη βραδιά που πήγα. Μετά έρχονται τα ορεκτικά, μπρουσκέτες δηλαδή αλλά και focaccias, μανιτάρια με χαλούμι, χοιρινά φιλετάκια με sambucca και λιαστή ντομάτα, speck σε «φακελλάκι» στο τηγάνι με γέμιση από κασιόκιο τυρί και καραμελωμένο μπαλσάμικο που στο τραπέζι μας τουλάχιστον έγινε ανάρπαστο. Υπάρχουν σαλάτες, από την ελληνική bio με τα κρίθινα παξιμάδια μέχρι την ομώνυμη Hug με αυγό ποσέ, μπισκότο παρμεζάνας και τραγανό προσούτο, φυσικά και ριζότα και κριθαρότα. Όλοι πέφτουν ηρωικά πάνω στις πίτσες (τέλεια η Cipolle με κρεμμύδια καραμελωμένα, κοπανιστή, σούκα, καρύδια και ρόκα), αλλά και σε μακαρονάδες, εμείς πήραμε μια φινετσάτη με φρέσκο σολομό, αβοκάντο, κόλιανδρο και ωραία κρέμα λεμονιού και μια έξτρα πληθωρική με καβουρμά και μανιτάρια πορτοσί. Αξίζει να κρατήσει κανείς λίγο χώρο και για τα κυρίως, πράγμα που εμείς δεν καταφέραμε οπότε έχουμε στα υπ' όψιν το κοτόπουλο με τις λιαστές ντομάτες και το ζεστό μανούρι αλλά και την saltibocca, το μοσχαρίσιο εσκαλόπ με προσούτο, φασκόμηλο και σος κρασιού. Να πάτε, το Hug, όπως το όνομά του δηλώνει, είναι μια πραγματικά ζεστή αγκαλιά με εντελώς value for money τιμές (€20-25 το άτομο και με κρασί). Εμείς μέσα σε ωραίες μουσικές και με καλό κρασί (σωστή λίστα, και χύμα, και ποτήρι), μ' ένα απίθανο choco cake και κερασμένα τα λικέρ, το φτάσαμε μέχρι πολύ αργά...

Καρνεάδου 25-29, Κολωνάκι, 2107248916, από το μεσημέρι, σερβίρει μέχρι τις 12.00, κλειστά Κυριακή.

ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ!

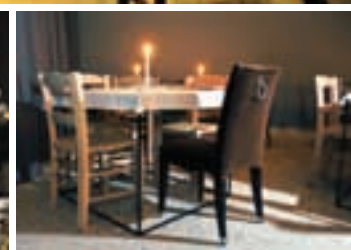
LIDL

Τα Χριστούγεννα πλησιάζουν και η LIDL «υπογράφει» το εορταστικό μενού με γεύσεις υψηλής γαστρονομίας από την ακόμα πιο πλούσια γκάμα προϊόντων της μάρκας Deluxe. Από τις 16 Νοεμβρίου θα βρείτε σε όλα τα καταστήματα LIDL εκλεκτά κρεατικά, πουλερικά και θαλασσινά, γκουρμέ εδέσματα και εξαιρετικά γλυκίσματα για κάθε γούστο, σε ιδιαίτερα προσιτές τιμές.

STARBUCKS

Η μαγεία των Χριστουγέννων κρύβεται μέσα σε ένα ποτήρι απολαυστικό ζεστό ρόφημα σοκολάτας με γεύση από αμύγδαλο, επικάλυψη με σοκολατένια σαντιγί, mocha sauce και μέλι. Ή μήπως σε ένα ποτήρι καφέ με γάλα, με γεύση και άρωμα φρεσκοψημένου μελόψωμου με ginger, επικάλυψη από σαντιγί ginger και τριμμένο μπισκότο; Όπως και να έχει το ποτήρι είναι κόκκινο και σε περιμένει στα Starbucks, εκτός των άλλων και με ενυδακτικές προτάσεις δώρων, από ξεχωριστές ποικιλίες καφέ και τσαγιού, μέχρι αξεσουάρ για τον καφέ, μοναδικές εορταστικές κούπες και στολίδια για το χριστουγεννιάτικο δέντρο.

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΥΤΣΗΣ

Θα σε κάνω Βασίλισσα

Πρώτη γεύση πριν την πολυαναμενόμενη πρεμιέρα

Φτιάχνεται από πέρσι τον Φλεβάρη. «Αργά και ευχάριστα βασανιστικά...» μου λέει ο Δημήτρης Λίτινας, καθώς καθόμαστε στην μπάρα της Βασίλισσας. Έχω διασχίσει έρημη Ιερά Οδό, έχω κωθεί σε θεοσκότεινο στενό, βρίσκω μαύρη πόρτα χωρίς επιγραφή «αν δεν το βρεις, κάλεσέ με να βγω να σε πάρω» μου λέει νωρίτερα. Βράδυ Θλιβερής Δευτέρας, αλλά δεν θέλω με τίποτα να το χάσω, είμαι αυτή που χρόνια δηλώνω πως στην αθηναϊκή σκηνή υπάρχει η πριν και η μετά το **Αριστερά-Δεξιά** εποχή. Και το ντουέτο **Λίτινας - Kirios Criton** σχεδόν 20 χρόνια μετά από αυτό το αλησμόνητο εστιατόριο, φέτος χτυπούν και πάλι με τούτο το καινούργιο, το «Θα σε κάνω Βασίλισσα». Μιλάμε για το παλιό συνεργείο της Volkswagen και το τι περάσανε μέχρι να το μετατρέψουν στο χώρο αυτό που τώρα εγώ παρατηρώ με ματάκια μπλινκ-μπλινκ και για το ότι σήμερα έχει χαθεί η μαγεία της αληθινής μπάρας, εκεί που πας για να πιεις και να ακουμπήσεις τη χαρά ή τον πόνο σου. «Λένε πως χαρούμενοι πίνουμε γιατί το αξίζουμε, λυπημένοι γιατί το έχουμε ανάγκη. Σήμερα, με όλα αυτά τα κοκτέιλ, τα αποστάγματα βοτάνων, τα πέταλα σπάνιων λουλουδιών πάνω στο ποτό, άντε να βγει ο Fred Astaire να τραγουδήσει το «One for my baby and one for the road», άντε να πει τον πόνο του με τον μπάρμαν. Γίνεται; Δεν γίνεται...». Ο χώρος είναι ψηλοτάβανος (πολύ), έχει μεγάλο μπαρ στη μέση, έχει καντηλιέρα (πολλά) και τεράστια καρβέλια δίπλα σε γλυπτά χέρια που υψώνονται στον ουρανό, έχει λάμπες - ανθρώπινες φιγούρες σε στάση ικεσίας και είναι υπέροχος όπως μόνο ο Kirios Criton μπορεί να φτιάξει ± τις τουαλέτες να μην σας τις περιγράψω, ας είναι το θέμα συζήτησης με την παρέα, όταν πάτε. Δηλώνει ούισκι μπαρ με αδυναμία στα σκούρα ποτά ±ρούμια, κονιάκ, αρμανιάκ±, έχει φυσικά τις καλύτερες των καλύτερων μάρκες ούισκι, έχει και την κάβα κρασιών του Λίτινα με μυθικά κρασιά απ' όλο τον κόσμο, όλα όμως σε τιμές απρόσμενα καλές. Δηλώνει και μουσική σκηνή, και χώρος τέχνης, και θέατρο τσέπης. Και ως προς τα του φαγητού... οίνομαγειρείο. Δηλαδή θα υπάρχουν μικρές μπουκιές συνοδευτικές του ποτού που θα ξεκινούν από το ταπεινό ψωμοτύρι και θα φτάνουν στα φουαγκρά και τα αυγοτάραχα. Και 3-4 φαγητά, όπως μοσχαράκι στη κατσαρόλα, κατσικάκι και κοτόπουλο στο φούρνο, μια ωραία μακαρόνια με κιμά. Κοιτάω τα τραπέζια, έχουν απλές ξύλινες καρέκλες αλλά διανίζονται και με κάποιες πιο «αμπιγιέ», βελούδινες. «Α, εδώ θα κάθονται όσοι θα αναγορεύονται σε βασίλισσα της βραδιάς, ανεξαρτήτως φύλου» μου λέει ο Λίτινας και μου σκάει πονηρό χαμόγελο. Δεν σας λέω άλλα, η Βασίλισσα ανοίγει επίσημα την Παρασκευή και 13, να πάτε, είναι υπέροχο και σίγουρα το φετινό θέμα συζήτησης στην Αθήνα.

Ιερά Οδός 64 & Βεροίας 13, Βοτανικός, 2103459299

VARIOUSARTISTS Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ακούει κανείς;

Θα βρει κάποιος «υπεύθυνος» ένα λογικό επιχείρημα να πει –τώρα που το θέμα του ΦΠΑ είναι talk of the town– γιατί το βιβλίο και ο δίσκος έχουν διαφορετικό ΦΠΑ, γιατί η συναυλία φορολογείται περισσότερο από τη θεατρική παράσταση;

Τι είδους «πολιτιστικός ρατσισμός» είναι αυτός; Ποιος κρίνει και με ποια κριτήρια ότι άλλο η μουσική και άλλο το βιβλίο, άλλο η συναυλία και άλλο το θέατρο; Στη χώρα του «ό,τι να 'ναι» όλα συνεχίζουν να κανονίζονται στη διακεκαυμένη ζώνη πέραν της κοινής λογικής η οποία διαρκώς θυσιάζεται ως άλλη Ιφιγένεια για να πλεύσουν τα πλοία. Όμως... «με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα βάζω, τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε;». Τα πλοία δεν πάνε πουθενά, τα πανιά δεν φουσκώνουν, η ακινησία είναι πλήρης.

Μέσα σε αυτό το σουρεαλιστικό σκηνικό που έχει χρόνια

να συναντηθεί με τη λογική και να πει μια κουβέντα με τα πραγματικά προβλήματα, συνεχίζουν να βγαίνουν δίσκοι και να γίνονται συναυλίες και μάλιστα χωρίς φωνασκίες, αντίθετα με άλλους αντιπαραγωγικούς κλάδους που έχουν όμως ισχυρή συνδικαλιστική εκπροσώπηση και μπορούν να κάνουν φασαρία και... ω του θαύματος(!) να εισακουόνται. Συμπέρασμα; Και μόνο που κυκλοφορούν ακόμη δίσκοι στην Ελλάδα είναι ένας άθλος...

Theodore - It Is But It's Not

Ο συμφωνικός μεγαλοϊδεατισμός και οι «εύκολες» μελωδίες αδικούν τις εμφανείς δυνατότητες του Theodore, που τις ακούς στο παίξιμο του πιάνου του, στα λίγα τραγούδια που καταφεύγει στην απλότητα κι όταν ερμηνεύει προς τα μέσα κι όχι προς τα έξω.

Λάμπρος Παπαλέξης & Οι Χτισμένες... των Θεμελίων - Δηλητήριο ποτισμένο με αγάπη

Με θητεία στο ελληνικό ροκ (Σαύρα των Βασιλικών Δρόμων, Φάντης Μπαστούνι & οι Άσσοι), ο Λάμπρος Παπαλέξης ευφωρείται από τη μεγάλη εικόνα, αυτή που έχτισαν ο Ντίλαν, οι Byrds και οι Band, οι Doors και οι Velvets κι ακόμη δεν λείπει να πέσει. Καλά παιξίματα, ωραίοι φίλοι που συνδράμουν, στίχοι που έρχονται από τον μπιτνικό σουρεαλισμό, αυτό που λέμε: ένας δίσκος συνεπής, όπως παλιά.

Κος Κ. - 40 μέρες

Ιδιοσυγκρασιακός καλλιτέχνης με λόγο που καθράρει στη στιγμή, σε εσταντάνε της ζωής, που αφηγείται ιστορίες που θα μπορούσαν να είναι και μικρά διηγήματα, με σαρκασμό, χιούμορ και ειρωνεία, με θεατρικό στιλ και έναν ήχο που δεν συνοδεύει απλώς το λόγο αλλά τον γδέρνει, τον ματώνει, τον πονάει και μετά τον γλυκαίνει. Απ' αυτές τις περιπτώσεις που ή γουστάρεις πολύ ή απεχθάνεσαι.

Vinyl Suicide - Homeward Bound

Συνεπής και φροντισμένη pop, με γυναικεία φωνητικά που βοηθάνε το αισθητικό αποτέλεσμα και με ιδέες που χωρίς να είναι ανατρεπτικές δημιουργούν μια ίντριγκα. Αυτό που λες «ενθαρρυντικό ντεμπούτο».

→ makismilatos@gmail.com

TO SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

WEDDING SINGERS

Your right to party

Party time είναι και ξεκίνησαν. Οι **Wedding Singers** εστίασαν σε μια συγκεκριμένη ιδέα. Να παίζουν διασκευές από τα nineties. Ο κόσμος να χορεύει. Έγιναν ένα από τα πιο πετυχημένα resident σχήματα της Αθήνας με τα γουεντινικά live στο K44. Τον Οκτώβριο του 2015 με το τραγούδι τους «Electric Wire» κέρδισαν το διαγωνισμό του **Jumping Fish** της COSMOTE για τη δημιουργία δίσκου με δικές τους συνθέσεις. Αναμένεται στα μέσα του 2016. Μέχρι τότε ετοιμάζουν ανανεωμένοι την πρώτη τους χειμερινή εμφάνιση την Πέμπτη στο **Gazarte**, προειδοποιώντας για διαγαλαξιακό τσουνάμι. Ο **Θοδωρής Μαυρογιώργης** εξηγείται...

Πώς ξεκίνησε η ιδέα ενός live group με hits διασκευές;

Ήταν περισσότερο η ανάγκη που είχαμε να αναβιώσουμε τα εφηβικά μας πάρτι. Και χωρίς να «καρφωνόμαστε» για την ηλικία μας απλά τα 90s μας σημάδεψαν, ομολογουμένως. Έτσι κι αλλιώς υπήρχαν διασκευομπάντες που έπαιζαν όλες τις υπόλοιπες δεκαετίες, αλλά για τη δεκαετία του '90 δεν υπήρχε κάτι στο μουσικό χώρο.

Ποια είναι τα 10 πράγματα που αγαπάτε στα nineties; Οι Prodigy, η έξαρση της χορευτικής μουσικής, ότι ακόμα

ήμασταν πιτσιρικάδες και είχαμε άγνοια κινδύνου, το ντεμπούτο των Radiohead το '92, οι σαλοπέτες, τα ψηλό-μεσα τζιν στα κορίτσια όπως και τα μεσάτα μίνι φουστάνια, οι βότες στα σακάκια, η Eva Herzigova, η Linda Evangelista, το «Nevermind» των Nirvana, το μουντιάλ του '94, το πρώτο πρωτάθλημα του γαύρου μετά από δέκα χρόνια, τα χρωματιστά Sony με τα πορτάκια και την κεραία... ωχ ξεπεράσαμε τα δέκα, ε;

Χορεύει η Αθήνα; Χωρίς καμία επιφύλαξη η απάντηση είναι ΝΑΙ. Και χαίρομαστε πάρα πολύ για αυτό. Ειδικά στην περίοδο που ζούμε είναι ό,τι καλύτερο μπορείς να κάνεις. Άλλωστε κανείς δεν θέλει να χτυπήσει :)

Πού βρίσκετε συνήθως το καλύτερο dance κοινό; Αυτό είναι κάτι που πάντα θα μας εκπλήσσει. Έχουμε περάσει υπέρροχα σε γάμους που έχουμε παίξει, σε clubs στην επαρχία και φυσικά στην Αθήνα, αλλά ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις πού θα ξεσπάσει το πραγματικό πανηγύρι και θα κρύβεται ένας δεινός χορευτής. Σίγουρα στο Μέγαρο Μουσικής, φέτος το καλοκαίρι, νομίζουμε πως συσπειρώθηκε ένα μεγάλο κομμάτι του κοινού που θέλει και καταφέρνει ακόμα να χορεύει.

Τι κάνουν οι WS τη μέρα; Αυτή είναι μια τεράστια ιστορία. Ένας από εμάς έχει ένα παιδί να μεγαλώσει, άλλος έχει να τρέξει σε μαθήματα, άλλος να

οργανώσει τα επόμενα live, σίγουρα πάντως μέσα στη μέρα όλοι μας έχουμε να ρίξουμε μια ματιά στο νέο πρόγραμμα των WedSins το οποίο είναι απαιτητικό και θέλει υπονομιδία για να το κωνέψεις. Και θα το απολαύσετε όσοι έρθετε βόλτα στο Gazarte την Πέμπτη 12/11.

Πόσο διαφοροποιείτε το set list ανάλογα με το χώρο που παίζετε; Τι ετοιμάζετε για το Gazarte; Το setlist διαφοροποιείται ανάλογα με τις ανάγκες περισσότερο παρά με το χώρο. Στο Gazarte ετοιμάζονται μεγάλα πράγματα. Σίγουρα θα ακούσετε αναζωογονητικά ανανεωμένο το setlist των WedSins, και μπερδεμένα διαφορετικά κάποια από τα κομμάτια που παίζονταν ήδη στα live μας. Και φυσικά το «Electric Wire».

Ποιο τραγούδι θα αφιερώνατε στην Αθήνα; Το «Bulls on Parade» είναι το πρώτο πράγμα που έρχεται στο μυαλό, είναι η αλήθεια. Αλλά επειδή εμείς την αγαπάμε την Αθήνα βαθιά και ανιδιοτελώς, θα της αφιερώναμε το «Need You Tonight» των INXS.

Ποια ήταν η εμπειρία σας από το διαγωνισμό και την ανάδειξή σας από το Jumping Fish της COSMOTE; Ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για την μπάντα γιατί μέχρι στιγμής δεν είχαμε συμμετάσχει σε διαγωνισμό και δεν είχαμε εκτεθεί στο κοινό κατά αυτό τον τρόπο. Επίσης, ήταν μια

καλή ευκαιρία να μετρήσουμε και τη δυναμική της μπάντας αλλά και την αγάπη των φίλων και των μάχιμων γουεντινικών. Όπως και να έχει, τέλος καλό όλα καλά.

Είναι κατά τη γνώμη σου ενθαρρυντική η παρουσία ενός μεγάλου χορηγού, όπως η COSMOTE, πίσω από το Jumping Fish; Φυσικά και είναι ενθαρρυντική. Η COSMOTE έχει υπάρξει χορηγός σε πολύ μεγάλα events, οπότε είχε μεγάλη σημασία και για το διαγωνισμό του Jumping Fish της COSMOTE και προφανώς για τους συμμετέχοντες. Άλλωστε η αλήθεια είναι πως από αυτές τις εταιρείες τόσο μεγάλου βεληνικού περιμένει η κοινωνία υποστηρικτικές δράσεις.

Ποια είναι τα οφέλη από τη νίκη σας στο διαγωνισμό του Jumping Fish της COSMOTE; Τα οφέλη είναι πολλαπλά. Το τραγούδι μας «Electric Wire» ακούστηκε και ακούγεται πολύ περισσότερο στους ραδιοφωνικούς σταθμούς, είχαμε τη δυνατότητα να απευθυνθούμε σε πολύ περισσότερο κοινό και φυσικά να κυκλοφορήσουμε τον πρώτο μας ολοκληρωμένο δίσκο.

Gazarte, Roof Stage, Βουτάδων 32-34, Γκάζι. Έναρξη 22.00. Είσοδος €8. Στις 12/11.

www.athensvoice.gr
Όλη η συνέντευξη στο site

ΦΩΤΟ: CYNTHIA KOSTAKI

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΑΔΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΗ ΔΑΣΚΑΛΟΥ - MONIE MONIE CONNIENTE

ΟΤΑΝ ΣΟΥ ΛΕΩ ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙΣ!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα θέαμα που
η Θεσσαλονίκη
το προσκυνάει.

«Ο Σερραίος ονειρεύεται να ζήσει στη Θεσσαλονίκη, ο Θεσσαλονικιός να πάει στην Αθήνα, κι ο Αθηναίος να καινοτομήσει στη Νέα Υόρκη. Αυτόν τον Νεοϋορκέζο, που δεν έχει πού να πάει και κανένας δεν τον νοιάζεται, εγώ αυτόν λυπάμαι!».

Συμβαίνει κάτι φοβερό φέτος με τον **Διογένη Δασκάλου** και τους **Monie Monie Conniente** κάθε Παρασκευή βράδυ που εμφανίζονται στο Biscotto cafe του Mediterranean Cosmos: εμ μπλαμπλά, εμ λαλά, κοινώς λαϊκό προσκύνημα και συνωστισμός μέγας, καθώς αρχηγός και μπάντα φέτος το χειμώνα προσφέρουν ένα θέαμα που η Θεσσαλονίκη το προσκυνάει.

Κάθε παράσταση είναι sold out μέρες πριν, μουσική και πρόζα μοιάζει να δένουν ιδανικά, και τρεις ώρες μετά το πέρας αυτού του ντανταϊστικού λαϊκού πανηγυριού, όταν κοινό και καλλιτέχνες τραγουδούν εν χορώ το «Ντιρλαντά ντιρλανταντά», η ατμόσφαιρα έχει κάτι το διονυσιακό. Και αποθεωτικό. Καμπαρετζίδικο, πανκ ροκ, ατακαδόρικο, γλυκά βέβηλο μα και τρυφερό συνάμα, γλεντζέδικο και οξύ ταυτόχρονα, καθώς ο σκωπτικός αυτός «άνθρωπος» τυγχάνει ένας διεστραμμένα εξαισιος χιουμορίστας, το θέαμα των Conniente είναι φάρμακο και λύτρωση τούτες τις μέρες που η πραγματικότητα και η επικαιρό-

τητα χαστουκίζουν από παντού. Και αυτή η μεγατόνων συγκινητική έναρξη της παράστασης, καθώς από τον προτζέκτορα οι εικόνες των πνιγμένων προσφυγόπουλων και τα караβάνια που «ταξιδεύουν» για την «Ευρώπη γη της ευτυχίας» βρίσκει την μπάντα να παιανίζει το θέμα από τον «Καιρό των Τσιγγάνων» αντικριστά με το «Σ' το 'πα και σ' το ξαναλέω, στο γιαλό μην κατεβείς», είναι ένα τραγικό ίντρο που το ξεκαθαρίζει: θα πιούμε, θα τραγουδήσουμε, θα βανδαλίσουμε και θα κανιβαλίσουμε, όπως πρέπει να ξεδίνουμε τις Παρασκευές «εμείς οι Δυτικοί». Μα όσο και να περάσουμε τέλεια, μερικά μίλια δίπλα μας κάποιοι μεθάνε με αλμυρά νερό και πνίγονται. Όχι από τα γέλια, μα από το «όνειρο».

Ο Δασκάλου υπήρξε ανέκαθεν πολιτικός καλλιτέχνης. Ανένταχτος, μοναχικός, μα πάντα πολιτικός! Υπό την έννοια πως αυτό που χρόνια τώρα παρουσιάζει με τη μορφή σατιρικής επιθεώρησης, αφορά το σύμπαν που μας περιβάλλει. Από το μικρο- της καθημερινής διαβίωσης όπως την ανασκολοπίζει, καθώς, περιφερόμενος εις τους γηπεδικούς αγρούς της Τούμπας, ακούει αλλόφρονες Παοκίστας να άδουν σουρεαλιστικώς «Κρύο μαμιέται η μάνα σου» έως το μακρο- των εθνικών ειδήσεων περί υποψηφιότητας Τζιτζικώστα που τυγχάνει «εξαιρετική επιλογή για την αρχηγία, αφού με δυο g στο επίθετο, θα βοηθήσει να το βρούμε κι εμείς που χρόνια τώρα το ψάχνουμε το μαμίδι το σημείο g και παίρνουμε τα gría μας».

Όσο για το soundtack, δεν δείχνει έλεος, μα το Θεό, δεν έχει το Θεό του. Πατί διαθέτει στα μετόπισθέν του μίαν υπερκομπανία πνευστών. Με την ίδια ευκολία που κελαηδούν το «The Snake» του Al Wilson, το γυρίζουν στο «Απορώ» του Βασίλη Καρρά, εκτελεσμένα both με αίσθη-

ση Νέας Ορλεάνης αλλά και θρακιώτικου γλεντιού. Μόνο ο Χρόνης Αηδονίδης λείπει με τους «ασκούς» του, καθώς ο ρυθμός και η ένταση της γιορτής απογειώνονται, όταν «I put a spell on you» και «Μαργούδι» συνομολογούν μέθεξη σπουδαία και πάρτι γκράντε.

Πρέπει να τη δεις την «Εσχάτη Κωμωδία», οι λέξεις είναι φτωχές και οι περιγραφές ούτε κατά διάνοια μπορούν να πιάσουν το σπινθήρα και τη φλόγα που καίει κάθε Παρασκευή βράδυ στο Biscotto cafe του Mediterranean Cosmos. Ιδρώνει και λυσομανά στο πάλκο ο Δασκάλου, φτύνει τις λέξεις με ορμή και φόρα δράκου. Αλωνίζει και δεν χαρίζεται σε κανέναν, μα δεν είναι μόνο η δύναμη και η ένταση της πολιτικοκοινωνικής σάτιρας που αναφλέγουν σαν πύραυλο τη φετινή του παράσταση. Είναι κι αυτή η στοργική, ενδοσκοπική επιστροφή που κάνει στη γενέτειρα και τους ήρωες των παιδικών του χρόνων, εκεί στα «Σιέρρας» Λέονε Μακεδόνια, με τις ντοπιολαλιές και τις γριές που πίνουν ακόμα «καφούδ», όπως τον λέγανε παλιά τον καφέ πριν μετονομαστεί σε «λούγκο». Ή όταν πιάνει να ενθουμείται τα τόσα ρέιβ πάρτι που επήγε, μα ούτε ένας δεν φιλοτιμήθηκε να «ρίξει κάτι στο ποτό μου». Και δώσ' του πίσω του οι μουσικάντηδες να παίζουν το «Πάρτε, κύριε, λαχεία» του Σπύρου Ζαγοραίου σε ρυθμό τέκνο με μπίτια σηκωμένα από τους Underworld! Πανζουρλισμός και έκσταση (όνομα και πράμα) ως τα ουράνια. Αλλά άλλο να σ' το γράφω κι άλλο να τους βλέπεις. Άκου με, αυτό που «συμβαίνει» με τον Διογένη Δασκάλου φέτος το χειμώνα στη Θεσσαλονίκη, είναι της κατηγορίας «ήμουν κι εγώ εκεί»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Σαούλ ή Μποντ:

critic's CHOICE

Ο γιος του Σαούλ (SAUL FRIA) *****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λάσλο Νέμες

ΠΑΙΖΟΥΝ: Γκαμπόρ Ραχνα, Γκαμπόρ Σίπας

Στο στρατόπεδο του Άουσβιτς, ένας *Sonderkommando*, Εβραίος κρατούμενος που βοηθά στη διαχείριση των κρατούμενων, ανακαλύπτει ανάμεσα στα πτώματα αυτό του γιου του. Κι αποφασίζει να του

προσφέρει μια κανονική ταφή, αντί για έναν ομαδικό λάκκο.

Το φιλμ του Λάσλο Νέμες έσκασε με

την ένταση ενός αληθινού σοκ στο φετινό φεστιβάλ των Καννών κι έφυγε από εκεί με το μεγάλο βραβείο της επιτροπής, ακόμη κι αν ειλικρινά του άξιζε κι ο Χρυσός Φοίνικας. Συγκλονιστικά κινηματογραφημένο σε τετράγωνο κάδρο, με τον πρωταγωνιστή «καθαρό» στο πλάνο αλλά όλα γύρω του φλου, σαν το σκηνικό ενός εφιάλτη, το φιλμ μοιάζει με ένα χέρι που τρυπά το στήθος και σου αρπάζει την καρδιά. Και τη σφίγγει δυνατά μέχρι να τελειώσει. Αυτή δεν είναι μια συνηθισμένη ταινία για το Ολοκαύτωμα, δεν είναι μια μελοδραματική ή έστω δραματική ιστορία για ήρωες και θύματα, αλλά μια κυριολεκτική απεικόνιση της κόλασης, μια συγκλονιστική μαρτυρία της παράνοιας που συγκλόνισε την ανθρωπότητα κι ακόμη ρίχνει τη σκιά της στην παγκόσμια Ιστορία. Όμως το φιλμ του Νέμες, δεν είναι ένα μάθημα Ιστορίας, αλλά ένα ταξίδι στο ανθρώπινο σκοτάδι και μαζί ένα σπουδαίο κινηματογραφικό κατόρθωμα εικόνας και ήχου, δύναμης και συναισθηματικής έντασης. Ένα φιλμ που έχει την ορμή και την ασφυκτική ατμόσφαιρα ενός αδυσώπητου θρίλερ που κατορθώνει να μεταδίδει όλο τον τρόμο και τη φρίκη, δίχως καν να την απεικονίζει. Το sound design, η συναισθηματική ένταση και η δύναμη της υποβολής κατορθώνουν να το κάνουν πολύ καλύτερα, και κάπως έτσι ο Λάσλο Νέμες χτίζει μία αληθινά μεγαλειώδη ταινία που απλά σε στοιχειώνει.

Spectre ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σαμ Μέντες

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ντάνιελ Κρεγκ, Λεά Σεντού, Μόνικα Μπελούτσι, Ρέιφ Φάινς, Κριστόφ Βαλς

Με το νέο επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών να θέλει να καταργήσει το πρόγραμμα των πρακτόρων 00, ο Τζέιμς Μποντ τίθεται σε διαθεσιμότητα, αλλά αυτό δεν θα τον σταματήσει από την προσπάθειά του να ανακαλύψει ποιος κρύβεται πίσω από τη μυστική οργάνωση Spectre.

Ο Σαμ Μέντες επιστρέφει στο σύμπαν του 007 και αυτή τη φορά επιχειρεί να ενώσει τις γραμμές σχηματίζοντας μια μεγαλύτερη εικόνα για τον Τζέιμς Μποντ, το παρελθόν και την ιστορία του. Το εγχείρημά του έχει αναμφίβολα ενδιαφέρον, κάτι σαν το σχηματισμό μιας μεγαλύτερης αφήγησης που διατρέχει περισσότερες από μια ταινίες, όμως, ας μη γελοιάστε, οι περισσότεροι από τους πιστούς του Μποντ είναι εκεί για την περιπέτεια, τα gadgets, τις εξωτικές τοποθεσίες, τις ατάκες, τα κορίτσια, τις εκρήξεις, τους κακούς. Και φυσικά το «Spectre» έχει απ' όλα σε χορταστικές δόσεις και μάλιστα αυτή τη φορά αντί για bond girls έχει bond women, όπως η

Μόνικα Μπελούτσι προτιμά να αποκαλεί το ρόλο της. Ναι, το φιλμ είναι χορταστικό, γεμάτο θέαμα και υπερβολική δράση, έξτρα δόση χιούμορ και μια γερή δόση camp, αλλά δεν κατορθώνει να αγγίξει την ένταση του «Skyfall», που ήταν σαφώς καλύτερη ταινία και κατόρθωσε να αγγίξει πολύ πιο ενδιαφέρουσες και ουσιαστικές πλευρές ενός χαρακτήρα που δεν φημίζεται για το βάθος ή την πολυπλοκότητά του.

ΑΚΟΜΗ

>>> Τα Χριστούγεννα πλησιάζουν κι αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να προετοιμαστείτε για περισσότερες ταινίες σαν το «Μια φορά το χρόνο» (*Love the Coopers*) της Τζέσι Νέλσον στο οποίο η Νταϊ-άν Κίτον φιλοδοξεί να οργανώσει τα τέλεια Χριστούγεννα για την οικογένειά της συγκεντρώνοντας τέσσερις γενιές κάτω από την ίδια στέγη. Μόνο που όπως μπορείτε να φανταστείτε από μια κωμωδία για μια δυσλειτουργική οικογένεια, κάτι τέτοιο θα αποδειχθεί ιδιαίτερα δύσκολο.

JUST THE FACTS

Ο γιος του Σαούλ *****
Μια εποχή στην κόλαση

Spectre ***
Το όνομα είναι πάντα Μποντ, Τζέιμς Μποντ

Μια φορά το χρόνο
Ήρθαν τα Χριστούγεννα

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ

ΝΕΕΣ ΦΟΡΜΕΣ

Της ΔΑΝΑΗΣ ΚΑΜΖΟΛΑ

Τι είναι αυτό που κάνει τις παιδικές του παραστάσεις να ξεχωρίζουν; Με αφορμή «Το μόνο ταξίδι της ζωής του» του Γ. Βιζυινού, μας εξηγεί τον τρόπο που δουλεύει.

Τι είναι η παράδοση για εσάς; Εδώ και περίπου 20 χρόνια, εκτός από τη δράση μου στο θέατρο για παιδιά, υπηρετώ, παράλληλα, και με ιδιαίτερη αγάπη το πιο δημοφιλές είδος ελληνικού «μικροθεάτρου», το θέατρο σκιών. Από τα πρώτα μου κιόλας βήματα, γνώρισα και συνεργάστηκα με όλους τους «μετρ» της παραδοσιακής αυτής τέχνης, όπως ο Ευγένιος Σπαθάρης, ο Θανάσης Σπυρόπουλος κ.ά. Αργότερα, και αφού είχα διδαχθεί και βιώσει ένα σπουδαίο είδος θεάτρου των προγόνων μας, συνεχίζοντας το έργο τους, σκέφτηκα πως αυτή η «παράδοση» δεν πρέπει μείνει στο «μουσείο» και να αποτελέσει κομμάτι τού σήμερα. Έτσι, δημιούργησα παραστάσεις στο θέατρο και στο θέατρο σκιών με κεντρικό άξονα το παραδοσιακό στοιχείο, μέσα από νέες φόρμες και ετερόκλητους συνδυασμούς επί σκηνής. Άμεσο παράδειγμα οι μουσικές συναντήσεις των Burger

Project με την Αρετή Κετιμέ ή η συνύπαρξη των χιπ-χοπ Ημισκούμπρα και του ρεμπέτικου σχήματος ΚΟΜΠΑΝΙΑ στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε μια παράσταση Καραγκιόζη. Στις παραστάσεις μου, δηλαδή, μπορεί να διακρίνει κάποιος τη συνύπαρξη παρελθόντος και παρόντος μέσω μιας βιωματικής εμπειρίας στο παρόν. Παράδοση, για μένα, δεν είναι κάτι φολκλόρ, είναι κάτι που συνεχίζεται, εξελίσσεται, είναι μια παρακαταθήκη, που με εμπνέει για δημιουργία στο σήμερα.

Μετά τον «Ερωτόκριτο» επιστρέψετε με έργο του Βιζυινού έχοντας επί σκηνής την Αρετή Κετιμέ να τραγουδάει και να παίζει σαντούρι. Δημιουργείται μια είδους «συγγένεια» μεταξύ των δύο έργων ή είναι ένα είδος σκηνοθετικής υπογραφής; Αγαπώ πολύ να καταπιάνομαι με έργα και κείμενα που είναι γραμμένα ειδικά για παιδιά. Όμως, είναι πραγματικά ασυναγώνιστη η γοητεία και η πρόκληση που να μεταφέρεις στο θέατρο για παιδιά ένα κείμενο γραμμένο για ενήλικους. Η περσινή επιτυχία του «Ερωτόκριτου», ενός έργου εξίσου από το «ενήλικο ρεπερτόριο» γραμμένο σε κρητική διάλεκτο από τον Βιτσέντζο Κορνάρο, κατέδειξε τη δίψα μικρών

και μεγάλων για θέματα που αντλούνται από την ελληνική λογοτεχνία και παράδοση. Φέτος, στο υπέροχο διήγημα του Βιζυινού με ένα μεγάλο θίασο ηθοποιών και μουσικών, με τον Κώστα Αρζόγλου στο ρόλο του παππού και την Αρετή Κετιμέ που μας ταξιδεύει μουσικά από την Κωνσταντινούπολη έως τη Θράκη σε ένα έργο που ακροβατεί μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, νιώθω σε κάθε παράσταση ότι το τελικό αποτέλεσμα με δικαιώνει για την επιλογή αυτού του δύσκολου εγχειρήματος. Αντιμετώπισα τη φετινή παράσταση σαν κάτι καινούργιο με μια ματιά διαφορετική. Στον «Ερωτόκριτο» είχαμε ένα καθαρά μουσικό, αφηγηματικό παραμύθι με έντονο το στοιχείο της κρητικής παράδοσης. Φέτος, όμως, το έργο απαιτεί το χτίσιμο χαρακτήρων και ειδικά των δύο πρωταγωνιστών, δηλαδή του μικρού Γιώργη και του παππού του, φτιάχνοντας μια παράσταση με άρωμα Πόλης και έντονα συναισθήματα.

Γιατί το έργο του Γ. Βιζυινού; Το εκσυγχρονίζετε ή κρατάτε την εποχή; Αναζητώντας ένα κείμενο που να «δένει» με την ταυτότητα του θιάσου και το οποίο να μπορώ να υπηρετήσω με τα μέσα που χρησιμοποιώ στις παραστάσεις μου, μέσα στον πλούτο της ελληνικής λογοτεχνίας, την προσοχή μου τράβηξε αυτό το διήγημα-παραμύθι, όπως μου αρέσει να το αποκαλώ. Το συγκεκριμένο διήγημα του Βιζυινού είναι ένα αριστουργηματικό έργο ως προς τη γλώσσα, τη γραφή, ως προς τον τρόπο που πλέκεται το παραμύθι με την πραγματικότητα μα, πάνω από όλα, ως προς την αποκάλυψη της παιδικής ψυχής. Το έργο κρατά το χαρακτήρα της εποχής όσον αφορά το εικαστικό-σκηνικό αποτέλεσμα και σίγουρα τη μουσική επιλογή. Όμως, το κείμενο, κρατώντας τη μαγεία του

λόγου του Βιζυινού, διασκευάστηκε με τρόπο ώστε να είναι απόλυτα κατανοητό για τους μικρούς θεατές.

Στο έργο θίγεται και το θέμα του θανάτου ενός αγαπημένου προσώπου. Πώς το παρουσιάζετε στην παράσταση; Στη διασκευή του έργου δίνεται ιδιαίτερη έμφαση σε μία από τις πιο τρυφερές σχέσεις, τη σχέση παππού-παιδιού. Η παρουσία του παππού διατρέχει ολόκληρο το έργο. Το παιδί που πάει στην Κωνσταντινούπολη για να γίνει ραφτόπουλο, ονειρεύεται να ζήσει τις ιστορίες που του έχει αφηγηθεί ο παππούς. Ο παππούς, λοιπόν, είναι ένα σημαντικό πρόσωπο στη ζωή του μικρού Γιώργη. Η στιγμή του αποχωρισμού είναι μια καίρια στιγμή, η οποία δίνεται επί σκηνής με συμβολικό τρόπο. Ευτύχημα για εμένα είναι πως τα παιδιά με το δικό τους τρόπο εκλαμβάνουν και ερμηνεύουν την απώλεια, συγγινούνται και συζητούν για αυτό, μετά το τέλος της παράστασης, έχοντας ένα μικρό έναυσμα για συζήτηση με θέμα «Ο κύκλος της ζωής».

Ποια αντίδραση θεατή θυμάστε περισσότερο από παράστασή σας; Όταν πρόκειται για παιδιά-θεατές, οι αντιδράσεις είναι πολλές και άμεσες. Ακόμα και κατά τη διάρκεια της παράστασης. Στις παραστάσεις που δεν παίζω αλλά σκηνοθετώ μου αρέσει να παρακολουθώ τις αντιδράσεις τους, ενώ κάθομαι μαζί τους στο κοινό. Πριν λίγες μέρες, μετά από ένα μουσικό ιντερμέδιο, το σκηνικό αλλάζει γρήγορα, μεταφερόμαστε στο παλάτι του Βασιλιά και ένας λιλιπούτειος θεατής ψιθυρίζει στη μαμά του: «Οουάου, άλλαξε πίστα!»^Α

Θέατρο Κάπηνα, Κυψέλης 2,
Κυψέλη, 2107777104, 210 7777124
τηλ. αγορά: 210 7234567)

www.athensvoice.gr

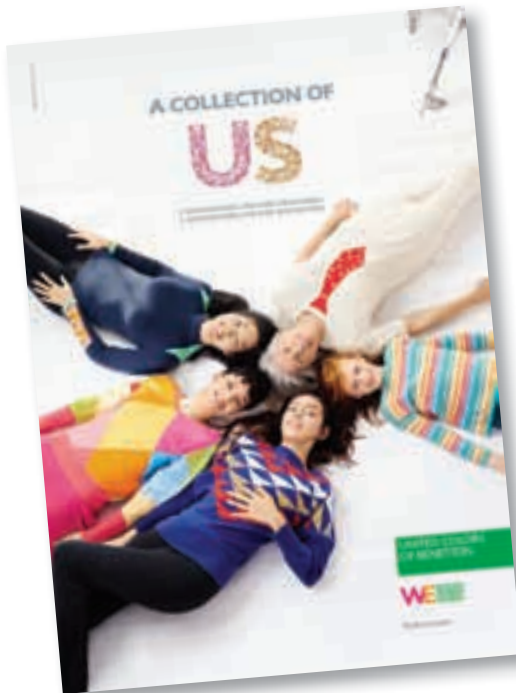
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Women Empowerment

Το φετινό project των Γυναικών των Ηνωμένων Εθνών με στόχο την ισχυροποίηση των γυναικών σε όλο τον κόσμο

Της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΓΙΑΝΝΗ

Πριν από είκοσι χρόνια όταν ένα κορίτσι γεννιόταν, ερχόταν σ' ένα κόσμο ανδροκρατούμενο όπου παγκόσμια μόνο το 11% των γυναικών συμμετείχαν στη πολιτική ζωή, εξήντα εκατομμύρια κορίτσια δεν πήγαιναν ούτε καν στο δημοτικό σχολείο ενώ 59 γυναίκες πέθαιναν κάθε λεπτό από επιπλοκές στην εγκυμοσύνη και στον τοκετό. Σήμερα ο κόσμος έχει αλλάξει. Το ποσοστό των γυναικών που εκλέγονται στα κοινοβούλια έχει διπλασιαστεί, οι θάνατοι κατά τη διάρκεια του τοκετού έχουν μειωθεί κατά 50%, ενώ έχει μειωθεί σημαντικά το ποσοστό των κοριτσιών που δεν πηγαίνουν σχολείο. Παρόλα αυτά όμως η παγκοσμιοποιημένη κοινωνία μας δεν έχει φτάσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Καμία χώρα στον πλανήτη δεν έχει εξασφαλίσει την απόλυτη ισότητα των φύλων και οι γυναίκες εξακολουθούν να αποτελούν την πλειοψηφία των πιο φτωχών και πιο κακοποιημένων πλασμάτων του πλανήτη. Γίνεται λοιπόν περισσότερο κατανοητό από ποτέ ότι αν δεν μπορούμε να σώσουμε τις γυναίκες και τα κορίτσια δεν μπορούμε να σώσουμε το μέλλον. Δεν μπορούμε να μιλάμε για βιώσιμο μέλλον και για βιώσιμη ανάπτυξη όταν ο μισός πληθυσμός στη Γη δεν μπορεί να απολαμβάνει ίσα δικαιώματα και να έχει τις ίδιες ευκαιρίες.

Η ισότητα των φύλων, τα ίδια δικαιώματα στην εργασία και στη μόρφωση ανδρών και γυναικών, αποτελούν έναν από τους βασικούς στόχους του ΟΗΕ που περιέχονται στη φετινή διακήρυξη γνωστή ως Sustainable Development Goals και θα καθορίσει το κόσο μας τα επόμενα 15 χρόνια. Κανένας από τους υπόλοιπους στόχους δεν θα είναι δυνατόν να επιτευχθεί εάν δεν επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Αυτό δεν το λένε μόνο οι άνθρωποι του ΟΗΕ αλλά και τα στοιχεία. Δεν μπορεί για παράδειγμα να εξαλειφθεί η φτώχεια όταν

οι γυναίκες δεν συμμετέχουν με τους ίδιους όρους με τους άνδρες στην εργασία και στη μόρφωση. Όπως αποκαλύπτει έρευνα, εάν οι γυναίκες συμμετείχαν στην εργασία στα ίδια ποσοστά με τους άνδρες το παγκόσμιο ΑΕΠ θα ήταν ανεβασμένο κατά 28 τρις δολάρια, ενώ ένας επιπλέον χρόνος στο δημοτικό σχολείο θα αύξανε τους μισθούς των γυναικών από 10-20%.

Η προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών, η πρόσβαση στην εργασία και στην εκπαίδευση είναι σε τελευταία ανάλυση και θέμα αξιοπρέπειας μιας κοινωνίας. Γι' αυτό και ο ΟΗΕ τοποθετεί το θέμα των γυναικών στην καρδιά αυτής της ατζέντας. Ωστόσο για να επιτευχθεί χρειάζεται η αλλαγή νοοτροπιών και η συνεργασία όλων. Κρατών, ΜΚΟ, φορέων, κοινωνίας και επιχειρήσεων.

Η πρώτη ανταπόκριση στο κάλεσμα των Ηνωμένων Εθνών ήρθε από την εταιρεία Benetton. Μια εταιρεία που είναι γνωστή από τις κοινωνικές καμπάνιες και τη μακρόχρονη δέσμευσή της για το χτίσιμο ενός ειρηνικού και βιώσιμου κόσμου χωρίς μίσος και διακρίσεις. Η Benetton σε συνεργασία με τις Γυναίκες των Ηνωμένων Εθνών (UN Women) δημιουργεί και χρηματοδοτεί με 2 εκατομμύρια ευρώ το πρόγραμμα **Women Empowerment**. Πρόκειται για ένα project που στοχεύει στην υποστήριξη και ισχυροποίηση των γυναικών σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η πρώτη φάση αυτής της πρωτοβουλίας θα εστιάσει στις γυναίκες που απασχολούνται στον τομέα του έτοιμου ενδύματος. Ειδικά προγράμματα σε εργοστάσια για τις εργαζόμενες μπτέρες και τα παιδιά τους, οικονομική βοήθεια για δραστηριότητες των γυναικών και προάσπιση και επικοινωνία των δικαιωμάτων τους.

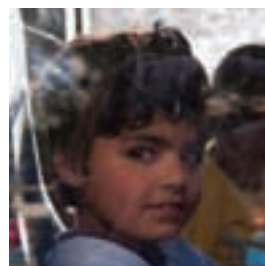
Σε δεύτερη φάση το WE Program της Benetton σε συνεργασία με ΜΚΟ και άλλους Οργανισμούς που παλεύουν για τα δικαιώματα των γυναικών θα ασχοληθεί με τα μεγάλα προβλήματα που βασανίζουν τις γυναίκες ιδιαίτερα στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Το 60% των αναλφάβητων παιδιών παγκοσμίως είναι γένους θηλυκού. Εκατομμύρια κορίτσια παντρεύονται σε πολύ μικρή ηλικία, ενώ τα κορίτσια είναι η ευπαθής εκείνη κοινωνική ομάδα που γίνεται συχνά θύμα σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Τέλος όταν η πόρτα ενός σχολείου ανοίγει για ένα κορίτσι, συγχρόνως ανοίγουν χιλιάδες πόρτες ευκαιριών για βελτιωμένη και αξιοπρεπή διαβίωση. Το πρόγραμμα Women Empowerment επενδύει στην παιδεία των γυναικών. Η ενδυνάμωση των γυναικών μέσω της μόρφωσής τους είναι σε τελευταία ανάλυση αυτή η που θα καταρρίψει τους δαίμονες της βίας και της σεξουαλικής κακοποίησης και θα συντελέσει στη δημιουργία μιας βιώσιμης κοινωνίας και τελικά ενός βιώσιμου κόσμου. ●

MANTILIA ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

Επιτέλους ήρθαν τα μεταξωτά μαντίλια με τους πίνακες αυτοκινητών και μονοθέσιων Formula 1 της ζωγράφου **Μίνας Βαλυράκη**. Τα Mina P.V + TDS (the Drivers Society) silk scarves & poschets, όπως είναι το όνομα της σειράς, τυπώνονται στο Κόμο μαζί με τα Hermès και τα Gucci και βγαίνουν σε πολλά σχήματα και μεγέθη. Από 13/11, Gallery Artion, Βουκουρεστίου 21, Αθήνα

Η ACS ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Το Χαμόγελο του Παιδιού και η ACS ενώνουν τις δυνάμεις τους, δημιουργώντας ασφαλές «πέρασμα» για τη μεταφορά βασικών αγαθών στις σημαντικότερες περιοχές άφιξης και παραμονής των προσφύγων. Έως και την Παρασκευή 13/11 όσοι θέλουν να προσφέρουν τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης μπορούν να τα παραδίδουν στα καταστήματα ACS πανελλαδικά και η εταιρεία θα τα παραδώσει στα Κέντρα Υποδοχής Προσφύγων σε Λέσβο, Κω, Χίο και Σάμο, δωρεάν και με ασφάλεια. Τα είδη θα πρέπει να παραδίδονται σε κλειστές συσκευασίες εντός χαρτοκιβωτίων και με την ένδειξη «Για το Χαμόγελο του Παιδιού - ACS» καθώς και τον προορισμό (π.χ. Σάμος).

THE GRINDER ΣΤΟ FOX LIFE

Πρεμιέρα έκανε την Παρασκευή 6/11 στο FOX Life η πολυαναμενόμενη σειρά «The Grinder», με πρωταγωνιστή τον Rob Lowe, που ακολουθεί τις περιπέτειες ενός διάσημου ηθοποιού, ο οποίος, όταν ολοκληρώθηκε η νομική σειρά στην οποία πρωταγωνιστούσε, αποφάσισε να ασκήσει το επάγγελμα και εκτός οθόνης, χωρίς πτυχίο, άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και φυσικά χωρίς καμία εμπειρία από κανονικές δίκες. Η σειρά θα προβάλλεται κάθε Παρασκευή στις 21.45 ενώ όλα τα επεισόδια θα είναι διαθέσιμα on demand μέσω FOX Play. Το FOX Life είναι διαθέσιμο μέσω Nova, OTE TV και Cyta Hellas.

ΤΟ ATHENS MOSAIC ΤΗΣ HEINEKEN

Λίγες ημέρες έχουν μείνει για να βάλεις την υπογραφή σου σε ένα νέο έργο τέχνης, φτιαγμένο από όλους όσους αγαπούν την Αθήνα! Μπες στο www.heineken.gr/athensmosaic, φτιάξε την ψηφίδα σου, γράφοντας «τι δεν θα άλλαζες με τίποτα στην Αθήνα» και κάνε και τη δική σου άποψη ένα αναπόσπαστο κομμάτι της πόλης. Όλα τα μηνύματα θα αποτυπωθούν σε ψηφίδες οι οποίες θα συνθέσουν ένα αναλλοίωτο στο χρόνο στολίδι για την πόλη, ένα μωσαϊκό φτιαγμένο από τους ίδιους τους Αθηναίους. Το Μωσαϊκό της Αθήνας θα αποκαλυφθεί με ένα μεγάλο event στα μέσα Νοεμβρίου. Stay tuned #openathens

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΜΕΤΡΟ

9/11, 19.30, εσύ σγουρά ξανθά μαλλιά, γαλαζομάτης, πριν κατέβω Πανεπιστήμιο με κοιτάξεις έντονα, χαμογελάσαμε, σου 'πα έ-χεις ωραία μαλλιά, αλήθεια ήταν...

ΟΜΟΝΟΙΑ

Μετρό, έψαξες το βλέμμα μου, πρόλαβα μόνο να σε χαιρετήσω και να σου χαμογελάσω πριν φύγει ο συρμός! Βρες με στο mikel_g_g@hotmail.com

ΜΕΤΡΟ

Πανεπιστήμιο 6/11 με ρώ-τησες αν η γραμμή Ελληνι-κό πάει προς Σύνταγμα. Σου είπα μάλλον ναι, γελάσαμε και σ' έχασα. Στείλε μου romaxair@hotmail.com

ΠΑΝΤΕΙΟΣ

Καθόσουν δίπλα μου σ' ένα καφέ πίσω από την Πάντειο

μ' ένα φίλο σου, μιλούσατε για σπίτια, υπέροχα μάτια, καστανή. Έλα πάλι, δεν μπο-ρώ να σε ξεχάσω.

ΝΕΟ ΨΥΧΙΚΟ

Πριν από ένα χρόνο έξω από το Ταχυδρομείο, έβρε-χε, με ακολούθησες με το αμάξι, έχασα τον αριθμό σου, σε λένε Αλέξανδρο. Σε αναζήτησα, αν το δεις...

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Σε βλέπω κάθε μέρα και ακόμα πιστεύω ότι παρ' όλα τα airmax σου, είσαι η πιο υ-πέροχη γυναίκα που ξέρω! Ακόμα και αν μουρμουράω γιατί πρέπει!

550

Μελαχρινή με τα μαλλιά πιασμένα κότσο ψηλά, πολύ γλυκιά, με δύο μαρ-γαριτάρια στο δεξί αυτί και κρικό στη μύτη. Πήρες το λεωφορείο την Πέμπτη το

πρωί και κατέβηκες στο Υγεία.

VILLAGE CINEMAS

Στο Παγκράτι 4/5 βράδυ. Φορούσες μοβ μπλούζα και γκρι φόρμα, είδαμε τον «Τε-λευταίο κυνηγό μαγισσών». Απάντησέ μου αν το δεις....

ΜΕΤΡΟ

Αργυρούπολη 7/11 γύρω στις 4 το μεσημέρι. Κοιτα-ζόμασταν. Φορούσες γκρι μπλουζάκι και φόρμα. Κατέ-βηκα Σύνταγμα, εσύ συνέ-χισες. Ελπίζω να το δεις....!

INSTITUT FRANCAIS

3/11, αφιέρωμα στο ζω-γράφο Fragonard. Στις 8.30 περίπου, είμαι η κοπέλα που παραχώρησες τα α-κουστικά της μετάφρασης. Ήταν η πιο ευγενική γλυκιά-χειρονομία. Σε ευχαρίστη-σα, πολύ σύντομα θέλω να επανορθώσω!

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Το πρόβλημα είναι πως όσο και να κάνω τα στραβά μάτια δεν ταιριάζουμε, τελικά. Φ. θα το παλέψω ωστόσο, πριν πάρω την απόφαση.	Νέος αγρότης μόνος σε βρή-κε. Κι εσύ τον αποπαίρνεις; Γιατί;	Έχω βαρεθεί να περιμένω να... μεγαλώσεις.
	Πότε επιτέλους, Χριστίνα, θα φύγεις από τους δικούς σου;	Θέλω να σου στείλω και από εδώ χρόνια πολλά, Άγγελέ μου.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...	οικονομικά ανεξάρτητη με σημαντική ακίνητη περιου-σία, επιθυμεί μια σοβαρή γνωριμία με κύριο έως 65 ετών ο οποίος κατά προτί-	μηση να είναι γιατρός, αξιω-ματικός ή δικηγόρος. «Πάπ-πας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr
Αβαντάζ. Γοπτευτική ψυ-χολόγος 50 ετών, πολύ ευχάριστη προσωπικότητα,		

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Κεντρική Πλατεία, Ιάσονος 18
Ετοιμοπαράδοτο ισόγειο διαμέρισμα 45 τ.μ., διπλά τζάμια, ηλεκτρικά ρολά, ροτές ασφαλείας, κουζίνα και λουτρό minimal, A/C, συναγερμός, ολοκληρωμένος κήπος. Τιμή € 110.000.
πληρ. 6977 785793, 210 3635.508

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Κυκλώπων 25
Οροφδιαμέρισμα 95 τ.μ., 5ου ορόφου, ετοιμοπαρά-δοτο, 3 υπνοδωμάτια, 2 μπάνια, ανεξάρτητη θέρμανση αερίου, δρύινα πατώματα, κλιματισμός, parking υπο-γείου, σχεδιασμός και κατασκευή υψηλών προδιαγρα-φών. € 210.000, πληρ. 210 3635.508, 6977 785793

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Μυρτώ μου... πριν δυο μήνες ξεκίνησα στη νέα μου δου-λειά (part time, μη φαντα-στείς τίποτα φοβερό) αλλά χάρηκα γιατί ήμουν πολύ καιρό άνεργη, άσε που είχα πάθει και κατάθλιψη από το καθιστό. Στο θέμα μας: στο διπλανό γραφείο από μένα κάθεται ο Φ, ένας άντρας πολύ ζεστός και φιλικός, με όμορφα καστανά μά-τια και γλυκό χαμόγελο. Από την πρώτη στιγμή προσφέρθηκε να με βοηθήσει να προσαρμοστώ και όπως είπε, «να μου δείξει τα κατατόπια» της δουλειάς. Σιγά-σιγά αρχίσαμε να κάνουμε λίγο παρέα, να μιλάμε και για πιο προσωπικά θέματα, μερικές φορές φύγαμε μαζί και πήγαμε για καφέ στο κέντρο, ένα βράδυ βγήκα-με παρέα από τη δουλειά και λύσσαξε να με γυρίσει σπίτι με το αυτοκίνητο ενώ μια άλλη κοπέλα την άφησε να φύγει με ταξί... και κάπως μέσα σε όλο αυτό που συμβαίνει νιώθω ότι αρχίζω να τον ερωτεύομαι. Το πρό-βλημα είναι ότι ο Φ έχει περιέργη φήμη... Όχι, δεν είναι γκέι, αν σκέ-φτηκες αυτό! Στο γραφείο ακούγεται μεταξύ αστείου και σοβαρού ότι έχει «μεγάλη» καρδιά και ότι βαριέται από την πρώτη βδομάδα αλλά και ο ίδιος κάνει συνέχεια αστεία του στιλ «από κανάρα σε κανάρα θα πετάω» και κοροϊδεύει τον παντρεμένο συ-νάδελφό μας ότι καλά να πάθει που τώρα τρώει παντόφλα κ.λπ. Δεν ξέ-ρω τι να κάνω και πώς να το χειριστώ αλλά νομίζω ότι και εκείνος ενδια-φέρεται για μένα, ελπίζω πιο σοβαρά από μια ξεπέτα. Δ.

Ελπίζετε, τζάμπα είναι. Πάντως ο τύπος που γκαρίζει μέσα στο γραφείο «από κα-νάρα σε κανάρα θα πετάω» και δηλώνει με κάθε πιθανό φωνακλάδικο τρόπο την «ε-λευθερία» του (εκτός από το ότι εμένα μου φαίνεται λίγο μαλάκας) προφανώς χρη-σιμοποιεί αυτό τον κομψό και ευρωπαϊκό τρόπο για να σπίνει συρματοπλέγματα. Δεν πειράζει, μέσα στο παιχνίδι είναι όλα. Άμα τον γουστάρετε και περνάτε καλά μα-ζί του οκ, αρκεί να μην πάτε και πέσετε με τα μούτρα πάνω στο συρματοπλέγμα.
Υ.Γ. 1 Πιο γελοία φράση από το «τρως πα-ντόφλα» υπάρχει;

Όταν είσαι 17 χρονών όλα μοιάζουν με κακό όνειρο. Το μέλλον μπροστά δείχνει σκοτεινό και χωρίς ελπίδα. Δεν υπάρχει κανένας γύρω σου, δεν σε θέλει κανείς και όλοι αυτοί που θέλεις εσύ είναι με άλλες κοπέλες. Στη ζωή σου δεν έχεις αποφασίσει τι σου αρέσει να κάνεις. Όσο για τους γονείς... κατά τύχη σε έφεραν κι αυ-

τοί στον κόσμο χωρίς πραγματικά να σε θέλουν. Αν σε ήθελαν, θα έδιναν περισσότερη σημασία στο πώς αι-σθάνεσαι παρά στις επιδόσεις σου. Με τη μητέρα μου η σχέση μας είναι σαν ξένες. Μου φωνάζει συνέχεια για τα πράγματα και το δωμάτιό μου σαν υστερικά και δεν καταλαβαί-νει ότι είναι το δωμάτιό ΜΟΥ και τα πράγματά ΜΟΥ, άρα έχω δικαίωμα να τα κάνω ό,τι θέλω και να τα πετάω όπου θέλω. Χτες άνοιξε το συρτάρι του γραφείου μου χωρίς να με ρω-τήσει. Έκπληξη... Βρήκε μέσα ένα πακέτο Camel. Το πήρε, ήρθε στην κουζίνα που έτρωγα και μου το πέ-ταξε στα μούτρα μπροστά στον πα-τέρα μου. Τη μισώ. Όπως και όλο τον κόσμο. Πνίγομαι.

Θα το ξαναπώ ρισκάροντας να μοιάσω με γριά, σοφή κουκουβάγια: όταν είσαι 17, το κάτοπτρό σου είναι μεγεθυντικό, πάρα πολύ μεγεθυντικό – μα πάρα πολύ όμως. Δεν ξέρω τι θα σας παρηγορούσε αλλά το γράμμα σας με έστειλε κατευθείαν στη βι-βλιοθήκη, εκεί που φυλάω τα ημερολόγια των 12-19 μου χρόνων. Υπάρχει σελίδα που γράφει «με τη μαμά μου οι σχέσεις μας είναι κάτι παραπάνω από κακές, ψυ-χρές κι ανάποδες. Την ενδιαφέρει μόνο να ξεμπερδεύει με τους μπελάδες που της δημιουργώ...» και πάει λέγοντας. Εφη-βεία το λένε. Κρατάει λίγο, έχει μυστήρια εφέ, αλλά είναι η περίοδος που ανακαλύ-πτεις τις αντιθέσεις σου με τον κόσμο, τις αντοχές της ψυχής σου και, κυρίως, τις μουσικές που θα γράψουν μέσα σου για πάντα...

Μυρτώ, είναι πολύ κακό να θέλεις να πειραματιστείς στον έρωτα; Είπα στον κολλητό μου ότι με έλκει μια κοπέλα συμφοιτήτριά μου, ενώ μέ-χρι τώρα έκανα μόνο στρέιτ σχέσεις. Εκείνος φρίκαρε πάρα πολύ, άρχισε να λέει ότι δεν με αναγνωρίζει, τι έχω πάθει, και ότι φοβάται ότι θα γίνω λεσβία. Μυρτώ, ταραχτηκε τό-σο που με πήρε το βράδυ τηλεφώνω για να μου πει ότι αν το κάνω με την κοπέλα καλύτερα να τον ξεγράψω και να βρω άλλον κολλητό. Εκείνος λέει δεν θέλει να έχει σχέσεις με ά-τομα που δεν ξέρουν τι τους γίνεται και δεν έχουν αποφασίσει πώς θα βαδίσουν στη ζωή τους αλλά άγο-νται και φέρονται από περιπτώσεις ή περιστάσεις... Δεν θέλω να τον χάσω. Νιώθω όμως πιεσμένη και, για κάποιο λόγο, με έχει πληγώσει η στάση του...

Ή σας γουστάρει ή είναι απλώς ένα χειρι-στικό μαλακισμένο. **Α**

© KATERINA MANIOLESSOU, www.lemonyed.com

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η Αφροδίτη είναι έρωτας, χαρά, διασκέδαση. Είναι όρκοι που ανανεώνονται, είναι ερωτικά ραντεβού, είναι δυνατή επιθυμία για τον Άλλο. Είτε υπάρχει κάποιος είτε όχι, το θέμα της περιόδου είναι η Συντροφικότητα. Οι διαπροσωπικές σχέσεις κυλάνε ήρεμα, οι άλλοι είναι καλόβολοι, ανοιχτοί, συνεργάσιμοι. Ακόμα και οι επαγγελματικές σχέσεις και οι συνεργασίες μπαίνουν κάτω από διαφορετικό φως. Μήπως χρειάζεται να δεις το παρακάτω; Την εξέλιξή σου; Την επόμενη επαγγελματική σου στάση; Ξανά: Εάν είσαι μόνος/η η καρδιά και η λαχτάρα σε σπρώχνουν σαν υπνωτισμένο/η προς εκείνο που φαντάζεσαι ότι μπορεί να γίνει ο Ένας ή η Μία της ζωής σου – αν θα μείνει ή όχι θα φανεί σε λίγο, σημασία τώρα έχει να πάρεις ξανά μπρος, να ζωντανέψεις, να γίνεις ο ορμητικός Κριός που απαιτεί τα πάντα από τη ζωή.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Μπορεί η εργασιακή καθημερινότητα να είναι ανθρώπινη, οι συνάδελφοι πιο συνεργάσιμοι, οι πελάτες πιο συνενοήσιμοι; Ναι. Υπάρχουν μέρες που όλα με ένα μαγικό τρόπο είναι στη θέση τους. Που ευχαριστιέσαι με ό,τι κάνεις, που η ρουτίνα σου δημιουργεί μια αίσθηση ασφάλειας. Η δουλειά προέχει τώρα. Και η υγεία σου. Και το σώμα σου. Και η διατροφή σου. Και οι καθημερινές σου συνήθειες. Τα ζητήματα που ανακύπτουν θα σχετίζονται με πρακτικά κυρίως θέματα και εκκρεμότητες. Μην αφήσεις τη νωχελικότητα να σε αποτρέψει από δουλειές και γυμναστήριο. Κι ακόμα περισσότερο μην αφήσεις στη μέση ό,τι έχεις ξεκινήσει, είτε ονομάζεται εργασία είτε σπουδές είτε μια σχέση που σε ζορίζει αλλά αξίζει τον κόπο.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Τι θέλεις για να είσαι ευχαριστημένος; Να είσαι συνδεδεμένος/η με ένα ευρύ δίκτυο ανθρώπων, να ασχολείσαι με πολλά ενδιαφέροντα πράγματα ταυτόχρονα, να είσαι πομπός και δέκτης πληροφοριών –ανεξαρτήτως σημαντικότητας– και να φλερτάρεις για τη χαρά του φλερτ ακόμα κι αν βρίσκεσαι σε σχέση. Ωραία. Όλα αυτά σου προσφέρονται: έρωτας, φιλίες, ραντεβού, δελεαστικές συναντήσεις, δημιουργικότητα. Ναι, ναι, υπάρχει στην εικόνα βαριά η σκιά του Κρόνου στον Τοξότη που αφαιρεί την ελαφρότητα και αδιαφορεί για τη χαρά και τη διασκέδαση. Ας προσαρμόσουμε λοιπόν τις ευνοϊκές διελεύσεις της Αφροδίτης και του Άρη στον Ζυγό με την Κρόνια επιρροή: οι συναισθηματικές σχέσεις έχουν και προβλήματα και αφήνοντας την καρδιά να πάρει ολοσχερώς το πάνω χέρι μπορεί να είναι επικίνδυνο. Άρα: Ναι στον έρωτα με ρέγουλα και στο ενδεχόμενο της δέσμευσης. Ναι στη δημιουργικότητα που υλοποιείται. Ναι στη διασκέδαση που σε αφήνει νηφάλιο για την επόμενη μέρα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Οικογενειακή θαλπωρή - το σπίτι σαν καταφύγιο μακριά από την τρέλα του κόσμου - πρόσκληση στους αγαπημένους για φαγητό και συναναστροφή - ανανέωση του σπιτιού- στα-

θερότητα/αφροσύιση/σύμνηοια - αναπόληση και νοσταλγία για τις ευτυχισμένες εποχές - η μαμά, ο μπαμπάς, τα παιδικά χρόνια: όταν ζεις ή σκέφτεσαι, ή επιθυμείς κάτι, ή όλα αυτά, η καρδιά σου μελώνει, ημερώνει, αναγαλλιάζει. Η οικογένεια, το σπίτι και όσους θεωρείς οικογένεια βρίσκονται στο μέσον της ζωής σου τώρα. Η οικογενειακή ζεστασιά σου είναι απαραίτητη: χρειάζεσαι κάποιον να σε προσέχει και κάποιον να προσέχεις. Ακόμα και αν πρέπει να ανοίξεις τα φτερά σου και να φύγεις από το σπίτι ξεκινώντας το προσωπικό σου ταξίδι, μια νύμφη που ετοιμάζεται να γίνει πεταλούδα, να θυμάσαι ότι το αίμα νερό δεν γίνεται.

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αρχίζει μια εποχή εντατικής κοινωνικότητας και εξωστρέφειας. Ό,τι αξίζει και είναι σημαντικό, ενδιαφέρον, σοβαρό, αλλά και ανάλαφρο, διασκεδαστικό και ελκυστικό βρίσκεται έξω, στον κόσμο, στην κοινωνία. Συζητήσεις επαγγελματικές, φιλικές συναντήσεις και έξοδοι, θέματα σπουδών, μικρά ταξίδια, διάθεση για επαφές και γνωριμίες, κοινωνικότητα, προσκλήσεις, επιθυμία να δεις ανθρώπους που χαιρεσαι την παρέά τους και αναζήτηση επαγγελματικών διασυνδέσεων ανήκουν στο μενού της περιόδου. Παρόλο που «κόσμος πάει και κόσμος έρχεται» και είσαι ανοιχτός/ή στις καινούργιες γνωριμίες, αφήνοντας περιθώριο για ελκυστικές συναντήσεις, η έμφαση δεν δίνεται σε μια δύναμι ερωτική ιστορία αλλά στη χαρά του λεκτικού πινγκ-πονγκ, στην έξυπνη συζήτηση, στη χαριτωμένη ανταλλαγή φιλοφρονήσεων με ερωτικά υπονοούμενα. Μπορείς να είσαι το μήλον της έριδος, χωρίς να υποκύψεις σε κανένα –λέμε τώρα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Υπάρχουν πολλοί Παρθένοι που δεν μοιάζουν με το πρότυπο του εργασιομανούς, του τελειομανούς και ακαταπόννητου στρατιώτη που έχουμε στο μυαλό μας, ή του διαρκώς απασχολημένου, παραγωγικού Παρθένου που λύνει προβλήματα – δικά του και των άλλων. Στη θέση του έχουμε ένα συνεχώς κουρασμένο άνθρωπο, κάποιον που αναρωτιέται για το νόημα της ζωής, που του λείπει το κίνητρο, που θέλει να είναι κάπου αλλού, που θέλει να αποδράσει, που είναι διαθέσιμος να παραμυθιαστεί με τον οποιοδήποτε, που είναι έτοιμος να πιστέψει σε ένα ανεκπλήρωτο στόχο/όνειρο/αυταπάτη. Η αργή διάλυση του εαυτού, η δυσφορία και η δίψα για το απόλυτο έχουν όνομα: λέγονται Ποσειδώνας και Χείρωνας στους Ιχθύς. Άρα σε κάθε περίπτωση «φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες».

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Η ζωή σε ένα όμορφο περιβάλλον, με λουλούδια στα βάζα, ντυμένος/η με κομψά ρούχα, ακούγοντας υπέροχες μουσικές και μιλώντας για αισθητική και σχέσεις με το αντικείμενο του πόθου σου σε ένα σπίτι μέσα στη φύση ή που βλέπει την πόλη από ψηλά αποτελεί μια πολύ ελκυστική εικόνα για έναν Ζυγό που, φυσικά, είναι πολύ περισσότερα από αυτά τα γοητευτικά κλισέ. Εννοείται ό,τι όπου υπάρχει αγάπη υπάρχει και απόλαυση και, ναι, είναι υ-

Σκορπιέ, τη μια στιγμή έρμαιο των περιστάσεων, την άλλη εξολοθρευτής

πέροχη μια σχέση όταν διαθέτει μια ξένοιαστη τρυφερότητα και ανθίζει στην κατανόηση. Υπάρχει δεν υπάρχει μια τέτοια σχέση, η περίοδος αυτή κάνει την επιθυμία της συντροφικότητας να κοχλάζει. Όμως, όπως καλά ξέρεις, κάθε σχέση χρειάζεται πέρα από την αγάπη και υπομονή, ψυχραιμία, ανεκτικότητα και πολλή συζήτηση. Με δυο λόγια: Είσαι ξανά μέσα στο παιχνίδι των σχέσεων. Είσαι ξανά μέσα στην επαγγελματική αρένα. Χρησιμοποίησε την υπερενέργεια που σου δίνεται με αποφασιστικότητα, σύνεση και πίστη. Welcome back!

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Η ευοίωνη Αφροδίτη στον Ζυγό, που για σένα αποτελεί το σημείο του ηλιακού αστρολογικού χάρτη σου που θεωρείται δύσκολο, δυσεξηγητο και σκοτεινό, δεν μπορεί παρά να φέρνει φως και να δημιουργεί ένα δίκτυ προστασίας. Στον Ζυγό βρίσκεται και ο Άρης που δημιουργεί εργασιακές παρενέργειες, δυσκολίες στην καθημερινότητα, μικροεντάσεις στις σχέσεις. Όπως όμως ήδη είπαμε, η Αφροδίτη λειτουργεί σαν μαξιλάρι απορροφώντας τους πολλούς κραδασμούς. Είναι από τις εποχές που δεν έχεις τον έλεγχο των γεγονότων οπότε μην επεμβαίνεις σε ό,τι δεν μπορείς να αλλάξεις και κυρίως μην προσπαθήσεις να φέρεις τις καταστάσεις και τους ανθρώπους στα μέτρα σου. Να θυμάσαι επίσης ό,τι το σύμπαν/η ζωή/ο θεός/η τύχη/οι συμπτώσεις/το κύμα/η ενέργεια –πες το όπως θέλεις– έχουν τρόπους να στρέφουν τα πράγματα προς τα εκεί που σε εξελίσσουν και σε μαθαίνουν. Ναι, υπάρχει μεταφυσική σε όλα αυτά που συμπυκνώνονται στις λέξεις «αόρατες δυνάμεις» και αντιμετωπίζεται με κατανόηση και πίστη ότι όλα έχουν νόημα και συμβαίνουν για κάποιο λόγο που καταλαβαίνουμε αργότερα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Είτε κάνουμε μνεία είτε δεν κάνουμε, ο Κρόνος που βρίσκεται στο ζώδιό σου θα υπονοείται πάντα – είναι ο πανταχού παρών πρωταγωνιστής μπροστά ή πίσω από τις κάμερες σταθεροποιώντας ό,τι αξίζει στη ζωή σου και γκρεμίζοντας άτσαλα και επώδυνα πολλές φορές ό,τι έχει ολοκληρώσει τον κύκλο του ή δεν σε προχωράει. Κατά τα –σημαντικά επίσης– άλλα η πίεση που σου ασκήθηκε σε κάποιο σημαντικό τομέα της ζωής σου –πιθανόν στον επαγγελματικό κατά κύριο λόγο– υποχωρεί αισθητά αφήνοντας τον Δία περισσότερο ελεύθερο να σου προσφέρει τις ευκαιρίες και τις διεξόδους που αναζητάς εργασιακά. Η προσοχή επικεντρώνεται τώρα στους φίλους –παλιούς και νέους– που σε βοηθάνε, σε στηρίζουν, σε βγάζουν από την καθημερινότητα, σε ξεκουράζουν. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν τη δύναμη, την επιρροή αλλά και τη διάθεση να σε διευκολύνουν στις επιδιώξεις σου οπότε μη διστάσεις να τους ζητήσεις βοήθεια, ακόμα κι αν δεν ανήκουν στον άμεσο κύκλο σου. Δημιουργικά, αλλά κι ερωτικά βρίσκεσαι σε φόρμα ακόμα κι αν μέσα σου ιδρώνεις και ξειδρώνεις από το άγχος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Η σχεδόν ταυτόχρονη είσοδος της Αφροδί-

της και του Άρη στον Ζυγό σήματοδοτεί για τις επόμενες εβδομάδες μια κρίσιμη περίοδο για τα επαγγελματικά σου ή για την οικογενειακή/προσωπική σου ζωή. Ταυτόχρονα ο Δίας στην Παρθένο δεν λειτουργεί προστατευτικά μόνο αλλά είναι πολύ πιθανόν να σε βοηθάει να στραφείς επαγγελματικά προς νέες κατευθύνσεις, να σου επιφυλάσσει ευχάριστες εκπλήξεις και να κλειδώνει προοπτικές που ευχόσουν. Ακόμα κι αν είσαι επιφυλακτικός/ή στα καλά νέα, αυτά θα έρθουν. Φυσικά και δεν είναι όλα μέλι γάλα: είναι εποχή μάχης και αγώνα. Τίποτα δεν σου χαρίζεται αλλά ο Νοέμβριος και ο Δεκέμβριος ανήκουν στους μήνες που συμβαίνουν γεγονότα – δεν μιλάμε για ασκήσεις επί χάρτου, αλλά για δράση που θα καθορίσει το που θα πάει η ζωή σου τον επόμενο καιρό.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Περνώντας οι γρήγοροι πλανήτες στον Ζυγό το σκηνικό αλλάζει και η ενδοστρέφεια, οι έντονες επιθυμίες και τα ανεξέλεγκτα ένστικτα που δεν ταιριάζουν στον ορθολογισμό σου, ή σε πιο φανερό επίπεδο τα οικονομικά άγχη που σε έφταναν σε πανικό, υποχωρούν: από δω και πέρα με περισσότερη ψυχραιμία μπορείς να βρεις λύσεις για τα προβλήματά σου. Θεωρητικά μπαίνεις σε μια φάση ζωής που είσαι έτοιμος/η να ρισκάρεις, να ανοιχτείς, να τολμήσεις. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι αφήνεις πίσω σου αμφιβολίες και φόβους για να βγεις στο φως. Δηλαδή: Μπορείς να ελιχθείς πολύ καλύτερα στα επαγγελματικά σου, να συνεργαστείς καλύτερα, να ξεκινήσεις δική σου δουλειά, να απλωθείς. Μπορείς να μετακομίσεις, να μετακινηθείς όπου σου προσφέρεται μια καλύτερη ζωή. Ακόμα και συναισθηματικά τώρα που ανακτάς τον έλεγχο του εαυτού σου μπορείς να συνεννοηθείς καλύτερα, να επικοινωνήσεις καλύτερα, να ακουστείς καλύτερα. Δεν βρέχει τύχη, αλλά μια δυο ευκαιρίες αξίζουν την προσπάθεια.

ΙΧΘΥΕΣ

(19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Το να κολυμπάς είναι μια φυσική διαδικασία. Κάτω από το νερό αναπνέεις κανονικά. Έτσι μπορείς να κάνεις μακροβούτι στον Ζυγό που για σένα συμβολίζει μια βαθιά, σκοτεινή θάλασσα από ένστικτα, πάθη, πόθους, ανάγκες, φόβους, αλλά και δύναμη, αναγέννηση, δημιουργικότητα. Ως Ιχθύς ξέρεις καλά το παιχνίδι να πέφτεις σε μια άδεια πισίνα και μετά να σηκώνεσαι με χάρη σα να μη συμβαίνει τίποτα και να ξαναπροσπαθείς και –ω του θαύματος– ξαναπέφτωντας να κολυμπάς. Η περίοδος με την Αφροδίτη και τον Άρη στον Ζυγό έχει πείνα και δίψα για αισθήματα, για εγγύτητα, για «μαζί για πάντα», κι αυτό σημαίνει ότι η συντροφικότητα γίνεται ένα πεδίο διεκδικήσεων συναισθηματικών στη ρίζα τους που μπορούν να μεταμορφωθούν σε οικονομικές αντιπαραθέσεις. Τα οικονομικά –στο ζευγάρι, με τους συνεταίρους, με τράπεζες, εφορία, λογαριασμούς, δάνεια κ.λπ.– θα σε απασχολήσουν επίσης έντονα. Ναι, χρειάζεται να πέσεις στην πισίνα πιστεύοντας ακράδαντα ότι είναι γεμάτη νερό. **■**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

Ο ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΑ 65 ΚΑΙ ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΜΕ ΕΝΑ ΜΑΓΙΚΟ «ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ» 13-15/11

Φαντάσου ότι ανοίγεις μια πόρτα και βρίσκεσαι σε ένα χώρο όπου συμβαίνουν πράγματα που δεν μπορούσες να φανταστείς. Πράγματα που έρχονται από το μέλλον, το κοντινό ή το μακρινό, ίσως και από το παρόν, αλλά δεν τα γνώριζες. Ένα μαγικό ταξίδι στην τεχνολογία, στο οποίο μας καλεί όλους η εταιρεία Κωτσόβολος, η οποία κλείνει τα 65 της χρόνια και το γιορτάζει με ένα τριήμερο event με ελεύθερη είσοδο στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι.

Στο φεστιβάλ αυτό χωρούν όλοι. Οι μικροί techies θα κάνουν μια αξέχαστη διαδρομή στο χρόνο στο Μουσείο Τεχνολογίας και θα παρακολουθήσουν εκπαιδευτικά προγράμματα του Ελληνικού Παιδικού Μουσείου, ενώ οι μεγαλύτεροι θα έχουν την τύχη να απολαύσουν μια απροσδόκητη ξενάγηση στην τεχνολογία του μέλλοντος αλλά και στο Έξυπνο Σπίτι του αύριο.

Ακόμη, workshops μόδας, μουσικής και μαγειρικής γιατί, είπαμε, η τεχνολογία μας αφορά όλους και όχι μόνο τα nerds που βλέπεις σε αμερικάνικες ταινίες. Όλες τις απαντήσεις για το τι μας φέρνει η τεχνολογία στο άμεσο μέλλον θα έχουν η fashionista Αννούσα Μελά, ο πασίγνωστος μουσικός Stereo Mike και η food blogger Εμμανουέλα Κόκκαλη.

Μαζί με όλα τα παραπάνω, γκουρού της τεχνολογίας θα μιλήσουν για ό,τι καινούργιο συμβαίνει, ενώ για τους αμετανόητους gamers υπάρχει διαγωνισμός: Θα αναμετρηθούν με τους καλύτερους Έλληνες παίκτες στο PRO Evolution Soccer με έπαθλο πλούσια δώρα. Ραντεβού όλοι εκεί!

Info
13-15 Νοεμβρίου, «Τεχνόπολις»
του Δήμου Αθηναίων, 10.00-21.00,
με ελεύθερη είσοδο,
www.kotsovolos.gr
#taxidistintexnologia

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΧΩΡΑ ΣΕ ΑΥΞΗΣΗ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η ΙΣΧΥΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ χρειάζεται αισιοδοξία και σιγουριά. Σχέδιο και όραμα για το αύριο, δημιουργικότητα και καινοτομία. Χρειάζεται μια Ισχυρή Τράπεζα. Για να στηρίζει τους Έλληνες που προσπαθούν και τα καταφέρνουν. Την υγιή επιχειρηματικότητα και την εξωστρέφεια. Την Ελλάδα που πάει μπροστά. Εδώ και 175 χρόνια η ισχυρή τράπεζα που στηρίζει την οικονομία και την κοινωνία είναι μία. Η Εθνική Τράπεζα.

Η δική μας Τράπεζα

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ